

கோத்ரேஜ்

சென்னை சி.ஜி.எம்.டீ.ஓ

ஆகையிட்டுக்கள்
பாத்திர அமைப்பிட்டுக்கள்
திருவகாறப்பிட்டுக்கள்
தென்னாட்சி தாழ்ந்தார்கள்

திருவகாறப்பிட்டுக்கள்

வெறு காணிகளால்
தாழ்ந்தார்கள்

அதனுடைய கோத்திர
சாதிதான்

ஒரு கோத்திரப் பிட்டுக்கள்
தென்னாட்சி

பிட்டுக்கள், சாவிக்கள் முதல்புனை
வரிசை வரிசையாக மேலின்
களில் செப்து தூற்றுக் கணக்
கான திறமை வாய்ந்த வெறு
பாட்களால் கோத்திரத் தொழிற்
சாலைவேயே கையாள் பிட்டுக்கள்
செர்த்து அமைத்தவை யாகும்.
இம்மாதிரி விசேஷத் தயாரிப்பு
முறைமைக் கையாண்டு வருவத
னால் ஒரு பிட்டுக்கள்பேரால்
மற்றொன்றிருப்பது இடைபாது.
இந்த பிரத்தியேக தயாரிப்பின்
மர்மம், கோத்திரப் பிட்டுக்களை
அதனதன் சாவிக்களின் திறமை
எவ்விதமும் திறக்க முடியாது.

வினா விவரங்கள்

11 அக்டோபர் பாட்காட்சிக்கு

ரூ. 5

தென்னாட்சி ரூ. 10-8

கோத்திரத் அண்டு பாய்ஸ்
மாதுபாக்கசரிம் கம்பெனி லிட்.

பாதுகாப்பிடம் உயர்ந்த
உதாரணங்களினால் செய்த
பொருள்கள், ஊர்வலிட்டல்
பர்னிக்சர் . . . தயாரிப்போர்

தாரம்: 184. பிராட்வே, சென்னை: விசுவநாதன் சாலை, 188, எஸ்.எம்.எஸ்.ரோடு
சென்னை: விசுவநாதன் சாலை, சென்னை, வெறு கடைத் தெரு, திருவாரூர்
ஸ்ரீ S. T. ரெ. (H. தம்புலிங்கம் ரெட். டயர், 2, சென்னை கடைத் தெரு, தெப்பக்குளம், எதுவு
B. R. B. பிராட்வே, தெப்பக்குளம், சென்னை. விசுவநாதன்: P. டயர் ரெட். டயர், எஸ்.எம்.எஸ்.
ரோடு, தெப்பக்குளம்: ஸ்ரீ S. R. P. F. ரெட். டயர், வெறு ரோடு, சென்னை: S. ரெட். டயர், ரெட்.
தெப்பக்குளம்: R. ரெட். டயர், வெறு ரோடு, சென்னை: எஸ்.எம்.எஸ்.ரோடு, தெப்பக்குளம்: 217

தினம் காலையில் எண்ணெய் தேய்த்துக்
குளிப்பதைப் போன்ற

**சுகத்தை பூர்த்தியாக
அனுபவியுங்கள்!**

எண்ணெய் தேய்த்து குளித்தான பிறகு
உங்களுக்கு உகமாகவும் குளுமையாகவும்
தெளிவாகவும் இருப்பதன் காரணம், அது
சுகம்ததிலுள் புகுந்து வேலை செய்து
உர் இன்புணர்ச்சியூட்டுகிறது. கோளா
டாயலட் ஸோப்புகளும் அத்தனையையும்
என்கின்றன. அவைகள் சுத்தமான
வை; கேவலம் எடை பருமல் தீர்ப்பு
வண்டி. மாற்றுப்பொருள்கள் யாதோ
டாறும் அவையில்கேர்க்கப்படுகிறதில்லை
இந்த ஸோப்புகளின் செழிப்பான நுரை
வை தனது சுத்த ஜலத்திலும் கூட என்கில்
களுவதாம்.

கோளா ஸோப்

சுத்தமான எண்ணெய் மூலப்பொருள்

ஸான்ட்லவுட்

இதில் கைத்துவன் சுத்தனம், கைகம் சுதனங்களில் நிழலிய
பரிமாணம் கந்தா ஸத்திதும் பிறகு வேறுதோம் தீயத்திருக்கிறது

தயாரிப்பாளர்கள் —

**கோளா ஸோப் இலாஸ்ட்டியூட்
வெனிசு கோல்டைட்**

டிபார்ட்மென்ட் ஆஃப் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஆண்டு காமெர்ஸ்

கவர்மென்ட் ஆப் மெட்ராஸ்

லிப்டன்ஸ்

என்றால்

சிறந்த டீ

செய்தகாலம்

நேகம், நேகம் அஞ்சாததில் எதிரில்
 சேதம், தாமதம் மறு செட்டிப்பதும், கிடைக்காத விவரம்
 செட்டிப்பதும் வந்தன. மக்களின் சிறு இயற்கையின் புது கிணறுக்கு
 எதிரில் செட்டிப்பதும் செட்டிப்பதில் மக்களின் குழந்தைகளை கிட்டி
 குடி அடைந்த செட்டிப்பதும், கிட்டிப்பதும் சிறு வம். குழந்தைகளுக்கு
 குழந்தைகள் அடைந்த-மக்கள் வந்த, உணவு வந்த, உணவாகி
 உணவாகி வந்த அருகிலும். உணவாகி இயற்கையின் உணவு
 மக்களும், மக்களும் குழந்தைகள் வந்த
 'தனது உணவு மக்களும்.

செட்டிப்பதும் உணவாகி செட்டிப்பதும்

மக்களும் அருகிலும் செட்டிப்பதும்
 1955 1956

இத்திபாவில்
ஸ்தாபிதம் : 1933

தலைமை ஆபீஸ் :
மதுரை

இலாகா :
ப ம ப ர ய்
அகமதாபாத்
கல் கத் தா
தா க பு ரி

பாண்டியன் இன்ஷூரன்ஸ்

கம்பெனி, லிமிடெட்

சிறந்த சேவை செய்து வருகிறது

நெருப்பு, கப்பல், மோட்டார், விபத்து

முதலிய எல்லாவித இன்ஷூரன்ஸ் திட்டங்கள்

மொத்த ஆண்டுகள் ரூ. 76,00,000

பிரதம ஏஜன்டுகள் :

ஏ. & எப். ஹார்வி லிமிடெட், மதுரை Etc.

போனோமின்ட்

பேதி மிட்டா
யிக்கு ஜே!

நிஸ்ஸியமான பம்ப்ரி
ண்ட் மிட்டாய் போல்
கவையுள்ளது. அதி
லுள்ள மருத்துவத்து

க்கள் உமிழ்ந்தோடு கலந்து உதர கோசங்களில் சேர்
இன்றன. இது மலபேரக்கை செம்மையாக எளிதில் சரி
ப்படுத்துகிறது.

கொண்ட மலபேரத்துக்கு விநியோக ஏஜன்டுகள் :
மொகர்ஸ், ஓரோண்டல் மரீக்கண்டல் ஏஜன்ஸி
99-ஆ, அரமணககாந் தெரு 12 மதராஸ்-1

டைக்ட் சந்திரம் தமக்கே உரிய கலை மேதையினால்
சமூகக் கொடுமைகளுள் ஒன்றான வாதனை இன்னல்
களைத் தத்ரூபமாக விளக்கும் இணையிலா சிருஷ்டி!

ராஜ்கமால் கலாமந்திரன்

தாஹேஜ்

— ஷித் தி —
(வ ர த கவி ணை)

- ★ ஜெயபூர்
- ★ பிருத்விராஜ்
- ★ கான் நிவான்
- ★ அவிதாபாவர்
- ★ உல்லாஸ் கபூர்தா

சிருஷ்டிகர்த்தரும் வடரத்தும்: வி. சாந்தாராம்

000

5-8-1950 முதல் — பிரபாத் - மதராஸ்
5-வது வாரம் — மாருதி - விஜயவாடா

000

4-8-1950 முதல் — பிரபாத் - பெங்களூர்
2-வது வாரம் — பிரபா - மைசூர்

000

5-8-1950 முதல் — தீபக் மஹால்
2-வது வாரம் — தைதரரபாத்

மற்றும் பலரே மூக்கிய தாய்க்கிதும் திரைநிலம் தாய் கிரைநிலம் சந்திரமுகம்!

விவியோகஸ்தர்கள்

அலங்கார் சித்ரா லிமிடெட்

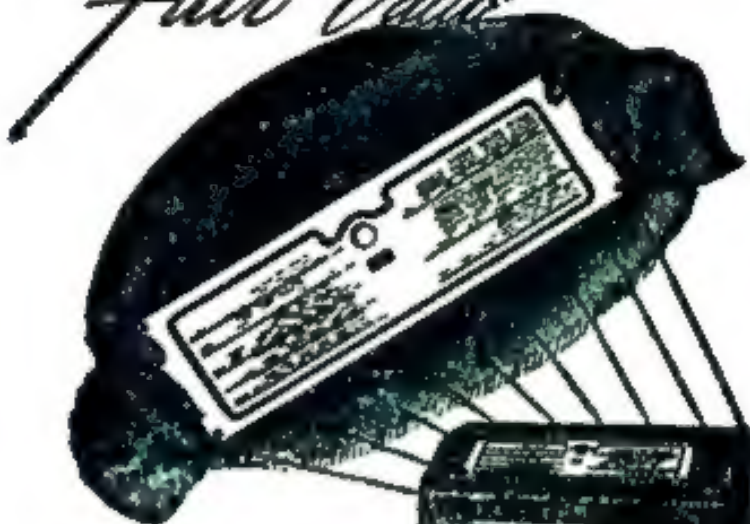
தந்தி: ALANKAR

பெங்களூர் - 2

சந்திரமுகம்

Full Value

engraved handprint, making every
 feature more than ever before, in order to
 of the special features of this superior class of
 receiver.

This model is a typical example of the best
 series of outstanding Radio Receivers and
 loudspeakers which have made the "His
 Master's Voice" trademark known through-
 out the world as a hallmark of quality
 guarantee of full value.

THE HALLMARK

OF QUALITY

His Master's Voice™

THE GRAMOPHONE COMPANY LTD.
 GRAMOPHON • HORNBY • HADLEY • LONDON

Model 5000
 7 Valve
 AC/DC

நித்தல்களில் ஒலிபரப்புகளை முக்கியமாக வெகு எளிதில் அஞ்சல்
 செய்யத்தக்கவா தயாரிக்கப் பட்டுள்ள குரல்கள் இந்த மிக உயர்ந்த
 "எச். எம். வி." ரேடியோவில் அமைக்கப்பட்ட அம்சங்களுள் ஒன்றாகும்.
 கிட்டதாலை உதார்த்தி, உறுதிக்கும், முழுப்பொருள் மதிப்புக்கும் "நான்
 மாட்டேன் காய்கள்" என்ற வந்தகம் சிவந்ததை அகியமென்றும்
 கிசரிவாப் புகழுடன் முதல் மந்தரத்தை படைப்பச் செய்த ரேடியோ,
 ரேடியோக்காரர்களில் இந்த மாடல் ஓர் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

000

தி கிராமபோன் கம்ப்னீ லிமிடெட்
 கல்கத்தா - பம்பாய் - மதராஸ் - மும்பை

வந்தத்துக்கு முத்திரை பழைய
வி 200 யில் கடி காங்கன்

உயர்நகம், மீயில் தயாரிப்பு, மீயில்
மெஷின், 15 வருஷம் உத்தரவாதம்.
தயார் செயவு அது 14. இரண்டாக
வரங்கிலும் தயார் செயவு இரும்.

தண்ட சூழல் அங்கு டக்ரே கடினம்

5 ஜூன்க 4 ரோம் ரு. 28 ரோக்குகோக்கு ரு. 32
7 .. 4 ரோம் ரு. 32 ரோக்குகோக்கு ரு. 35
16 .. 4 ரோம் ரு. 37 ரோக்குகோக்கு ரு. 40

6 ஜூன்க 4 ரோம் ரு. 18 மிக உயர்நகம் ரு. 18
6 .. உயர்நகம் 22 ரோக்குகோக்கு ரு. 25
7 .. 4 ரோம் ரு. 28 ரோக்குகோக்கு ரு. 32
16 .. 4 ரோம் ரு. 38 ரோக்குகோக்கு ரு. 42

5 ஜூன்க 4 ரோம் ரு. 14 மிக உயர்நகம் ரு. 18
6 .. உயர்நகம் 18 ரோக்குகோக்கு ரு. 22
7 .. 4 ரோம் ரு. 25 ரோக்குகோக்கு ரு. 30
16 .. 4 ரோம் ரு. 34 ரோக்குகோக்கு ரு. 38

விட்டில் அச்சடிக்கும் ரோம்

ரோம் 1, மீயில்
மேயில் தயாரிப்பு
முத்திரை முத்திரை
தயார் தயாரிப்பு
அச்சடிக்கும்.

மீயில்: ரு. 1 ரு. 2-8; ரு. 2 ரு. 3-8; உயர்நகம்
ரு. 4-8; மீயில் ரு. 5-8; உயர்நகம்
ரு. (மீயில்) ரு. 6-8. தயார் செயவு அ. 14

000

PARAGON WATCH CO. (K1)
POST BOX No. 11418 - CALCUTTA-6

மேளும்நியமானது
நீயா
மேளும்நியமானது

கங்கா ஓர்கு, அடையாறு, சென்னை. 20.

0

ஒரு புஷ்பச் சோலைகள்
தருமணம் அங்கு வரவுமே
நீயா உத்தம் கைகத்தில்
அடங்கி விடுகிறது

0

நீயா உத்தம் கைகம்
அழகிய பனபனப்பான
உத்தம் அங்கு கிறது

0

கங்கா ஓர்கு,
அடையாறு, சென்னை. 20.

பொது மக்களின் சோய்

பரிபக்குவமடைந்து முப்பது வருஷங்
களுக்கு அதிகமான கோத்ரெஜ்
ஆராய்ச்சியும் — முதல் முதலாக
தாவர எண்ணெய் சோய்ப்புகளில்
துண்ணிய ஆராய்ச்சியானதும் தயா
ரிப்பவர்களுடையதுமான — இந்த
பிரசித்தி பெற்ற சாவி மர்க் டாய்
லெட் (ஸ்காட்) கோப், இனிமையான
மணமுடையதாய், எளியவர்
களின் பல விலைமக்கும் ஏற்றவாறு
சாமானிய மனிதனுக்கும் தன்மையும்
தன் குடும்பத்தையும் சுத்தமாயும்
ஆரோக்யமாயும் வைத்துக் கொள்
வதை இன்பமயமாக்குகிறது.

தூற்றுக்கு தூறு பங்கு பரிகரத்
தானது. ஏதேனும் அதிகரிக்கச்
செய்யும். எவ்விதமான கவப்படமும்
இல்லாதது.

உகந்தக் கவனமுடைய இம்மேல் ஒரு
பெட்டியை வாங்கி சீக்கிரம் திறப்பதில்
வாறுங்கள்.

தனவந்தருக்கும்
இன்பமளிப்பது

ரூ. 3-4 + வரி

1 டஜன் புதிய வாரை
பேரருகதயப்படுத்தும்
காகித விலைகளுக்கு

Scrub **Turkish Bath**

கோத்ரெஜ் டர்க்கிஷ் பாத்

100 சதம் தூய்மைக்கும்
மிதக்க கொழுப்பற்றதென்
பதற்கும் உத்திவாதமானது

கோத்ரெஜ் கோப், ஸ்காட்
மதராஸ்: 104, பிரெட்மே,
கொச்சி: 6/18, கங்காபதி,

சர்க்கார் கீழ்க்காட்டுக் கலை
கையெழுத்துப் பிரதி துக் நிலையம்
(Govt. Oriental Manuscript Library)
திருவள்ளிக்கேணி : சென்னை - 5

௦௦௦

இத்தால் நிலைய அதிகாரி (Reader)
அவர்கள் மேற்படி தூல் நிலையத்திற்
குப் பவதிறப்பட்ட பாஷைகளிலுள்ள
ஒலிச் சுவடிகள் போன்ற பழைய
கையெழுத்துப் பிரதிகளைச் சேகரிக்க
வும், அவற்றைப் பாதுகாக்கவும்
வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்
கொண்டிருக்கிறார்.

ஆனதுபற்றி:—

- (1) அத்தகைய பிரதிகளைத் தங்கள்
வசமே வைத்திருப்பவர்கள்
அவற்றை மேற்படி தூல் நிலை
யத்திற்கு வேருமதியாகவோ,
விலைக்கோ, நகல் எடுத்துக்
கொள்ளவோ கொடுத்து உதவு
மாறு கேட்டுக் கொணரப்
படுகிறார்கள்.
- (2) அல்லாத பொதுஜனங்கள்
அவற்றை வைத்திருக்கும் நபர்க
ளைப் பற்றிய தகவல்களை அனுப்
பும்படி கோரப் படுகிறார்கள்.
- (3) கையெழுத்துப் பிரதிகளைப்
பெறுவதற்கு உதவி செய்ப
வர்கள் உகிதப்படி சன்மான
மளிக்கப் படுவார்கள்.
- (4) சகலவிதமான கடிதப் போக்கு
வரத்துக்களும் மேற்படி அதிகாரி
களுடன் செய்யப்படவேண்டும்

கல் கி

பொருளடக்கம்

மார்ச் 18 | ஆகஸ்டு 18 | செப்டம்பர் 18

உணவு நிபுணர்கள்! சான்றி	...	12
சென்னை ரேஜி	...	18
அக்ஸ்போஸி	...	14
ஜூப்பிற்றின் விவரம்	...	16
உபயோககரமான	...	17
நிதித் துறைகள்	...	19
பொதுமான் கட்டு	...	20
பெருமையின் மகிழ்ச்சி	...	28
இதய கீழ் (படம்)	...	30
ரமேஷ்குமார் உபநிஷத்	...	34
பாதுகாக்கக் கூடிய கதர்-கா.வி.	...	36
குந்த சோதனை	...	40
அவி கவிதை	...	48
சாதாரண கடிதம்	...	44
படித்துப் பாருங்கள்!	...	48
கைகேயம்	...	49
பூங்கோதையின் கதைகள்	...	50
குட்டிக் கதை—1	...	53
கவிதைக் கவிதை! கவிதை	...	54
நமது இவ்வகை கடிதம்	...	58
பொதுப்போட்டி இடம்	...	59
மட்ட மேஜை	...	66
அந்த கெத்தம்	...	69
பொருளாத மனம்	...	78

"கல்" என்னும் பெயரையும் அதன்
உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் உபயோக
பெயர்கள்; எல்லாவுக்கும் உபயோகம்.

உணவு நிபுணர்கள்!

இந்தியா மக்கள் உணவு உபகரண மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இந்தக் கட்டு
கிறதற்குள் முதலியல்புடன் சம்பந்தம் அதிகம் பழக்க கொள்ள வேண்டும்
என்று ஸர் எஸ். வி. ராமசுந்தரேயர் கூறுகிறார். அதற்குத் தக்கவர்கள் நிபுணர்களே
நியமித்தால் என்ன?

புவிமயஸ் கருவியர் தீர்த்
கடிகளின் விசேஷத்தை
உபதேசிக்கலாம்.

உதாரணம்: மனித உப
கருவியைக் கருவியாம்.

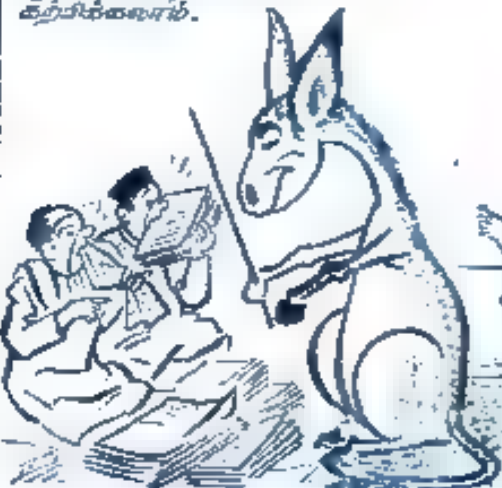
புவிமயத் தீர்த்து ஆவந்தவரை
கருவியாம் விசேஷத்தை
புதிதாய் கருவியாம்
என்றுக் கொடுக்கலாம்.

புதிதாய்க் கருவியைப் பற்றிய
புதிதாய் கருவியைப் பற்றிய
செய்யலாம்.

கருவியைக் கருவியைத் தீர்த்து உபதேச
நிபுணராய் உபதேச
புதிதாய் கருவியைக்
கருவியைக் கருவியாம்.

இப்படிப் பிழங்கும் பிழங்கும், கருவியைக்
கருவியைக் கருவியைத் தீர்த்து உபதேச
என்று கருவியைத் தீர்த்து உபதேச
இப்படியே பிழங்கும் பிழங்கும்
பிழங்கும் கருவியைக் கருவியைக்
கருவியைக் கருவியைக் கருவியைக்

பரிபூரணமான தன்மை — பேரறிவு
நாவென்று கும்பிடிக் காப்பா — மாநிலம்

என்ன கேள் ?

விண் போகையில்லை

தென்னை சர்க்காரின் கீழ்ப்பாசனத் திட்டங்கள் கிடைக்காததால் இந்த மாகாணத்தில் உணவு உற்பத்தி பெருகும், உணவு உற்பத்தி பெருகினால் ஜனங்கள் பஞ்ச நிலைமை தீர்ந்து ஆமை அடைவார்கள். அப்படி ஜனங்கள் ஆமை அடைவதற்குக் குறுக்கே கீழ்ப்பாசன என்னவென்றால், தேவலம் பணத் தட்டுப்பாடுதான் !

இந்திய சர்க்காரிடமிருந்து உதவி கிடைக்கும் என்று தென்னை சர்க்கார் எதிர்பார்த்து வந்தார்கள். அந்த நம்பிக்கை கிடைக்கவில்லை. அதற்காக கீழ்ப்பாசனத் திட்டங்களைக் கைக்கொள்ளாமல் சிறுத்தி வைக்கலாமா? எனவே, மிதாசனார்களிடமிருந்து நிலவரிக்குச் சமமான தொகையைக் கட்டாயக் கட்டாக வசூலித்து கீழ்ப்பாசனத் திட்டங்களை கிடைக்கவந்தலாம் என்று தென்றலருகத்தில் தென்னை சர்க்கார் ஒரு யோசனையை வெளியிட்டார்கள். மேற்படி கட்டாயக் கடன் திட்டத்துக்கு எதிர்ப்பு எடுக்காமல் இருந்தது. நல்ல காரியமாக சிறுத்தரையும் கட்டாயப்படுத்திச் செலவழிப்பவர்களும் பணம் வீண்பயிலும், ஆகவே அந்தக் கட்டாயக் கடன் திட்டம் கைவிடப்பட்டது.

எனினும் காரியத்தில் கண்ணும் கருத்தும் உள்ள மராமத்து மந்திரி கனம் பத்தவதல்லம் அத்துடன் போரம் இருந்து விடவில்லை. சிலச்சலாந்தார்களின் கீழ்ப்பாசனப் படுத்தாமலே அவர்களை வலுவில் கடன் கொடுத்து உதவக்கூடிய ஓர் உபாயத்தைக் கண்டு பிடித்தார். ஒரு கீழ்ப்பாசனத் திட்டத்தினால் எந்தப் பிரதேசத்து ஜனங்கள் நன்மை அடைவார்களோ, அவர்களிடம் சென்று சேர் முடியாத கடன் கேட்கத் தீர்மானித்தார். அவரது விடா முயற்சி விண் போகவில்லை. திருசெல்வேலி ஜில்லாவின் கப்பீட்சத்துக் காகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள மணிமுத்தாறு கீழ்ப்பாசனத் திட்டம் கிடைக்காததால் வதற்குச் சமர்ப்பு மூன்றே மூன்றாகக் கோடி ரூபாய் தேவைப்பாடு இருக்கிறது. அதில் ஒரு கோடி ரூபாயை மேற்படி ஜில்லா சிலச்சலாந்தார்களின் கட்டுக்கக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டார். கொடுத்தால் திட்டத்தை ஆரம்பிப்பதாகக் கூறினார். குறிப்பிட்ட பிரதேசத்து ஜனங்கள் அவர்களுக்குக் கொண்டதற்கு மேலே அதாவது ஒரு கோடி இருபத்தெட்டு லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுத்து விட்டார்கள். மிகச் சொற்ப காலத்தில் இந்தப் பெரிய காரியத்தைச் சாதித்து விட்டதுபற்றித் திருசெல்வேலி மக்களால் பாராட்டவேண்டும். இந்த முயற்சியில் பெரிதும் ஊக்கம் எடுத்துப் பிரயத்தனம் செய்த திருசெல்வேலி ஜில்லா கலெக்டர் ஸ்ரீ கம்பப்பா பிள்ளை அவர்களும் மெது பாராட்டுறதுக்கு உரிமையாளர். மணிமுத்தாறு திட்டம் கட்டி முடிக்கப்படுமேபோது, அது சர்க்காரும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களும் பொது ஜனங்களும் ஒத்துழைத்து ஒரு நல்ல காரியத்தைச் சாதிக்க செய்ததற்குச் சிறந்த சின்னமாக விளங்கும்.

கம்பர் மேடு

கம்பர் மேடு

காசிச் சர்க்காரித்தி கம்பரிடம் மெது பத்தியைக் காட்டுவதற்குப் பல வழிகள் உண்டு. அவருடைய ஒப்பந்த கலிதை களைப் படித்து உணர்ந்து அதுபயிப்பது மிகவும் மேலான வழி. ஞாபகச் சின்னங்கள் அமைப்பதும் விழாக்கள் நடத்துவதும் நல்ல வழிகள். அவர் பிரசித்த ஊரை அவருடைய பெயரால் வழங்கச் செய்வதும் ஒரு சிறந்த வழிதான். தேரமுக்குப் புதை வண்டி. சிவபிரம் இனிக் "கம்பர் மேடு" என்று அழைக்கப்படும் என அறித்து மகிழ்ந்தோம். மக்கள் அந்தப் புதை வண்டி. சிவபுத்திர வழியாகப் போகும்போதெல்லாம் கம்பரை சிவபு கூர்வார்கள். அவருடைய கலிதைகளைப் படித்து இன்புற வேண்டும் என்று ஆகா கொள்வார்கள்.

கம்பர் பாடல்களைப் பரிந்துரைக்கக் கட்டாயமாகப் படிக்க வேண்டிய மானவர்கள், "கம்பர் பித்த இயம் இப் போது மண்ணெழுத்துப் போலிருக்கிற தல்லவா? ரோம்ப எல்லது. கம்பருக்கு கட்டுப் வேண்டும்?" என்று எண்ணித் திருந்தி அடைவார்கள். கம்பர் மெய்யைப்

பாதுகாப்புக்குரிய புராதன கீதையாகச் செய்து எக்கர் தக்கம் கிவாகத்தில் கிழ் எடுத்துக் கொண்டிருப்பது பற்றியும் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். எனவே, தமிழர் பங்கம் இனிமேல் கம்பர் மெய்யைப் பற்றிய கவனிப்பைக் கம்பர் முறை வேறு வழிகளில் காண்பதற்கு முயல்வார்.

அக்கப்போர்

"தமிழேக்கனிக் குதல் கருப்பு, இரண்டாய் கருப்பு, மூன்றாய் கருப்பு என்று கிண்டல் பழையபடியே மாற்றப்பட்டிருப்பதால் அந்தத் தரின் கம்பர் கம்பெருவென்று வேர்வெறு கிறம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாய் கருப்புக்கு வேர்க்கை கிறம், இரண்டாய் கருப்புக்கு புகுபுப் பங்கை கிறம், மூன்றாய் கருப்புக்கு மூன்றாம் கிறம், இரண்டாய் கருப்புக்கு ஈதர் ஈதாய் என்று ஏற்பாடாகி இருக்கிறது."

—செய்தி

"தேரெவற்றையையும் கருப்பு வேற்றையையும் என்றுதான் கம்பம் கிட்டு ஒழியுமோ?" என்று அக்கணங்கிற்று ஒரு அபிபிராயம் தக்கம் காக்கவாய் பிராவாய்.

★

"இப்பொழுதெல்லாம், கட்டிக் கணவுப் பஞ்சம் வந்திருக்கிறது என்று பிறி பரவி வருகிறது. உண்மையில் பிறி பண்டவற்றைக் காணாமல். ஆகவே, பிதியைப் பரப்பித் தான், பஞ்சத்தை கிட்டப் பஞ்ச பிறி மேத்திக்கு மிஷ்யம் கொடுத்தி! அதனுமேயே பஞ்சம் வந்திருக்கிறது!" என்று கம்ப தன் கிவன் கூறி வருகிறார்.

இது கம்பத்தையே ஒரு பழைய கதை கிவ வருகிறது.

ஒரு கவிஞர் அடுத்த கருத்து ஒரு வழிப் போக்கை போய்க் கொண்டிருக்கிறான். வழியில் மாசிய்யம் (கவனித்தேவதை) வந்த கொண்டிருப்பதால் மாத்தரம். உடனே அந்த வழிப்போக்கை "அம்மா, பரதேவதை! பகைத்து வந்தி மகன் மாறாவது கண்டா?" என்று கேட்டார்.

"இக்கம்: கவிஞர் அந்தை வேறு இறந்த கிட்டாகம்" என்றுக் காக்கியம்.

"ஐயோ, இப்படிப் பண்ணாமா?" என்று கேட்டார் வழிப்போக்கை.

"காங் கவனித்திருக்கி கொண்டது துற பணத்தாகம். ஆனால் தங்களுக்குள் அம்மை போட்டுகொண்டு என்று பிறி பகைத்து மந்த கிவன் இறந்த கிட்டாகம். அதற்கு காங் காங் கொண்டு!" என்றுக் காக்கியம்.

பஞ்சத்தைக் காட்டிலும் பஞ்ச பிறிதாய்க் கிவ ஆகவேகளுக்கு மூன் கவ்வகத்திடு கொண்டு பட்டியல் எழுதியிடு கிவகித்தது. இவ்வ கிவகித்தொன்று கிவ வந்திடுகிவப் பரப்பாய்க் இருக்க வேண்டும்.

பிறி பிராவாய்க்கு இப்பித தந்தி தாய் இரண்டாய் மந்திரி பிறி அறமத் தெவாய்க்கு கொண்டு கவ்வியாசு மேலாட்டின் கிடுக்கித் தந்தார். பிறி தெவாய் பகைவெய் "என்றும் ஒத்தையம் கவ்வியைக் கவ்வியம் அந்தபித்த கிடுக்கி" என்று தவ்வியாகக் கூறினார்.

"காங் இருக்கப் படுமோ?" என்று கிவ காங்க வறு மிஷ்யம் "கிவியம்"கவ்வியை கூறி இருக்காய்.

★

"மந்த கிவ்வியம் அழிந்த கிட்டாகம் கவ்வியம் பிழைத்திருக்கும்" என்று அட்டிபா பிடுக்கி காங் அணுகுண்டு கிடுக்கி கொக்கி இருக்கிறது.

"மந்த கிவ்வியம் 'அழிந்த கிட்டாகம்' என்று கொஞ்சம்த தவறு! அழிந்தாக்தாக் கவ்வியம் பிழைக்க முடியும்" என்று திருத்தம் கொண்டுவருகிறார் பிறி அணுகுண்டு எதிர்.

★

"கவ்வியை உணவுப் பொருள்களை குத்த கொடுக்கிறார்கள் பற்றித் தாங்கிப்படுகிறான், இது வேறும் வேடிக்கையல்ல, உத்தர மாசு கத்திப் வருகிறதுக்கு இருபத்திக்கு கொஞ்சம் பெருமையாகக் கவ்வியப் பொருள் பழங்கிறது. அகவியைக் குத்திக் குத்தித் தக்க கிட்ட வேண்டும்."

—கவ்விய செய்தி

"மேத்தத்திடு கவ்விய உணவுப் பொருள்களும் மனிதர்களுக்காகப் பழங்கிறான், மனிதர்களை ஒழித்துக் கட்டிக்கொண்டு கொண்டுவருகிறது" என்று பிறி அணுகுண்டு எதிர்.

★

"பாக்கியிடு வேலை பார்த்தவற்றை ஒரு 'பழம்' கிவகொன்று பத்தாவியம் குடாய் கவ்வியத்தாகம்! கிவகொன்று மந்திரி கவ்வியப் கொண்டெப்பட்ட பங்கிப் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு மந்திரி கிட்டாகம். பிறகு போகி காங் அகவியைக் கொண்டு பிடித்தார். அணுகுண்டு அகவியைக் கொண்டு கிட்டத்தது."

—கொண்டி செய்தி

"பத்தாவியம் குடாயும் கிட்டத்தது அது மாதம் கிட்டப்பயமாகத் தக்க இடமும் கிட்டத்தாக் கட்டிதாவுப்பட்ட வேண்டிய கிவ்வியத்தாகம்!" என்று பிறி, கிடுக்கி அதற்கு மூன் பண மும் தேடி அகவியம் ஒரு கிடுக்கத்தி!

ஜெனியன் பிரெஞ்சன்

பிரத நாடு சுதந்திர நாடுதான் என்பது இப்போது நெகைத் தெனிய வேண்டிய விருக்கிதது.

இதற்கு முன் எவ்வோ மேடைகளிலே இந்தியாவுக்கும் பரிசாக பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் பிரதிநிதிகள்தான் வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

எவ்வளவு பெரிய பிரச்சினையாகியும் இந்தியாவின் எதிர்க்கட்சி பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் முடிவு செய்கிறார்கள்.

சிறிய பிரச்சினையாகியும் உலக மகாவுத்தமையாகியும் அவர்கள் இந்திய மக்களின் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்காமலும் இந்தியாவின் தாக்களுக்கு முத்திரையும் விசேஷமாகவும் அதன் தன் தாக்கைத் தீர்க்க வைப்பார்கள்.

இந்திய மக்களின் வேண்டுகோள்கள் பரிந்து போகும் தன்மைகளில் சிறையில் போட்டு வைப்பார்கள்.

எனவே, இந்திய மகாவுத்தமையின் தாக்கைகளுக்கும் உயர்ந்த கொள்கைகளுக்கும் உயர்ந்த வகையில் தங்கள் இஷ்டப்படி எந்தக் காரியமும் செய்ய முடியாமல் இருந்தது.

ஆனால் இன்று தன்மை அடிப்படையிலே பிரத நாடு சுதந்திரம் பெற்று விட்டதாக, இந்தியாவைப் பிரிட்டிஷ் தன் இஷ்டப்படி இழுத்துச் சென்றும் விசேஷம் மகாவுத்த பிரிட்டிஷ் கூட இந்தியா தன் இஷ்டப்படி இழுக்கும் வகையைப் பெற்றிருக்கிறது!

எந்த எவ்வோ பிரச்சினையையும் ஒட்டி இந்தியாவின் தன்மை என்ன என்று அமெரிக்காவும் பிரிட்டிஷும் மற்ற வர்க்களும் அக்கறை கொள்வதற்கு அதற்குக் காரணம்.

கொரியாவின் தடைபெற்று வரும் வுத்தத்தில் மற்றத் தேவையில் தன்மைகளைக் காட்டிலும் இந்தியாவின் தன்மை என்ன என்பதையே அமெரிக்காவும் பிரிட்டிஷும் ஆர்வத்துடன் கவனித்து வருகின்றன.

எனவே, இந்தியாவின் கட்சிவையே ஆகியவற்றுள்ள பெரும்பான்மை நாடுகளும் ஆர்வக்கும்.

உலகிலே சமாதானமாயினும் வுத்தமாயினும் ஆகியவின் ஆதரவிலே எதுவும் செய்ய முடியாது என்பதை எல்லா வர்க்கர்களும் தங்கு உணர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

ஆகவே நாடுகளிடையே ஒற்றுமையும் ஒத்துழைப்பும் தீவிரமாக, வர்க்கங்கள் வர்க்கம் இருக்கே போகிறது கொண்டாடக்கூட ஆகியவைத் தங்கள் இஷ்டப்படி ஆட்டிவைக்க முடியாது.

அதனால்தான் ஆகியவின் அமைதியையும் ஆகிய நாடுகளின் சுதந்திரத்தையும் பாதுகாப்பதற்கு மேற்படி நாடுகளிடையே ஒற்றுமை தீவிர வேண்டியது அத்தியாவசியம் என்று இந்தியா ஜனநாயக பாடி ராஜேந்திர பிரசாத் சொந்த வாரம் புது யூனியனே நடத்த பார்வையிலே மென்மையாக விசேஷக் கூட்டத்திக்கு வற்புறுத்தினார்.

பண்டித ஜகதீந்தரன் நேரு சபிபத்திக்கு நெல் தொகு ஆகிய நாடுகளுக்கு விசேஷம் செய்வதன் மூலம் அந்த நாடுகளுக்கும் இந்தியாவுக்கும் உண்மையான தொடர்பு மிகவும் பரம் பெற்றிருக்கிறது என்றும் உறினார்.

பிரத ஜனநாயக பார்வையிலே தீவிரத்திய பிரசாதத்தின் இந்தியப் பிரச்சினையிலே என்ன தேவையோ தீவிரம் முக்கிய இடம் பெற்றிருப்பதை என்னோரும் கவனித்த வேண்டும்.

கொரியாவின் வுத்தம் மூன்றுபுறப் பதன் காரணமாக இந்தியாவின் தன்மை தன் செயல்களில் விருக்கிதது.

உலக அமைதிக்கும் பங்கம் தேவையம் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதே இந்தியாவின் கட்சியம். அதுதான் சுதந்திர மகான் காட்டிய வுத்திக்கும் பிரத நாட்டின் பண்பாட்டுக்கும் எத்துவிக்க வேண்டுகோளும் உயர்ந்தது.

நவீன உலக மகா வுத்தம் ஏற்படுமாயின் அதன் தேவையாக எடுபடக்கூடிய அபிவிருத்தி ஆகிய பரமம் இந்தியாவுக்கு இக்கி.

எனவே ஆதரவிலே தீவிரமாக மாதிரிமகன், ராஜேந்திர தீவிரமகன் பார்வையும் பண்டித ஜகதீந்தரன் நேருவின் தன்மையின் இந்தியா தற்போது அதுவுக்கு வரும் கொண்டையே சிறந்தது என்று ஏற்படுகிறது.

சிறு, இந்தியா எப்படி என்ன ஆகிய நாடுகளும் உலக மகா வுத்தத்தை தவிர்க்கவும் எவ்வோ அமை

நிலை நிலை நினைப்பதும் ஒத்தவை
யுடன் தீவிரமாக முயற்சிக்கலாகிய
அந்த முயற்சி வெற்றி பெறும் என
பலர் என் நினைப்பர்.

இவை மொத்தமாகத்தான் அடுத்த
படியாகப் பார்ப்பதாட்டை அறிந்தோர்க்கு
தெளிவாகப் பகர்வது உள்நாட்டுப் பிரச்சினை
களையும் ஐக்கியபதி குறிப்பிட்டார்.

அத்தப் பிரச்சினைகளில் மூக்கிய
மானது காங்கிரஸ் விஷயம் என்பதைச்
சொல்ல வேண்டியதில்லை.

இந்தியாவுக்கும் பாசிஸ்தானுக்கும்
ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரே பந்தம் பூரண
வெற்றி பெறுவது காங்கிரஸ் பிரச்சினை
களுக்காகத் தீருவதாயே போவது
திருக்கிறது என்கிறார்.

ஐக்கிய நாடுகள் கூப்பளிக்கும் நிலை
மிகவும்பட்டிருக்கிற மத்தியஸ்தர் என
கூறும் டாக்டர்ஸ் முன்னிலையில் பாசிஸ்
தான் பிரதம மத்தியியும் இந்தியா பிரதம
மத்தியியும் புது டாக்டரீயின் எந்தித்
துப் பெற்றிருக்கிறார். மறுபடியும் அவர்கள்
கூறும் கார்ட்டில் எந்தித்துப் பெற்ற
நீர்மாளித்திருக்கிறார்.

பல மாதங்களுக்காக பிரதம தடவை
புதித்து வந்து மத்திய அடக்கித் தீர
பாண்டியோர் விஷயமாக இந்தியா
வுக்கும் பாசிஸ்தானுக்கும் ஒப்பந்தம்
ஏற்பட்டது போல, பல பல மாதங்களுக்காக
புதுவது தோண்டுகிறதும் காங்கிரஸ்
பிரச்சினை மறுபடியும் பத்திரியைத்
தொடங்கலாம் தீருவதற்கு வழி பிரக
டும் என்று தம்பிப்பிரகடும்.

பிரச்சினைகளிலிருந்து இனிமேல்
தீர பாண்டியோர் இங்கு ஒரு வந்து
அடைக்கலம் புதுப்படியான நிலைமை
ஏற்படலாம் தடுக்க வேண்டும்.

இதுவகையில் அடைக்கலம் புதுத்த
வர்கள் மீண்டும் தகவலுறு நடத்து
வதற்கு வழி காண வேண்டியவருக்கும்.

இத்துறா ஆவிரம் போடி ருபாய்
பெறுவதான சொத்துக்களை வேண்டாம்
விட்டு வந்த டாக்டர்ஸ் அத்தப் பிரத
துக்கித்த நிதும்பையும் பெறுவதற்கு
வற்பாடு செய்யலாம்.

இவைபோல இந்தியா மொத்தமாக
வேண்டியிருக்கும் பல பிரச்சினைகளையும்
ஐக்கியபதி குறிப்பிட்டார். அவற்றை
வேண்டாம் எக்கம் திருத்தியதாய்த்
நீர்த்து வாய்ப்பாகக் காண்க.

தற்போது இந்தியா முழுதகையதும்,
குறிப்பாகப் பத்திரிகை மகாநாயகம்
கிளையும் கனம் கனம் கனம் கனம்
பிரச்சினைகள் அவர் மத்தியிலே.

'உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க
குக்கம்' என்று எக்கம் எவ்வளவோ
பிரதமம் சொந்தர்கள். பத்து தேல்
விளையும் இடத்தில் பத்திரிகை தேல்
விளையும்படி செய்துவிட்டால் இந்தியா
யின் உணவுப் பொருள் பத்திரிகை முறை
பத்திரிகை விளும் என்று கூறினார்கள்.

அத்தகைய பிரதமர்களிடத்தில் பதன்
ஏற்பட்டிருக்கும் பல மாதங்களுக்காக
விளும் இப்போது கனம் கனம் கனம்
பத்திரிகை கனம் தீர்ப்பானதில் திட்டம்
கனம் உணவு உற்பத்தி பெருகுவதற்கு
வழி தீர்த்து.

இவை மொத்தமாகத்தான் முன் கூட்டாக
தொடக்க நடத்து உணவுப் பொருள்
உற்பத்தியைப் மாதாட்டில் இந்தியா
யின் உணவு உற்பத்தி நிலையையும்
மத்த நாடுகளில் உணவு உற்பத்தி
நிலையையும் ஒப்பிட்டுக் கூறினார்கள்.

பரிமாணம் ஒரு எக்கத்துக்கு 1000
1000 படியும் தீர்த்து ஒரு
எக்கத்துக்கு 1500 படியும் தேல் விள
கிறது. இந்திய பிரதமர்கள் ஒரு
எக்கத்துக்கு 1000 1100 படியும்
தேல் விளகிறது.

ஆகவே இந்தியாவிலே ஒரு எக்க
த்துக்கு 150 படியும் தேல் கூட விளைய
வில்லை என்று சொன்னார்கள்.

அதாவது மேலே கூறிய மத்த நாடு
களில்போல் இந்தியாவிலும் தேல்
விளையுமாயின், தற்போது பத்திரிகை
யாக இருந்து வரும் தம் நாட்டில்
உபரியாக வேளித்திருக்கிறது அரிசி
என்றமதி செய்யும்படியான கமிட்டி
நிலைமை ஏற்படலாம்.

எனினும் அத்தகைய நிலைமை ஏற்
படும்தகையில் ஜனங்கள் என்ன
செய்வது? பத்திரிகை விடக்க முடியுமா?

1951-ம் வருஷத்துக்கும் பிரதம வேளி
தாடுகளிலிருந்து உணவுப் பொருள்
இதற்குமே செய்யலாம் என்று
இந்திய எக்கம் உறுதியாகத் தீர்மானி
த்திருக்கிறார்கள்.

அத்தப் தீர்மானத்துக்கும் குத்தகம்
ஏற்படாததானது இந்திய எக்கம்
உணவுப் பத்திரிகை கனம் கனம் கனம்
எனவித்து விளும்பு கனம் கனம் கனம்
தமக்குப் பூரண தம்பிக்கை இருப்பதான
ஐக்கியபதி கூறுகிறார்.

அவரது தம்பிக்கை நிலைமையைத்
தாடு தாம் பெறவேண்டும் என்று
தாம் பிரதமர்களிடமிருந்து.

உபயகுச்சலோபரி

இந்தக் "கல்வி" இதழின் அட்டை யில் வேயர்கள் கருட நகரம் செய்திருப் பார்கள். உங்கள் "கல்வி" பத்திரிகைக் குப் பத்தாவது ஆண்டு பிறந்திருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். தமிழ் மக்களின் பேராதர வினால் "கல்வி" பத்தாவது ஆண்டில் தலிதென்று விளங்கப் போகிறது. "கல்வி"யின் வேயர்கள் சகலவிதமான கலங்கையும் அடையப் போகிறார்கள். இந்த வருஷத்தில் கங்குக் மழை பெய்து காடு கபிடச மடைத்து மத மாதம் பிறந்ததும் அசிரி ரோஷன் மறுபடியும் பன்னிரண்டு அவுன்ஸாக உயர்வாக என் த சம்பிக்கையும் இருக்கிறது. "கல்வி யவர் கலமடைவர் காலு மதா தீர்ப்பு"

மாணவ் அகில உலகத்திலும் சிறப்பு ஏற் பட வேண்டுமென்பதற்காகவே மேற்படி போட்டிக்குத் தமிழ்க் கதைகள்ச் சேக ரிக்கும் பொறுப்பை நாம் ஏற்றுக்கொண் டோம். தமிழ் எழுந்தானருக்கு ஏற்படும் சிறப்பு தமிழ் காட்டுக்கே ஏற்படும் சிறப் பாகும் அவ்வா? இந்தச் சிறு கதைப் போட்டி மூலம் "கல்வி" வேயர்கள் அடையப் போகும் லாபம் ஒன்றும் இருக் கிறது. இந்தியாவின் பதினேரு பாஷை களில் ஒவ்வொன்றிலும் காலு கதைகள் வீதம் அகில இந்தியப் பரிசுப் பரிசோத னைக்காகத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பி வரர்கள். அவை யெல்லாம் மிகச் சிறந்த சிறு கதைகளாகவே இருக்க வேண்டும். அத்தகைய பதினேரு பாஷைகளிலும் சிறந்த சிறு கதைகள் மொழிபெயர்த்துப் பிரசுரிக்கும் உரிமை தமிழ்காட்டில் நமக்குக் கிடைக்கும். உரிய காலத்தில் வேயர்கள் படித்து மகிழலாம்.

திலகமும் ஆண்டில் "கல்வி" வேய் களுக்கு இன்னொரு மகிழ்ச்சிதரும் செய்தி. சேன்ட் இரண்டு வருஷங்களுக்க "கல்வி" தீபாவளி மலர் வெளிவர விட்டது. இதற் குக் காரணம் போதிய அச்ச இயந்திர வசதி இல்லாதமையே யாகும். தீபாவளி அவசரத்தில் வேறு அச்சக்கூடங்களில் சில பகுதிகளை அச்சடிப்பதில் மனதிற்ருத் திருந்தி ஏற்படுவதில்லை. இப்போது

மிற்குரு மூக்கியமான விஷயத்தை யும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அதாவது "கல்வி"யின் பத்தாவது வருஷ ஆரம்பத் தில் சொல்லி வைக்க விரும்புகிறோம். "கல்வி" ஆசிரியர் எழுதிய "சாந்திபன் கனவு" "சிவகாமியின் சபதம்" என்

தீபாவளி மலர் சிறந்த ருமையின் அச்சிட்டு வெளி விடுவதற்குரிய இயந்திர வசதி கள் நமது அச்சக்கூடத்தி லேயே ஏற்பட்டு விட் டன. எனவே, இந்த ஆண்டில் "கல்வி" தீபாவளி மலர் உண்டு. தமிழ் காட்டில் இந்த வருஷத்துத் தீபாவளிக் கொண்டாட்டமே ஒரு தனிக் குதுகலத்து டன் விளங்கப் போகி தது. கவிதைகள், கதை கள், கட்டுரை கள், சித்திரப் படங்கள் ஆகிய பல அம்சங்களில்

இந்த வருஷத்துத் தீபாவளி மலர் இன்ன யற்றத் திலகமும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

னும் சரித்திரக் கதை களை வேயர்களில் பலர் படித்திருப்பார்கள். சென்ட் வாரத்தில் டி. ஏன். சங்கரன் பி. ஏ. என்னும் இளம் வாகன சிபியிருந்து ஒரு கடி தம் வந்தது. "பாரித் தீபவ் கனவு" "சிவ காமியின் சபதம்" என் னும் இரண்டு சரித் திரக் கதைகளும் ஆயி தம் ஆண்டு சிவத்திருக் கக் கூடிய அபர கதை கள். அந்த இரண்டு கதை களையும் இது வரை நான் படித்துத் தடவா படித்து விட்

“அகில உலகச் சிறுகதைப் போட்டி” வைப் பற்றிய விவரங்களை வேயர்கள் கவனித்திருப்பார்கள். தமிழ்காட்டு எழுத் தாளருக்கு அகில இந்தியாவிலும், கூடு

டேன். இன்னமும் அறக்கவிக்கை. போதும் படிக்க விரும்புகிறேன்” என்று அந்த இளைஞர் எழுதி விருக்கிறார். பின்னர் “அம்மாநில சரித்திரத் தொடர் கதை மறு படியும் எப்போது எழுதுவதாக உத் தேசம்?” என்றும் கேட்டிருக்கிறார். இந்த கேள்வியை வேறு பல வேயர்கள் வேறு சரித்தர்ப்பங்களில் கேட்டிருக்கிறார்கள்

‘பார்த்திபன் களவு’ ‘கெடாரியின் சபதம்’ போன்ற இன்னொரு சரித்திரக் கதை “கல்வி”யில் சீக்கிரம் வெளிவரக் போகிறது என்பதை மிக்க மகிழ்ச்சி வுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

தமிழ் நாட்டின் பழைய சரித்திரத்தில் மிகொன்றமான காவியம் இரண்டு. அவற்றில் ஒன்று, காஞ்சியில் மிகெதிர பன்மையும் அயனாடைய மகன் ராஜமய அர்மனும் அரசு புரிந்த காவியம். இந்தக் காவியத்தை தமிழ் நாட்டின் சரித்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை பார்த்திபன் களவு கெடாரியின் சபதமும். மதுபடியன் தஞ்சாவிய் ராஜ ராஜ ரோழனும் அயனாடைய மகன் ராஜேந்திர ரோழனும் அரசுபுரிந்த நாட்களில் தமிழ் நாடு மிகொன்றத்தை அடைந்தது. பன்மயர் ஆட்சியைக் காட்டிலும் இந்தச் ரோழ மன்னர்களின் ஆட்சி பலவிதங்களிலும் சிறந்து விளங்கிற்று. இராஜராஜன்-இராஜேந்திர ரோழன் நாட்களில் தமிழ் நாடு அடைந்த மிகமகமையப் போல் அந்தரூ மூன்றாம் அடைந்ததிலும்; பின்னும் அடைந்ததிலும். தமிழ் மக்களின் சான்றாற்றும் அங்கவையு வித்திரணமாகப் பாரிசிருந்த காவிய மூன்றாம் இங்கு; பின்னும் இங்கு. “கல்வி” ஆசிரியர் இப்போது எழுதத் தொடங்கியிருக்கும் சரித்திரக் கதை இராஜராஜ ரோழனுடைய இளம் பிராபத்திய் உட்கு சரித்திர சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அக்டோபர் மாதத்தில் “கல்வி”யில் வெளிவரத் தொடங்கும்.

இசைக்கா தண்டையாப்பெட்டையின் ஸ்ரீ வி. என். குமாரசாமி என்னும் கல்வி நூலில் வந்திருக்கிறது. நிருவொத்தியு சாங்கியில் அவருடைய விடு இருக்கிறது. அங்கே தமது மகிழ்ச்சியுடனும் அங்கு பெண் குழந்தைகளுடனும் வசித்து வருகிறது. அவர்கள் வசிக்கும் வீட்டில் இதுவரை பாக்டர் பிரபலித்ததை விடையாது. ஆயிவோத கவத்தியன், சித்த கவத்திய

பண்டிதர், பூதூதி ஸ்கீம் — ஆசிரியரும் தமதுத்தது விடையாது. எந்த மூலம் மருத்தும் அவர் கவடியில் வரக்கூடிய திங்கு: வீட்டுக்குள் கொண்டு வந்தது திங்கு. அயனாடைய குடும்பத்தில் வரும் மருத்த சாப்பிட்டது விடையாது.

ஸ்ரீ வி. என். குமாரசாமிக்கு வயது நூல் பது ஆகிறது. (பார்த்தாஸ் கார்பது வயதுக்கு குறைவாகவே தோன்றும்.) “எனக்கு இதுவரைமில் ரோல் என்பதே வந்ததிலும். காம், தகவலி மூன்றாம் வந்ததிலும்” என்று பெருமையுடன் அந்த கல்விச் சொல்லிக் கொள்கிறார். “காம் இன்னும் மூன்றாம் வரும் உரி தோடு இருப்போம். ரோல் கெடவு இல்லா மைய இருப்போம்” என்று கவையுத்தச் சந்தியம் செவ்வாயும் மூன் வருகிறது!

இத்தகைய பூரண ஆரோக்கியத்தாடல் தாம் இருப்பதற்கு மூக்கிய காரணம் போகாணர் பரிசீலிதான் என்று அவர் சொல்லுகிறார். அயனாடைய மகனார், குழந்தைகள் எவ்வாறுமே ஒழுங்காக போகாணர் பரிசீலி செய்து வருகிறார்கள்.

காத்தி பத்திரம், காத்தி குவா பத்திரம், காத்திரம் வாதியம், ஆசிரியாஜியுமா ஸ்ரீ வி. என். குமாரசாமி = நாள் பெற்ற தின்பம் பெறக் இங்கவையம்” என்னும் கொள்கையுடையவர். அகவலாம், போகாண மூலதனகையுள் மூன்றாம் தாம் அது சரிக்கும் ஆரோக்கிய விநிஷையுள் அகவருக்கும் சொல்ல விருப்புகிறது. “கல்வி”யின் குவாக்க இந்தத் தொண்டைச் செய் வதற்கு மூன் வந்திருக்கிறது.

“ஆரோக்கிய இரகசியம்” என்னும் தகவியல் அவர் எழுதியுள்ள மூலம் விடையா அடுத்த வார இதழில் வெளிவர சிறது. பின்னர் தொடங்கித் வெளிவரவி வரும். மூலத்தில் அவரொமாண சில ஆரோக்கிய மூலதனகைச் சொல்லியிட்டுப் பிறகு போகாணய்க்கைப் பற்றி எழுதுவார். வெளிகள் தொடங்கித் படித்தல் உட்கவ வரையில் அதுசரித்துப் பன்னாடையுற்படி கொடுகிறோம். அதுசரிக்கும் அளவுக்குப் பவன் சீச்செம் அடையலாம். வந்தகை.

ஹரிஜன் ஐயங்கார்

புதுவைக்குள் திரும்பிச் செல்லும் பந்த
கோடும் குழந்தைகளை, காசைத் தம்பு
தேவதாசம் செய்ய, ஆதிசேஷ சபைத்
தில் வீதிக்குக்கும் போது, கமது மேல்
பாக்கம் ஸ்ரீ லி. பாஷ்யம் அய்யங்கார்
அவர்கள் பெருமானின் சந்திரி
கொண்டுபோய் சிறந்திருக்கிறார். என்ன
விஷயம்? இதில் வெள்ளை நெய்யு?

"கவாமி! இங்கே வைகுண்டத்தில்
எல்லோரும் சித்தியாதர்த்தத்தை அது
பயிற்றுக் கொண்டு குதாசனமாகச் செ
லாமை செய்கிறார்கள். ஆகையால் இங்கே
இருப்பதில் எனக்கு அவ்வளவாக விருப்
பம் இல்லை. புலோகத்தில் உன் ஹரி
ஜனப்பிரேம பவதி இன்னவர்களுக்கு
ஆகாமி வருத்திக் கொண்டுக்கொண்டிருக்கிறார்.
அவர்களுக்கு வேலா புரிவதில் எனக்கு
உற்புகம் ஆகவில்லை இங்கே தய்யுடைய
சந்திரி எப்போதும் எப்போதும். ஆகையால்
இருப்ப உரிமை புலோகத்துக்கு என்னைத்
திருப்பி அனுப்பியிருக்கிறார்" என்றதால்
விவரப்பாடம் செய்து கொள்ளுவோம்.

ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவிற்கு வேலா செய்
வும் கொண்டு உட்காட்டித் துறக்கம்
வாச சந்தானம் குடாழ்வாருக்கு உரிமை.
ஆகையினாலேயே குடாழ்வாருக்கு 'வேலா
திருவடி' என்று பெயர். குடாழ்வாரு
டைய பந்த பரம்பரையில் தமிழகாட்டில்
பெரியாழ்வார், சம்மாழ்வார், நேண்டி
சாடிப்பொடியாழ்வார் முதலிய மகான்கள்
அவதரித்தார்கள். மேலும் ஸ்ரீ சாமாநுஜர்,
மணவாள மாமுனிகள் முதலிய ஆசாரிய
புருஷர்கள் தோன்றினார்கள். அத்தகைய
பாஷை வேலா பரம்பரையில் கடைசி
யாக உதித்த கந்திரிடைய வாழ்த்து
கமது வாழ்வைத் துயிலும் படுத்தி வரு
கிறவர் ஸ்ரீ லி. பாஷ்யம் அய்யங்கார் அவர்கள்.

பெரிய உத்தியோகங்கள் வந்த
தற்குப் பங்கிட்டுப் போய் ஆசிரியர் என்று
செய்வது என்று தெரியாமல் தயிபு
தன்ரு. எங்கள் கொடுக்கும் பங்கு
போதவில்லை என்று செய்து தந்திர வே
உத்தியோகம் கிடைக்குமா என்று தேவன்
போவாரும் உண்டு.

ஸ்ரீ லி. பாஷ்யம் அய்யங்கார் அவர்கள்
ஹரிஜன் ஐயங்கார் உத்தியோகம் பார்த்த
விவரங்கள். அவருக்கும் ஏதாவது வேலை

அவ்வளவு வருவது. ஆனால் அவர் வேலை
கிடைக்கவில்லை என்று கஷ்டப்பட
வில்லை; வேலை செய்வதற்கு வேலம் போத
வில்லை என்று கஷ்டப்படுகிறார்! உத்தி
யோக வாழ்க்கையிலிருந்து விவரம் பிறகு
எனக்கு வேலம் வேலம் தமது வாழ்வை அப்ப
பணம் செய்திருக்கிறார். முக்கியமாக
ஹரிஜன வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்.
அவர்களை பரம்பரையில் பிறந்த வள்கித்
பாடி பந்தர் ஆன போதிலும், ஹரிஜனம்
எனக்கு வேலா செய்வது சாதி குல
ஆசாரத்துக்கு விருத்தமானது என்று
அவர் கருதவில்லை. உண்மையான கவனம்
அவரின் எந்திர மகன் உபதேசித்த
வேலா தம்மதான் என்பதை உணர்ந்து
தீவிரமாக வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கி
றார். அவர் செய்த வரும் கொண்டுள்ள
விவரத்தைத்தான் இங்கே கொள்ள
முடியும். வேலா ஹரிஜன வேலா சம்
சந்திரி தலைவர்; ஹரிஜன் வேலா
சந்திரி இருந்த இப்பொழுது திவாராஜ
கருக்கு வந்த மெத்த இலட்சிய முறை
யில் உத்தரப்பட்டு வரும் தலைவர் பாபா
சித்தியாசபையில் தலைவர்; திவாரி
விவாரா சந்திரித் தலைவர்; வேலா
சந்திரித் தலைவர்; எந்திரித் தலைவர்;
என்ற ஹரிஜன வேலா இவர்களை
ஆசாரி கடைசி (அதாவது சம்பா
யிவார உத்தியோகம்.) இன்னும்
அவர்களுக்கு வேலா வந்தபணங்களில்
கொட்ப கொண்டு

கிடை எவ்வளவு ஹரிஜனங்களுக்கு
வேலா செய்த வருவதால் திவாரி
பந்தர் ஸ்ரீ லி. பாஷ்யம் அய்யங்கார் அவர்
எனக்கு 'ஹரிஜன் அய்யங்கார்' என்றும்
கொண்டு பெயரும் எப்போதும்

எந்திரி மகாநாடு உத்திர தேவாலய
"கவாமி! இவர்களைத் தேவாலய கவாமி"
என்று கொடும் பாடலில் உண்மையான
கவனம் கவனத்துடன் குரல் குரலாக
வேலா விவரித்திருக்கிற தலைவர்!
அந்தக் குரல்களை வெல்லும் புரண
மகப்பெற்று கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தி
றார். ஸ்ரீ லி. பாஷ்யம் அவர்களைப்
போன்ற வளங்குகிறும் அவர்கள்
போன்ற இன்னும் பல கவனங்கள்
இதே பகுதித் தமிழ் நாட்டில் தோள்
தில் வேலா தம்மத்தை மேற்கொள்ள
வேண்டும் என்று விருப்பமுண்டு.

பொய்மான் கார்ப்

தல்கி

தல்கி.

14

[சேவத்திலிருந்து காமக்கல்லுக்குச் சென்ற வழியில் மோட்டார் சாரதி சொன்ன கதை-இது என்பதை நேயர்களுக்கு ஐரபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அவர் சொன்ன கதையை ஏதோ எனக்குத் தெரிந்த பாணியிலும் பாணியிலும் எழுதிக் கொண்டு போகிறேன். சேலம் ஜில்லா ரெகாமல் கனில் குடியாணவர்கள் கைபாளும் சக்தி வாய்ந்த பேச்சு கடைவை என்றால் அல்லவாவு நன்குக் கைபாள முடியுமா? அல்லது அவர்களுடைய பேச்சில் காணும் தைத்தைத்தான் எழுத்திலே கொண்டு வர முடியுமா?

செங்கோடல் வார்த்தைப் பொருத்திக்கொண்டு குடிசைக்குள்ளே நுழைந்த கட்டத்தில் கதை நீண்டு போயிற்று. ஏனெனில், அதற்குள் காமக்கல் வந்து விட்டது. "இந்த காமக்கல்லுக்குக் கொஞ்சம் கூடப் புத்தியில்லை. இன்னும் கொஞ்சம் அப்பால் தள்ளி விடுக்கக்கூடாதே! கதையின் நடுவில் வந்து குறுக்கிட்டு விட்டதே!" என்று சொல்லி கொண்டேன்.

காமக்கல்லுக்கு வந்த காரியம் முடிந்து முன்னிரயில் திரும்பிப் புறப்பட்டோம். மணி சுமார் ஐன்பது இருக்கும். காையில் போட்ட தூற்ற

லுக் காட்டிலும் இப்போது கொஞ்சம் அதிகமாகவே விழுந்து கொண்டிருந்தது. "மழை" என்று கூட அதைச் சொல்லலாம். மேலே வானமும் கீழே காக்கு நிழல்களும் இருண்டிருந்தன. மோட்டார் வண்டியின் முன் விளக்குகள் அந்த இருட் கடலைக் கிழித்துக் கொண்டு, சாலைச் சற்று தூரத்துக்கு வெளிச்சமாகித் கொண்டு சென்றன. அந்தப் பிரகாசமான ஒளியில் மறைந்த துளிகள் கைவரத் துள்ளினாக ஒளிர்ந்தன. ஒவ்வொரு சமயம் வானத்தை வெட்டிய மின்னல் பூமியில் கெடுத் தூரத்தைப் பிரகாசமாக்கி விஸ்தார வெட்டி வெளிகளையும் ஆங்காங்கு நீன்ற மோட்டைப் பாதைகளையும் குட்டை மார்க்களையும் ஒரு கணம் காட்டியிட்டு மறைந்தது.

பாக்கித் கதையைக் கேட்க வேண்டும் என்ற என் ஆவத்தை மோட்டார் சாரதிடம்தெரிவித்துக்கொண்டேன். அவரும் கதையைத் தொடங்கினார்.]

குடிசைக்குள் செல்லும்போதே ரெங்கோடலின் உள்ளம் பதைபதைத்தது. என்னத்தைப் பார்க்கப் போகிறேமோ என்று திடுக்கிட்டுக் கொண்டிருந்தது. அங்கே அவன் பார்த்த காட்

கியோ பதைபதைப்பையும் திடுக்கிடும் அழகமாத்விபது. மணிதன் ஒருவன் அவங்கோலமாய் விழுந்து விடத்தகு தெரிந்தது. தன்னைக் கெடுப்பதற்கு முயன்ற இருவரில் ஒருவன் தான் அவன்! பங்காருசாமி என்ற பெயரை உடையவன். அவன் பக்கத்தில் ஒரு கூரிய கத்தி விடத்தகு. அதில் இரத்தக் கறை பட்டிருந்தது. அப்போதும், அடுப்பைத் தோண்டி - எடுத்து அப்பாற்படுத்தி விட்டு அங்கே குழி தோண்டி விழுந்தவையும் அவன் பார்த்தான். குழி காலியா விழுந்ததையும் கவனித்தான். ஆனால் அந்தச் செப்புக் குடம் பக்கத்தில் எங்கேயாவது இருக்கிறதா? இல்லை! மாயமாய் மறைந்து விட்டது! தான் என்னவியது சகிதரன்! ஆனால் இது என்ன?—ஒரு சிறிய பொட்டி திறந்து விடக்கொடு! அதற்குள்ளே.....ஆத்தாடி! கோட்டுகள்! லுபாய் கோட்டுகள்! பெட்டிக்கு வெளியில் பக்கத்திலும் லுபாய் கோட்டுகள்! இன்னும் ஏதோ கருப்பாகக் கருள் கருளாகக் விடத்தகு! ஒன்றும் புரியாமல் திக்பிரமைமூடச் செங்கோடன் அந்தப் பெட்டிக்குச் சமீபத்தில் சென்று குனிந்து பார்த்தான். அப்போது தரையில் விழுந்து விடத்தகு மணிதன் முகமிருன். செங்கோடன் விளக்கம் அவன் பக்கம் திருப்பினான். அந்த மணிதன் கோஞ்சம் தலையைத் தூக்கித் தன் விவந்த கண்களினால் செங்கோடனை விழித்துப் பார்த்தான்! அந்தும் செங்கோடனுக்குக் குறி கடுக்கம் ஏற்பட்டது.

"யோ!.....கியா வந்து தொலைத்தாய்?.....அவன் எங்கே? அந்தப் பெண் பெய் எங்கே? — அவன்தான் என்னைக் கொன்றவன்!" என்று மெல்லிய குரலில் முணுமுணுத்தான் கீழே விடத்தகு பங்காருசாமி. "பாவி! எண்டாவி!....." என்று சபித்துக் கொண்டே ஈழத்திடுக்க முயன்றான். முடியாமல் கீழே விழுந்தான். அவன் தலி சாய்ந்தது. கோரமாக விழித்த விவந்த விழிகள் மூடிக்கொண்டன.

செங்கோடன் உடனே மந்திர சக்தியிலிருந்து விடுபட்டவன் போலானான். கீழே விடத்தகு இரத்தம் தோய்ந்த கத்தியைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு வெளியே ஓடியன்தான். அந்தச் சமயத்

தில்தான் என்ராஜும் குமாரி பங்காருவும் தங்கத்தூண் கெரும்பி வந்து குடிசைக்குள்ளே எட்டிப் பார்க்க முயன்றார்கள்.

அவர்களைப் பார்த்ததும், செங்கோடன் ஆவேசம் வந்தவனைப் போல் கத்தியைக் காட்டி, "உள்ளே வரா தீர்கள்! வந்தால் உங்களுக்கும் பரி கொடுத்து விடுவேன்!" என்று கத்தினான். அவர்கள் பயந்து அப்பால் விலகிக் கொண்டார்கள். செங்கோடன் வெளியில் வந்து குடிசையின் கதவைச் சாத்தினான். "ஓகோ!" "கோலை!" "கோலை!" என்று கத்திக் கொண்டு கேணியைப் பார்த்து ஓடி மெட்டின் மீது ஏறினான். கேணி ஓரத்தில் வந்ததும் மடிவை அவிழ்த்து அதிலிருந்து பொருளாக் கேணியில் விழும்படி செய்தான்.

அதேசமயத்தில் பக்கத்துத் தென்னை மரத்துக்குப் பின்னிலிருந்து போலில் காண்போயின் சின்னமூத்துக் கவுண்ட் வெளிப்புறப்பட்டான்.

"அப்போ, செங்கோடா! என்ன விஷயம்? எதற்காக இப்படி அவறுகிறாய்? கேணியில் என்னத்தைப் போட்டாய்?" என்று.

ஒரு சிறிய நேரம் செங்கோடன் திகைத்து நின்று விட்டு, "காது? தான் ஒன்றும் கேணியில் போடவில்லை! இனிமேல்தான் போடப் போகிறேன்!" என்று.

"என்னத்தைப் போடப்போகிறாய்?"

"ஒரு மறுவுனைத் தூக்கிப் போடப் போகிறேன்."

"மறுவுனையா? மறுவுனைக் கேணியிலே தூக்கிப் போடலாமா? சேத்துப் போவானே?"

"அவன் முன்னமே சேத்துப் போய் விட்டானுங்க!"

"யார் சேத்துப் போனது? சேத்தவனை எதற்காகக் கேணியில் போடப் போகிறாய்?"

"ஒருவனைக் கொலை செய்தாய், அவனைச் சாக்கிலே கட்டிக் கொற்றலிலே போடலாம் என்று சினிமாவிலே காட்டினுங்களை!"

"யாரை நீ கொலை செய்தாய்?"

"அந்தப் பங்காருசாமியை நான் கொலை செய்து விட்டேன்! இந்தக் கத்தியினால்தான்!....." என்று செங்

கோடல் சொன்னபோது அவன் கை கொஞ்சம் ஊங்கிற்று.

"இங்கே கொடு, அந்தக் கத்தியை!" என்று போலீஸ்காரர் கேட்டதும் செங்கோடல் கொடுத்து விட்டான்.

"சரி! வா! நீ கொன்ற ஆணைப் போய்ப் பார்க்கலாம். அவரைத் தூக்கிப் போடுவதற்கு நாளை ஒரு கை கொடுக்கிறேன்!" என்று சொல்லி விட்டுப் போலீஸ்காரர் குடிசையை நோக்கிப் போனார். செங்கோடலும் அவர் பின்னால் போனார்.

குடிசை வசதியில் எல்லாரும் குமாரி பங்கஜாவும் சிந்து சொண்டிருந்தார்கள். பங்கஜா அழுது கொண்டிருந்தாள். எல்லாருடைய திட்டிக் கொண்டிருந்தாள். கான்ஸ்டேபிளைப் பார்த்ததும் பங்கஜா "ஐயோ! இங்கேயும் வந்துவிட்டார்களே! இந்தப் பாலிகனாக என் கதி இப்படி வாக்கி!" என்று அவறினாள்.

15

போலீஸ்காரர் அங்கே அந்தச் சமயத்தில் எப்படி வந்தார் என்று சொல்வதற்குக் கொஞ்சம் கதையை மூன்றால் கொண்டு போக வேண்டும். கான்ஸ்டேபிள் சின்னமூத்துக் கவுண்டர் மூன்றாம் சேலத்தில் வேலை பார்த்து வந்தார். அடிக்கடி அவர் 'கை காட்டி மர்' வேலை செய்வதென்ற பதவியிருக்கும். அதாவது வீதி மூலையில் காற்சத்தியின் ஊதையில் சிந்து வண்டிகள் போகவும் சிந்தையும் கை காட்ட வேண்டிய வரும். அப்படி சிந்திருந்த காட்களில் ஒருவர், ஒரு பக்கத்தில் ஒரு இளம் பெண் அவரிடம் வந்து, "போலீஸ்கார ஐயா, நேற்று முதல் சாப்பிடவில்லை! பசியினால் பிராணன் போய்விடும் போலிருக்கிறது. ஒரு காது அணுக் கொடுத்தால் ஒரு அரைகதைப் பெண்ணைக் காப்பாற்றிய புண்ணியம் கிடைக்கும்!" என்றான். போலீஸ்காரருக்குப் பால் புண்ணியத்தில் அய்வனவு கம்பிக்கையிலே. ஆயினும் அந்தப் பெண்ணின் அரைகதைத் தோற்றத்தைப் பார்த்துப் பரிதாபம் கொண்டார். "ஐயா, அம்மா! என் உன்னை அரைகதை என்று சொல்லிக் கொள்கிறாய்?" என்றார். "ஆம், ஐயா! நான் அரைகதைதான். கால்கள்

மலாய் காட்டில் கிள்ளானில் இருந்தோம். அப்பா பெரிய வியாபாரி. புத்தம் ஆரம்பித்த சில நாளைக் கெல்லாம் புறப்பட்டு ஓடி வந்து விட்டோம். வழியிலே கப்பலிளையே அப்பா செத்துப் போய்விட்டார். நானும் என் தம்பியும் அம்மாவும் மட்டும்தான் வந்து சேர்ந்தோம். இங்கே காண்கள் எதிர்பார்த்த வந்த பத்துக்கள் வரும் இல்லை. மலாய் காட்டிலிருந்து சேர்த்த வருவதற்கும் வழியில்லை. ஐப்பாக்காரன் பறிமுதல் செய்துவிட்டான். கால்கள் கைபோடு கொண்டு வந்த கைக ஈட்டுக்களை விற்று இந்தக் காள் காலட்சேபம் செய்தோம். எல்லாம் தீர்ந்து போய் விட்டது! இப்போது பிச்சை வாங்கிப் பிழைக்க வேண்டியபடி யிருக்கிறது!" என்று சொன்னாள்.

"ஐயோ! பாவம்! நீ படித்த பெண் மாநிரி தோன்றுகிறதே! ஏதாவது வேலை பார்த்துக் கொண்டுவருவாளே!" என்றார் போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள்.

"வேலைக்கு நான் எவ்வளவுவோ பிரயத்தனம் செய்தேன். கிடைக்கவில்லை. வேலை கடைகப்போன இடத்தில் ஆண் பிண்டிகளை விருந்தால்கண்டினை அடித்துத் துள்மார்க்கத்துக்குக் கூப்பிடுகிறார்கள். பெண்களை விருந்தால் கன்றாகத் திட்டி அனுப்புகிறார்கள். நான் என்ன செய்யட்டும்!" என்றான் அந்தப் பெண்.

"வாஸ்தவந்தான்; உலகம் அப்படிக் கெட்டுப்போய்க் கிடக்கிறது. மனிதர்களுடைய கொஞ்சம் இரக்கம் என்பதே இல்லை!" என்றார் போலீஸ்காரர். இப்படிச் சொல்லிவிட்டு காது அணுவாக எட்டு அணுவாகக் கொடுத்து அனுப்பினார்.

அந்தப் பெண் போய் விட்டாள். ஆனால் போலீஸ்காரருடைய மனநிலை இருந்து அவன் போகவில்லை. சில நாளைக் கெல்லாம் மதுபடியும் அந்தப் போலீஸ்காரரை அவன் கந்தித்தான். சாப்பாட்டுக்கு காது அணுக் கொடுக்கும்படி கேட்டான். போலீஸ்காரர் ஒரு ரூபாய் கொடுத்தார். அவர்களுக்குள் மேலும் கொஞ்சம் பழக்கமும் சினேகமும் ஏற்பட்டன. பெண்ணின் பெயர் பங்கஜா என்று தெரிந்து கொண்டார். ஐந்திந்த நேரங்களில் அந்தப் பெண்ணின் வீட்டுக்குப் போய் அவளுக்கு

தூய அவன் அம்மையுடனும் பேசிக்
கொண்டிருப்பதில் அவன் பேரிதழ்
மலிந்திருந்தான்.

போலீஸ்காரருடைய முகம் மிகவும்
காசமாகி விட்டதாம். இரண்டாவது
கவிபாணம் செய்துகொள்ளும் என்
னமே அவருக்கு இருக்கையினை. ஆனால்
குமாரி பங்கஜாவைப் பார்த்தபோது
அவருடைய மனம் சிதறி சிதறாக
வந்திக் கொண்டு வந்தது.

இவ்வேறு என் வழக்கம்போல்
போலீஸ்காரர் கூகாட்டி உத்தி
போலம் செய்த இடத்துக்குக் குமாரி
பங்கஜா வந்த. "விட்டில் அரிசி
ஆகிவிட்டது. ஒரு ரூபாய் தரமுடி
யுமா? உங்களை அடிக்கடி வேட்க
வெட்டமா விருக்கிறது" என்றான்.
போலீஸ்காரர், "என் வேட்கைப் பட்ட
வேண்டும்? உடிய சித்திரத்தில் காண்
காதா மாதம் வரங்கும் சம்பளத்தை
அப்படியே உங்கிடம் கொண்டு வந்து
மொத்தமாகக் கொடுக்கும் காணம்
வரவாம். இல்லையா? உன் தாயாரைக்
கூடக் கேட்டாவி விட்டது உனக்குச்
சம்மதம் என்றால் உடனே கவிபாணம்
தான்!" என்றான்.

"ஓ! உங்கடும் மற்றவர்களைப்
போலத்தானா?" என்றான் பங்கஜா.

"மற்றவர்களையும் என்னையும் ஒப்
பிட்டுப் பேசுகிறாயா? மற்றவர்கள்
உங்களைக் கவிபாணம் செய்துகொள்ளு
கிறோம் என்று சொன்னார்கள்?"
என்று கேட்டான்.

"ஆமாம்; பின்னே என்ன? எல்லா
ரும் எங்களைக் காத் தர்வ மனம்
செய்து கொள்வதாகத்தான் சொன்
னார்கள். ஒரு அரவாதப் பெண் அடிப்
பட்டால் நீங்கள் ஆண் பிள்ளைகள்
என்ன வேறுமாதிரியும் செய்வீர்கள்!
ஓஓ! உன்னுடைய பணம் எனக்கு
வேண்டாம்!" என்று ரூபாயை விட
பெரித்து விட்டுக் குமாரி பங்கஜா
கடைபைக் கட்டினாள்.

போலீஸ்காரர் மிக்க ஏமாற்றத்
துடனும் வருத்தத்துடனும் அவன்
போலகதப் பார்த்துக் கொண்டிருந்
தான். அவன் பத்து அடி தூரம்
போனதும் ஒரு விசித்திரமான சம்
பளம் ஏற்பட்டது. அந்த வழியே
வந்த காவல்காரன் ஒருவன் குமாரி
பங்கஜாவின் பிது தன் வங்கியை

போகினான். அந்த வேளத்தில் அவன்
கையில் இருந்த சிறிய பெட்டி தவறிக்
கிழை விழுந்தது. விழுந்த வேளத்தில்
அதன் கதவு திறந்தது. திறந்த
பெட்டிக்குள் காண்பெயின் பார்த்
தான். ரூபாய்கோட்டுக் கத்தகனாகக்
குவித்து வைத்திருக்கிறது! சில
கோட்டுகள் வெளிவீதும் சிறிது விழுந்
தன. குமாரி பங்கஜா அவசர அவசர
மாக அந்த கோட்டுகளைப் பொறுக்கி
எடுத்துப் பெட்டியில் வைத்துக் கதவை
மூடிய முட்டினாள். அதே சமயத்
தில் கடைக்கண்ணும் போலீஸ்காரர்
தன்னைக் கவனிக்கிறாரா என்று பார்த்
துக் கொண்டான். பெட்டிக் கதவைப்
முட்டியதும் அவசரமாக கடைபைக்
கட்டினாள்.

போலீஸ்காரர் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்ந்
தான். பெட்டிக் கதவை ரூபாய் கோட்டை
வைத்துக் கொண்டு தன்னிடம் அரிசி
வங்கிப் பணம் இல்லை என்றுமோ?
இது என்ன கிதை? ஆரம்பத்தி
லிருந்தே என்னை ஏமாற்றிக் கொண்டு
வருகிறார்கள்? அப்படி இன்னதற்குத்
தானா? திடீரென்று இவ்வளவு பணம்
இவளுக்கு எப்படிச் செட்டத்தது!.....

மதுகாள் குமாரி பங்கஜா அவளாத்
தேடிக்கொண்டு வந்தாள். "கேற்றே
ஒரு விஷயம் சொல்ல வேண்டும்
என்றிருக்கிறேன். ஆனாலும் உங்கள்
மனதைச் சோதிக்க விரும்பினதால்
சொல்லியேன். மறால் காட்டில்
எங்கள் வீட்டையும் தேடிட்டவர்களை
யும் விற்றுப் பணம் அனுப்பியிருந்
தீருங்கள். கேற்றத்தான் வந்தது. ஒரு
கிடுகிடுகள் விட்டில் கொண்டு போய்க்
கொடுத்துவிட்டு வந்தேன்!" என்றாள்.

"அப்பளவு பணத்தை எப்பித்
கொடுக்கும்படி அப்படியப்பட்ட கிடு
கிடு உனக்கு இருக்கிறதா? அதை
விடப் பாங்கியில் போட்டுவைப்பது
தானா?" என்றான் போலீஸ்காரர்.

"பாங்கியிலே போட்டால் வட்டி
எங்கேகொடுக்கிறார்கள்? எங்கேகொடுத்
தது பங்காருசாயி என்பவரிடம். எல்ல
இடத்தில் உன் கொடுத்து சிறைய
வட்டி எப்படித்துக் கொடுப்பதாகக்
கொள்வியிருக்கிறது."

பங்காருசாயி என்பவன் கெ. டி.
தூபிராயின் இல்லையே தவிர, மற்றப்
படி இவன்பெயில் போலீஸ் இவராக

பங்கு ஒரு வர் அவரைத் தனிமை
யில் சேதித்தத் தன்னைத் தெரிந்த
தான் காட்டிக் கொண்ம வேண்டாம்
சான்று மன்றமுடனும். போலீஸ்காரர்
அப்படியே வாங்கினித்தார். ஆகிலும்
இங்கே ஏதோ விருத்திரமம் வடகைப்
பொறெது என்ற சந்தேகம் அவர் மன
தில் உதித்தது. ஆகையால் மேற்படி
ஆசனிகளுக்குத் தெரிபாமலியே அவர்
கைக் கவனித்துக் கொண்டு வந்தார்.

போலீஸ்காரருடைய சந்தேகத்தை
அதிகப்படுத்தும்படியான சம்பவம்
ஒன்று ஒரு வர் கேசிட்டது. காமக்கல்
சாஸனில் அவர் போக வேரும்போ
தெல்லாம் போய் மான் காட்டையம்,
அந்தக் காட்டின் சேதில் தெரிந்த
போய் மானையும் பார்த்து விவக்காமம்
கொவநிவீயு. "அருகிலே போய்ப்
பார்த்தால் இரட்டைத் தவிர ஒன்று
மீய்ல; சாஸனில் இருந்து பார்த்
தால் தந்தபுமாத அழகிய மான்
தெரிமெதோ இது என்ன விக்கை?
எப்படி வருமெது?" என்று அடிக்கடி
அவர் போசெப்பதுண்டு. ஒரு வானித்
ருத் திவரென்று மேற்படி குன்றின்
குகையில் போய்மாதனுடைய முழுத்
தோற்றத்தையும் காணாத போலவே,
அவருக்கு ஓரே விவப்பாய்ப் போய்
விட்டது. ஒரு காலும் ஒரு காலும்
முகத்தில் பாசிரும் டட்டும் தெரிந்தது.
மானின் முழு உருவத்தைக் காண
விவீயு. இந்த அதிசயத்தைக் கண்டு
பிடிக்க என்னிடிக் குன்றியிவது ஏறிப்
பார்த்தார். போய்மான் குகையில்
ஒரு வர்க்கு ஸுட்டையும் ஒரு கைவிப்
பெட்டியும் வைக்கப்
பட்டு இருந்தன!

'மானின் சிறுத்தோற்
தத்தின் மேல் இச்
சாமான்களின் சிறுத்
எப்படி போ விழுந்
திருக்கின்றது! ஆகா
வினுவேதான், முழு
மானின் அழகிய தோற்றம் சிறு
விருந்து பாரக்கும் போது காணப்பட
விவீயு!' என்று தெரிந்த கொண்டார்.

அதிசயத்தின் காரணத்தைக் கண்டு
பிடித்தாவிட்டது. ஆனால் குகையில்
வைத்திருக்கும் சாமான்களின் மர்மம்
களைக் கண்டு பிடித்தா வேண்டும்.
அந்தச் சாமான்கள் யாருடையவை?

எதற்காக அங்கேவைத்திருக்கிறார்கள்? சாமான்களை உடனே பரிசோதித்துப் பார்க்கப் போலீஸ்காரர் விரும்பவில்லை. மற்றவர்கள் யாரும் கவனிக்க முடியாத சமயத்தில் பரிசோதித்துப் பரீக்கேயென்றும், வைத்தவர்கள் யார் என்றும் கவனித்து வரவேண்டும்.

பங்காருசாமி, பங்கஜா, எஸ்ராஜா, இவர்களைச் சுற்றிக் கொண்டிருந்த செங்கோடன்,— ஆயிவர்கள் மீது போலீஸ்காரருக்குச் சந்தேகம் தொன்றி யிருந்தது. பொய்யான மறைத்து பொருள்களை அவர்களில் யாராவது வைத்திருக்கவேண்டும் என்றும், அவை நிரூபிப்பொருள்களை யிருக்கலாம் என்றும் எண்ணினார்.

ஒருநாள் பங்கஜா போலீஸ்காரரைத் தேடிப் பிடித்து, "எனக்காக ஒரு உதவி செய்ய முடியுமா?" என்று கேட்டாள். செங்கோடனிடம் தன் கடிதத்தைக் கொண்டுபோய்க் கொடுக்கச் சொன்னாள். கவனிக்காயன் புத்தையம் இருக்குமிடம் செங்கோடனுக்குத் தெரியும் என்றும், அவனிடமிருந்து அந்த இரகசியத்தைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகவே அவனிடம் சிறேகங் கொண்டதாக நடப்பதாகவும் கூறினாள். புத்தையம் கிடைத்தால் போலீஸ்காரருக்கும் பங்கு கொடுப்பதாகச் சொன்னாள். போலீஸ்காரர் மர்மம் இன்னகென்று கண்டு பிடிக்கும் போது கத்தடைய் கடிதத்தைக் கொண்டு போய்க் கொடுக்கச் சமர்ப்பித்தார்.

மறுநாள் பொய்யான் கரட்டுக்குகையில் மானின் மூலு உருவமும் தெரிந்தது. ஆகையால், தான் செங்கோடக் கவுண்டனுக்குக் கடிதம் கொடுக்கப் போன சமயத்தில் ஆசாமிகள் அச்சாமான்களை எடுத்துக் கொண்டு விட்டார்கள்! அவை என்னவா யிருக்கும்?

மீதுபடியும் போலீஸ்காரர் மறைவிலும்பயில்லை. செங்கோடன் பொய் மான் காட்டுக்குப் பின்னுல் குமாரி பங்கஜாவைச் சந்தித்ததும் செங்கோடனுடைய குடிசையை நோக்கிச் சென்றார். மற்ற இருவரும் பவிதர்களும் அங்கே வருவார்கள் என்பது நிச்சயம். ஆகையால் மூன்றுவேளை பொய்க் கேணிக்கரை மெட்டில் தெய்வீகமாதின் பின்னுல் மறைத்து கொண்டார். அங்கிருந்து பார்த்தால் குடிசையின் சமீபத்தில் சுற்றுப் புறமெல்லாம் கன்றுத் தெரியும். ஆனால் துரதிரஷ்ட

வசமாக அவர் எதிர்பாராதது ஒன்று நிகழ்ந்து விட்டது. போலீஸ்காரர் பொய் நிசையை மோட்டும் பிடித்துக் கொண்டு அவருடைய நாயும் செங்கோடனுடைய குடிசையை நோக்கி வந்தது. குடிசைக்குச் சமீபத்தில் அதன் குறைப்புச் சத்தமும், மரண ஒலியும் போலீஸ்காரருக்குக் கேட்டது. அவருடைய இரத்தம் கொதித்தது. ஆனாலும் காஷ்ஸ்டேபிள் சின்னமுதற்குக் கவுண்டனுக்கு ஐயுடி எவ்வளவு டிப்யூட்டான்? வேலிய என்னுல் வேலிய தான்! ஒரு பெரிய மர்மத்தைக் கண்டு பிடிக்கப் போகிற கட்டத்தில் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு, காரியத்தைக் கெடுத்துவிட விரும்பவில்லை! நடந்ததை யெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருந்து விட்டு வெளிப்பட வேண்டிய சமயத்தில் வெளிப்பட்டு வந்தார்.

குடிசைக்கு வெளியில் செங்கோடனை நிற்கச் சொல்லி விட்டுப் போலீஸ்காரர் உன்னை போனார். சுற்றுமுற்றும் பார்த்தார். சீழை விழந்து கிடந்தவரினையும் யார்தர் வெளிச்சத்தில் கூர்ந்து கவனித்தார். கவனித்து விட்டு அவர் வெளியில் வந்து செங்கோடனைப் பார்த்து, "வண்பயா! நீயா கொலை செய்காய்? யாரோ பெண் பேய் தன்னைக் கொன்றதாக வல்லவா உன்னை கிடக்கிறவன் பழி சொல்லுகிறாய்?" என்றார்.

"ஐயோ! என் பெரியா பழி சொல்லுகிறாய்? எனக்கு ஒன்றும் தெரியாதே! நான் உன்னையே நோக்கிவீடியே!" என்று பங்கஜா கூவினாள்.

"கொலைகாரி! என் பொய்சொல்லுகிறாய்? என்னையும் இந்தக் கவுண்டனையும் சண்டை போட விட்டு விட்டு நீதானே குடிசைக்குத் தனியாகப் போனாய்?" என்னுள் எஸ்தாஜ்.

"இப்படி அபாண்டமாய்ப் பொய் சொல்லுகிறாயே!" என்று பங்கஜா உவென்று அவறி அடித்தெடாங்கினாள்.

சேவத்திலிருந்து போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் முதலிய நோவதிகாரிகள் இரவுக்கேயே வந்து சேர்ந்தார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகள் மட்டும் அல்ல. அக்கம் பக்கத்துக் கிராமக் களிலிருந்தும் ஜனங்கள் வந்து கூட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். செங்கோடனுடைய புத்தையம் யாரோ ஸ்தூன்

அடித்துக் கொண்டுபோகப் பர்த்தான் என்றும் அதற்காகச் செங்கோடன் அவனைக் கொன்றுவிட்டான் என்றும் அக்கப் பக்கங்களில் வந்த பரவி விட்டது.

ஜாங்கனை வெல்லாம் தடுத்துக் குடிசைக்குத் தூரத்தில் விடுத்திவைத்துவிட்டுப் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரை மட்டும் கான்ஸ்டேபிள் உன்னை அழைத்துச் சென்றார்.

பாவகாசுராமியின் உதடுகள் இன்னும் ஏதோ முறு முறுத்துக் கொண்டிருந்தன. “அந்தப் பெண் பிண்டியை விடாதீர்கள்! அவள் நான் கொலைகாரி!” என்ற வார்த்தைகள் இவள் பெட்டியின் காதிலும் விழுந்தன.

பிறகு, காயப்பட்ட அந்த மனிதனை எடுத்துப் போவதற்கு இன்ஸ்பெக்டர் ஏற்பாடு செய்தார். செங்கோடன், எஸ். சாஜி, குமாரி பங்கஜா ஆகிய மூவரையும் வகை செய்து வகையில் விவசயப் போட்டிக் கொண்டு போனார்கள்.

இதற்குள்ளே சிவராமலிங்கக் கவுண்டின் குடும்பமெல்லாம் அங்கே வந்துவிட்டது! செம்பவன வல்லி செங்கோடனைப் பார்த்துப் பார்த்துக் கண்ணீர் பெருக்கினான். அவனுடைய மனதில் சோல்ல முடியாத வேதனை குடி கொண்டிருந்தது என்பதை அவனுடைய முகக்குறி தெரிவிப்படுத்தியது. வேதனை இல்லாமல் எப்படி இருக்கும்? இரண்டு நாளைக்கெல்லாம் கவிவரணத்துக்குத் தேடி வைத்திருக்கிறபோது இந்தமாதிரி கொலைக் குற்றம் சாட்டி மரபினிர்வையை ஏதேனும் விவசயப் போட்டுக் கொண்டு போனும் கவிவரணப் பெண்ணின் உள்ளம் தூக்காமல் என்ன செய்யும்?

வேதனைக்கு உள்ளாகியிருந்த செம்பவனவல்லிக்குச் செங்கோடக் கவுண்டன் ஜாக்கி மாவடவரையும்

வாய் வார்த்தை மூலமாகவும் பலவிதமாக ஆறதம் உறிஞன்.

“ஃ கொஞ்சம் கூடக் கவலைப் படாதே! என்னை ஏறு வருஷம் ஜெயிலில் போட்டாலும் சரி, திரும்பி வந்து உன்னையே கட்டிக் கொள் கிறேன்!” என்று அவன் சொன்னதைக் கேட்டவர்கள் சிரித்தார்கள்.

“எதற்காகச் சிரிக்கிறீர்கள்? சிரிப்பதற்கு என்னத்தைக் கண்டு விட்டீர்கள்?” என்று செங்கோடன் அதட்டிவிட்டு, மறுபடியும் செம்பவனைப் பார்த்துச் சொன்னான்:—“நான் இவ்வாறேபோது நீதான் வயல் காடுகளைப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். எல்லாவற்றையும் நீதான் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். தெரிவிறதா? உன் அப்பா கவனிக்க மாட்டார். அவர் சிவமாய் இருந்துவிடுவார். நீயும் அஸ்சிவமாயிருந்து விடாதே. என் சேர்த்தெல்லாம் இனிமேல் உன்னுடையதுதான். கேணி வற்றும்படி தண்ணீர் இறைத்துவிடப் போகிறார்கள்! ஓட்ட இறைத்துவிட்டால் தண்ணீர் ஊடுது. ஜாக்கிரதை! உன் அருகாமையில்மீர்கள் நானக் கொள்ளைகளைத் தீர்த்துவிடப் போகிறார்கள். கொல்லையில் கால் வைக்காமல் பார்த்துக்கொள். அப்படி ஏதாவது என் தம்பிகள் செய்தார்களோ, தூக்கு மேடைக்குப் போனாலும் திரும்பி வந்து அவர்களுடைய மூதுருக் கொலை உரித்துப் போடுவோன்! ஜாக்கிரதையா யிருக்கும்படி சொல்லி வை...”

இப்படிச் செங்கோடன் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே அவரின் போலீஸ்காரர்கள் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு போனார்கள்!

செம்பா அங்கேயே விரியிக்கொண்டு நின்றான். அவனுக்குச் சமாதானம் சொல்லிவருடியவில்கலை! (தொடரும்)

க ல் கி

வேனிதாடு சந்தா விநிதத்தில் குறைவு

வேனிதாடுகளுக்கு அனுப்பும் பத்திரிகைகளுக்கு தபால் கட்டணம் குறைக் கப்பட்டிருப்பதால் 1-8-50 தேதி முதல் பிரை, ஃபேயா மற்றும் வெனி தாடுகளுக்கு “கல்கி” சந்தாவைக் கீழ்க்கண்டபடி குறைத்திருக்கிறோம்.

ஒரு வருஷம் (52 பிரதிகள்) ... ரூ. 14-10-0

ஆறு மாதம் (26 பிரதிகள்) ... ரூ. 7-5-0

சந்தாவை வுள்ளதாய் நேதந்தமேன்றும், V.P.P. ஸுக் அனுப்புவது கிடையாது.

மாளேஜர் - கல்கி காரியாலயம் - கீழ்ப்பாக்கம் - சென்னை

பெண்ணியம் மன்னர் பேட்டி

[தமது விசேஷ விடங்கண்ட திருபதி]

இருதலைக் கொண்டு ஏறும்பு போல் இப்படியும் போக முடியாமல் அப்படியும் போக முடியாமல் அரண்மனைக்குள் அகப்பட்டிருந்த திண்டாடும் பெண்ணியம் மன்னர் தீர்ப்பால்புப் பேட்டி காண பிரச்சனம் வில் போய்க் குதித்தேன். பிரச்சனம் நகரம் அங்கேயே அப்போதும் பட்டுக் கொண்டிருந்தது. வேடிக்குண்டு வீச்சு கரும், எதிர்ப்பு கோஷங்களும், ஈழ நாட்டுக்குள்ளாக பிரச்சனம் நகரமே போய்க் காணமாக மாறி விருந்தது. எங்கெங்கும் தீர்ப்பால்பு மன்னரின் பக்தோபயம் தக்காகப் போலீஸ் வீரர்கள் அணிவணி யாகப் பரதாயம் இருந்தார்கள். உடனே தலைக் கொண்டு வந்திருந்த அருங்கு கொண்ட தவாராக வந்திருந்த அருங்கு உடைகளை எடுத்து மாட்டிக்கொண்டேன். மாட்டிக்கொண்ட உடைகள் மீது இங்கு கொஞ்சம் அங்கு கொஞ்சமாக சிலக் களைய எடுத்தப் பூசினேன். பிறகு ஒரு ஈழ நாட்டுக்குள் புறங்கேன். அவரம் செய்து கொண்டதற்கெல்லாம் அங்கே மாட்டப்பட்டிருந்த சிலக் கண்ணாடியில் என் அலங்காரத்தைப் பார்ப்பதற்காகத் தான்! ஆக! கண்ணாடியில் அலக் கால் தத் தொழிலாளி போலவே காட்டி வந்தேன். பேடி! பெண்ணியம் மன்னரைக் காண இதுதான் சரியான வழி! என்னை யும், என் வேறுத்தையும் கண்டதும் தீர்ப்பால்பு மன்னருக்கு எதிராக, அங்கு உடைய அரண்மனை வாயிலில் புரட்டி செய்து கொண்டிருந்த கால்கத் தொழிலாளர்கள் காணும் ஒரு தொழிலாளி என்று என்னிடம் கொண்டார்கள். எவ்வே, கலப்பாக்கி கும்பலில் புறங்கு மன்னர் மானிகையை அடைத்து விடலாமல்லவா!

"ஒழிக! ஒழிக!" என்று பவமாகக் கூர்வப் போட்டுக் கொண்டே அரண்மனை காண அடைந்தேன். அங்கே போய்க் பவமாகவும், வேறுவிதம் கொடியுக்கும் மூட்டி மோதிக் கொண்டிருந்தார்கள். கால்கத் தொழிலாளி ஒருவர் என்னைப் பார்த்து "யாழை ஒழிக என்று சொல்லு கிறாய்?" என்று கேட்டான்.

"ஆறு வகு அழகுதான் யாழ்த்திற்குப் பிறகு நிம்மாணத்துக்குத் திருப்பி வர்துள்ள தீர்ப்பால்பு மன்னரைத்தான் சொல்விறேன்" என்றேன்.

"அப்படிச் சொல்லு! இப்படி அன் னுப் போய் இன்னும்கொஞ்சம் பவமாகக் கொண்டு" என்று கூறி என்னை மூன்றும் தவறிவிட்டார். அரண்மனைக்கு மூன் னும் செருக்கியதும் "ஒழிக! ஒழிக!"

என்று மேலும் பவமாகக் கூர்வப்பட்டேன். இன்னு மூன்று போய்க்காரர்கள் என் னிடம் ஓடி வந்து "பவமே! இதோ பார்த் தாயவ்வா!" என்று சொல்லிக் கீழே கட்டிக் காண்பித்தார்கள். தேருவில் இரத்த ஆறு ஓடிப் கொண்டிருந்தது.

"உள்ளுடைய உட்குறும் இத்துடன் கைக்க வேண்டுமானால் கூச்சலிடு!" என்று என் மண்டபமீது தடியை ஒலிவிடுங்கள்.

"ஒழிக! புரட்டிக்காரர்கள் அப்போடு ஒழிக!" என்று கான் என் வேலாகத்தை மாற்றிக் கொண்டேன்.

"ஒரோ! புரட்டிக்காரர்களே சொல் லுமே! அப்படிச் சொல்லு. யா, உன்னே; யோ, நாண்டுகைக் குன்னோ!" என்று என்னைத் தவறி விட்டார் போய்க்காரர்.

"அவ்வளவுதான்! தலை தப்பியது தீர்ப்பால்பு மன்னரின் புண்ணியம்!" என்று சொக மன்னரின் அறைக்குள் புறங்கேன்.

தீர்ப்பால்பு மன்னர் அறைக்குள் குட்டி போட்ட பூசியோம் இங்கும் அங்கும் தவித்துக் கொண்டிருந்தார்.

என்னைக் கண்டதும், நான் ஒரு எதிர்ப் புக்காரன் என்று என்னி அவி மீதான மீதான திழித்தார்.

"மயங்காதிங்கள்; நான் தொழிலாளி அல்ல; இந்தியாவிலிருந்து வந்திருக் கிறேன், என் போய் விடாக் கண்டி. தவ்வின இந்தப் பிரபந்திலிருந்து தப்பி விந்து இந்தியாவுக்குக் கூட்டிப் போகவே வந்திருக்கிறேன்" என்றேன்.

"என்ன, என்ன? இந்தியாவுக்கா? அங்கே ஜாக்கியை இவ்வாற முடியாக ஆட்டி அல்லவா ஆட்கிறதாம். இந்தியா கில் எங்கென்ன வேலை? அந்தோடு உங்கள் ஸ்திரீ பட்டம் சொல்லப் போல் உதவாராமே! அவரைக் கண்டால் எனக்கு ஏகாயத்தில் இரண்டாவியம் சொல்லுகிற புரட்டிக்காரர்களை ஒருங்கே காணுவதற்குப் பவமாயிருக்கிறது. இந் தியாவில் எவ்வளவு மன்னர்களின் வாயி் வேண்டாம் மன்னர் போட்ட புண்ணி யாகமா அம்மையா அவி?" என்றார்.

"அப்படிச் சொல்லாம் ஒன்றுமில்லை; ஸ்திரீ பட்டம் மிகவும் கல்ல மனிதர், மன்னர்களை அவருக்கு சொல்லப் பிடிக்குக் கன்னர்களின் கண்ணாளுடனும், நிம்மா ண மூன்றாம் பிடிக்காது. தவ்வின இந்த யாவுக்கு வந்தால் கைக்குக்கு ஏதாவது ஒரு மானாணத்தில் கவ்வி பதவி கொடுத்தாலும் கொடுப்பார். அப்படியும் இங்கு போக்கும் எங்கள் கைதாராயாத்

வினாவுக்குப் பொழுதுதே போகவில்லை யாம். தாங்கள் அவரோடு சிட்டாடிப் பொழுது போக்கலாம். இந்த யோசனைப் படி நடந்தால் நீங்களும் நிம்மதியாக வாழலாம். பெய்ஜிய மக்களும் நிம்மதியாக வாழலாம். மீண்டும் புரட்சி, சண்டை, சர்க்காவு, சகிசை, எதிர்ப்பு, ஆப்பாட்டும், இந்த ஆறு இதெல்லாம் அப்படி அப்படியே அடைகிறதும்" என்று சொன்னார்.

"நாங்கள் மறுபடியும் நிம்மாசனத்துக்கு அனுமந்து வந்த கத்தோலிக்க கட்டிக் காரிகள் எங்கள் விட மாட்டார்களே?" என்று பெய்ஜிய மன்னர்.

"தங்களை நிம்மாசனத்தில் உட்காரச் சவத்துவிடக் கத்தோலிக்க சர்க்கார் கங்கணம் சுட்டிக் கொண்டிருப்பதைப் போலவே, ஸோஷலிஸ்டு புரட்சி வீரிகள் தங்களை அந்த நிம்மாசனத்திலிருந்து இறக்கிவிடக் கங்கணம் சுட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்களே? அதற்கெல்லாம் செய்யப் போகிறீர்கள். தங்களை ஸோஷலிஸ்டுகள் அடிமோடு வெறுக்கிறார்கள். சேன்று வந்ததத்தில் தாங்கள் ஹீட்ஸ் குக்கு உட்கணையாக இருக்கீர்களாம். அதனால் தான் தங்களை நாட்டைவிட்டுத் துரத்தி ஆக்கலாம். இப்போது கத்தோலிக்கப் பதவிக் கு வந்ததும் தங்களைத் திரும்ப அனுமதித்து வந்திருக்கிறார்களாம். ஸோஷலிஸ்டு புரட்சிக்காரிகளோ, தாங்கள் ஹீட்ஸ் குக்குக் கருதுகிறீர்களோ எடுத்துள்ள போட்டோவை இப்போது ஹர் வயமாக எடுத்து வந்து 'துரோகி' என்று கூச்சல் போடுகிறார்களே!" என்று சொன்னார்.

"நான் என்ன செய்வேன்? ஹீட்ஸ் என்னைச் சந்தித்தபோது 'கங்கைக் கொடு' என்று கேட்டார். கை கொடுத்தேன். அதை வாரோ போட்டோ எடுத்துவிட்டார்கள். மற்றப்படி நான் ஒரு பாவத்தையும் அறியேன்" என்று பிரலாபித்தார் வீபோல்டு.

"தாங்கள் தப்பிக்க நான் ஒரு வழி சொல்கிறேன். என்னுடைய அழகு ஆடைகளைத் தாங்கள் அணிந்து கொண்டு 'வீபோல்டு ஒழிக!' என்று கும்பலோடு கோலிந்தா போட்டுக் கொண்டே போய் விடுங்கள். நான் எப்படியாவது வெளியே வந்து விடுகிறேன்" என்றேன்.

"விடாக் கண்ட்ரே! உல்லபோசனை தான். ஆனால் கத்தோலிக்கர்கள் அல்லவா என்னைப் பிடித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்?" என்று ஏங்கிவிட்ட வீபோல்டு.

இந்தச் சமயம் காவலாளிகள் என்னைச் சேன்று ஸுதரத்துப் பார்த்தார்கள். தெருவில் ஒரே ஆரவாரமாக இருந்தது.

"அப்படியானால் ஒன்று செய்யுங்கள். தங்களுக்கு இருந்து வாயிலில் ஒரு ஸ்பாங் இருக்கிறாளுமே? அவை தலையில் இந்தப் பாதத்தைச் சுமத்திவிடுங்கள். எங்கள் நாட்டில் பிரித்திப் பெற்ற இராமாயண இவிகாசத்தில் தராத சர்க்கரவாதி அப் படித்தான் செய்தார்!" என்று சொய்க்கி கொண்டே ஸுறவ்வோன்.

"ஆகட்டும்! பார்த்தலாம்!" என்ற மன்னரின் வார்த்தைகள் காதில் விழாதன.

இதய நிதம்

"ஞான சொந்தரி" என்ற படத்தின் மூலம் தமிழ்ப்பட உலகில் புதுமுகத்திட்டாடல் உழைப்பாளி "இதய நிதம்" என்ற படத்தைத் தயாரித்த வெளி விட்டிருக்கிறார். அது இப்பொழுது சென்னை கலாநிலைக் கல்வியைக் கல்வித் துறை "காமிசேன" தியேட்டரில் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது.

அதற்குமுன் ஜீவனின் இதயநிதம் என்றிருக்கும் குமாரி தாரா. அதைக் கைப்பற்றி சாடன என்னும் சம்பலுக்க மந்திரி, ஜீவனின் இதயநிதமான தாராவை அவர் சேவாநாதர் பிரதாபனுக்கு மணம் முடிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். இதனால் சேவாநாதருக்குச் சண்டை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாட்டின்மீது எதிரிகள் படைப்பெய்துகின்றனர். கடைசியில் மந்திரியின் ரூப்சி அப்படியாகிறது. சம்பலுக்க மந்திரியும் அவர்கள் பிரதாபனும் மரணிக்கிறார்கள். தாரா ஜீவனின் இதயநிதம் கிழிகிறது.

கடைசியில் கந்திச் சண்டைகளும் காதல் கட்டங்களும் உணர்வு காட்டிகளும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. வீரநீர சம்பவங்கள் க்களும் சோட்டை கொத்தாடல்கள் மூலிய நாட்டிப் பிரேமணிகள் அபரகம்.

கதாநாயகி தாராவை டி. ஆர். சாங்குமாரியும், ஜீவனாக டி. ஆர். மகாலிங்கமும், பிரதாபனாக பி. எஸ். வீரப்பராமம், ஜீவனின் தோழனாக காமபெய்மன், சே. சாங்குமாரியும் சங்கு கடித்திருக்கின்றனர்.

படத்தின் பல இடங்களில் ஸ்டாப்டர் பி ஜோசப் தயீயத் தம்முடைய நிதமையைக் காண்பித்துச் சோய்க்கச் செல்கிறார்களே.

**துணிகள்
வெண்தையாக
சலவை செய்யப்
பட்டுள்ளன...**

**துணிகள்
பிரகாசமாக
சலவை செய்யப்
பட்டுள்ளன...**

**ஸன் லைட்
சோப்பினால்
தான்**

துணிகளை மிகத் துத்தாகவும் வெண்மையாகவும் பிரகாசமாகவும்
சலவை செய்கிறது!

B. 124-50 TM

21. அடிப்பாறை

பிரபஞ்சத்தின் ஒரு மிகச் சிறு பாகமே கம்முடைய ஆராய்ச்சிக்குள் அடங்கும். ஒரு வரம்புக்கு மேல் எந்த மேதாவியின் மூளையும் செல்வாது. ஆராயவேண்டிய சகலமும் ஆராய்ந்து அறிவும் உடைய அறிவும் அறிவு நிலையை அடைவதற்கு இருக்கும் மூலக் கருவியாக கம்முடைய மனமும் எல்லாமே விடுவிக்க முடியாத புதிர்கள். ஆகவே, எாம் செய்யும் ஆராய்ச்சிகள் எல்லாம் புதிருக்குள் புதிதாய்த்தான் முடியும்.

எல்லாப் பொருள்களும், உயிர்களும் உயிரற்ற பொருள்களும் சேதனங்களும், அசேதனங்களும் ஒரே மூலப் பொருளின் விகாரங்கள்.

தன்னீரில் தோன்றும் குமிழிகளும் தன்னீரும் ஒரே பொருள். தன்னீரில் தோன்றித் தன்னீரிலே மிதந்து கொஞ்சம் அசைத்து பிறகு அந்தத் தன்னீரிலேயே குமிழிகள் மறைந்து விடும் போலின்றன. அந்தக் குமிழிகள் போன்றனவே உயிர்கள். கிரைப்பரம் பொருளாகவும் ஜீவரீதியும் மற்ற வேறுபட்ட எல்லாப் பொருள்களையும் அந்த நீரில் தோன்றும் குமிழிகளாகவும் வைத்துக் கொள்ளலாம். அனைத்தையும் கடந்த மேல்ப் பொருள் கடவுள். அதுவே சகல உயிர்களும் தோன்றும் கருவின். அதிலேயே ஜீவராசிகள் அனைத்தும் விதித்து மறைத்து போகும்.

கடவுள் தனித்து நிற்கும் பொருள். சேதன உயிர்களும் அசேதனப் பொருள்களும் கிரை விட்டுத் தனித்து விடக் முடியாத குமிழிகளைப் போன்றவை. அவை தனித்து நிற்க முடியாது.

காவேரி ஆற்றின் வெள்ளத்தைப் போன்றது மேல்ப் பொருள். காவேரி யினின்ற ஒரு கை ஜலம் எடுத்து இதிலே காவேரி என்று என்னுந்நால் போன்றது கம்முடைய ஆணவ மயக்கம்.

சேதனங்களின் வேதாந்த ஆராய்ச்சி வெல்லாம், உப்பினால் செய்யப்பட்ட ஒரு பொம்மை உப்புக் கடலில் மூழ்கிக் கடலின் ஆழத்தைப் பாப்பது போன்ற மூலநிலையாகும். நீரில் மூழ்கியவுடன் உப்புப் பிரதிமை கரைந்து போகிறது. பிறகு அது என்ன ஆராய்ச்சி செய்ய முடியும்? ஈரனை அளக்கும் ஜீவன் ஈரனில் மூழ்கியதும் ஈரனோடு ஒன்றுகூடப் போகிறது. பிறகு அது ஈரனின் ஆழத்தை அளப்பது எப்படி?

மனிதனுடைய தேகம் ஒரு பாணை. பாணைக்குள் வேரும் அரிசியும் பருப்பும் தண்ணீரும் போன்றன மனிதனுடைய மூளையும் இந்திரியங்களும். அடுப்பின் மேல் பாணை கொதிக்கிறது. பாணையைத் தொட்டால் கடும்; சோற்றில் கை வைத்தால் கை வெந்து போகும். பாணையிலும் சோற்றிலும் உள்ள குடு உண்மையில் பாணையுடையது மல்ல; சோற்றிலுடையது மல்ல. கீழே உள்ள அடுப்பின் கெடுப்பே இவற்றின் சூடாகிறது. அங்விதமே பிரம்மம் உயிர்களைக் குள்ளும் அசேதனப் பொருள்களைக் குள்ளும் அவற்றின் குவாஸிசேஷங்களாக உருவெடுக்கிறது. மூளையும் புலன்களும் செய்யும் வேலை யனைத்தும் பிரம்மத்தின் வேலையே. அதுவின்றி அனாவும் அசாய்ந்து.

எந்தச் சிறு பொருளைத் தீர ஆராய்ச்சி செய்யப் போனாலும் கடவுள் பேரில் மோதுகிறோம். சேவும் ஜில்லாவில் எங்கே வின்று வெட்டி யுதும் ஒரு ஆழத்துக்கு மேல் பாறை தான். அந்தப் பாறையைப் போலத் தான் பிரம்மமும். எந்தச் சிறு பொரு ளாயினும் அடியில் வெட்ட முடியாத அந்தப் பாறை நிற்கிறது.

காதுல்

4. காதல் தப்பினர்! ஆனால்.....

ஃரோவர்களைடையே கல்பாணம் உட்பு தந்த மூம் நீக் கரைக்குர் சென்று குடம் களில் நீர் மொண்டு வந்து மண மகிழ் வர் கானம் செய்கிறபது வழக்

கம். அம்மாநிலி மங்கலக் குடங்கள் கொண்டு வரும்பொழுது உட்பித் தவறிக் கிறே விழுந்து அது உடைந்துவிட்டால் அது மிகவும் அபாசுணமாகக் கருதப் படும். அம்மாநிலி அபாசுணம் போல ஏதாவது அசம்பாவிதங்கள் நேரிடுதுவிட்டால் பற்பல பேராவந்துக்களுக்கு இலக் காக நேரிடும் என்பது அங்களுக்குடைய ஐதிகம்.

ஆகவே அவர்கள் அம்மாநிலி ஏதாவது அபாசுணங்கள் நேரும் பொழுதெல்லாம், 'இந்த விவாக சம்பந்தம் சரியல்ல, இது கடைபெறவும் பெருது. இதன் காரண மாகப் பெண்ணின் தகவற பலவித அவ மாணங்களுக்கும் ஆபத்துக்களுக்கும் இலக் காக நேரப் போகிறது' என்றும் விஷயத்தை மூன் கூட்டியே அச்சிர் அறி யிப்பதாகக் குறிவி வந்தனர்.

குடம் உடைந்ததைக் கண்ட இளவரசி யின் கோபம் எவ்வளவு மீறியது. அவள் பற்றை 'கதற' வென்று கடித்துக் கொண்டாள். அதைக்கண்ட திபுனன் வெவ்வேறுபுப் போய்விட்டான். உச்சத் தலையிலிருந்து உண்ணங்கல் வரை அவ னுடைய உடல் ஒரே ஆட்டமாக ஆடியது. இளவரசியின் இருபது ஆயுதம் தாங்கிய குதிரைப் படை வீரர்களும் இளவரசி யின் எட்டாளைய எதிர் கோக்கித் தயா ராகக் காத்துக் கொண்டிருந்தனர். எகிப்து காட்டு இளஞனுக்கோ இந்த விஷயங்கள் எல்லாம் புரியவில்லை. அவன் இங்கும் அங்கும் பார்த்துப் பார்த்து சிணைமையைப் புரிந்து கொள்ள எங் வனவோ விதமாக முயன்றான். எந்தவி ழுயன்றும் அவனுல் சிணைமையைச் சரி வரப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, அவன் அந்தக் காட்சியைப்

கண்டு வெகு அசிரத்ததராக கைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

இவர்களுக்கெதிரே ஓடிக்கொண்டிருந்த கைதிகள் ஆழமான சிறப்பெருக்கு, காற் றில் வெளித்து வெளித்து கொடுத்துக் கொண்டும், 'ஓய ஓய' வென்று சபித்திக் கொண்டும் தன் இக்காப்படி ஓடிக்கொண் டிருந்தது. வானுவக விழியிலே என் னாற்ற தாரகை விளக்குகள் 'மீனாக், மீனாக்' வென்று மீனாக்கிக் கொண்டிருந் தன. சில அதியக் ஆழந்த நீர் மட்டத் திலே, எட்டத்திரங்கன் சிறைந்த சில வானத்தின் பிரதி பிம்பம் விழிந்து, முத்துக்களும், மாணிக்கங்களும், வைர வைரையங்களும் பதித்திருப்பது போன்ற பிரகாசை உண்டாக்கிக்கொண்டிருந்தது.

இவர்களைப்போல இம்மாநிலி மகா செனக் தரிய வநிலாக விளங்கிய அந்த வேளையிலே, கண்ணுக்கெட்டிய தூரத்தில் இருந்த சீபா கதர்த்த விதி விளக்குகளும், வானத்தை முந்தியிட்டிக் கொண்டிருந்த எழில் மிகுந்த மட்ட மாணிக்களுக்குக் குன்றே எகிந்து கொண்டிருந்த விளக்கு ளும், 'தக தக' வென்று ஓலிக் மிரணங் கொண்ட பரப்பிக் கொண்டிருந்தன. அதன் மூலம், கடிப்போக வாழ்க்கை சிறைந்து விளங்கிய அந்த மாடுமும் கதரம் இங் ளும் தூங்கவிக்கின. என்று தெரிந்தது. இவ்விதமான வெவ்வேறுக் கோள்கை களிலேதான் இன்னமும் எடுபட்டிருக் கிறது என்பதை யாட மாணிக்கங்களுக் குள்ளிருந்து கண்ணாச் சிமிட்டி 'மீனாக், மீனாக்' கென்று பிரகாசித்துக் கொண் டிருந்த வெளிச்சம் பறையாற்றித் தெரி யித்துக்கொண்டிருந்தது.

ஆனால் சீவாநிக் கவையிலே சின்று கொண்டிருந்த அந்த ஐனங்களுக்கு இனதப் பற்றி பெய்வளம் துனியாவது அக்கவறபேர கவையிலே இருந்தால் தாமே? சீஃரோவர்களை இளவரசி, நிறு பிராவத்தியிருந்து வெவ்வேறுப் பிரா வத்துக்குக் காலடி எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருந்தவனான அடிமைப் பெண் திபுனன், எகிப்து காட்டு இளஞன்—இம் முயலும் தங்கள் தங்கள் சிந்தனையில்

வலித்திருந்தவர். அம்மூலருடைய கித்த
கூப்ப் போக்கும் ஒன்றுக்கொன்று சிறிதும்
சம்பந்தமற்றவை. மூத்திரும் மாறுபாடு
கொண்டவை.

இவ்வாறு இவ்வாறு ஒரு சண்ட
பெருமூச்சுவிட்டான். அடுத்த கணம் தன்
குதிரை வீரர்களின் பக்கம் திரும்பிப்
பார்த்தான். அதைக் கண்டதும் திடுக்கி
தும் கதி கலங்கிவிட்டான். அவ
ருடைய மான்விறிகள் மிரண்டு எகிந்து
காட்டு இளைஞனின் பக்கம் திரும்பின.
இருவருடைய கண்களும் ஏக காலத்தில்
ஒன்று யொன்று போயின. அந்தப்
பெண்ணின் பேசும் விறிகள் அந்த ஒரு
கண நேரத்துக்குள் என்னதான் சொல்
வீற்றேன. தெரியவில்லை! எகிந்துகாட்டு
இளைஞன் ஒருவாறு சிங்கமையை ஊடுத்
தறித்து கொண்டுவிட்டான். இவ்வளவு
நேரமாக எவ்வளவோ மண்டபைய
உடைத்துக்கொண்டு பார்த்தும் மிளங்
காமயிருத்த விஷயம் அவனுக்குக் கணப்
பொழுதிவ்ந்து விளக்கிவிட்டது. அடுத்த

கணமே என்ன சொல்வது என்று ஒரு முடி
வுக்கும் வந்துவிட்டான். எவ்வோரும்
பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே,
அவன், தான் உட்கார்ந்திருந்த இடத்தி
லிருந்து ஒரே தாபாகக் தாவினான்.
அடுத்த கணம் திடுக்கிதைய வாசி அவைத்
துக்கொண்டு, சில நதிக்களையில் சிறந்து
கொண்டிருந்த படகில் குதித்துவிட்டான்.

குதிரை வீரர்கள் அவனைப் பிடிக்க முன்
யெறினர். ஆனால் அவர்களுடைய இன
வரசி அதைத் தடுத்து சிறுத்திவிட்டான்.
பிறகு சாதத் குதிரை, "எகிந்து காட்டு
இளைஞ சிங்கமே! கீழே உன் உயிருக்குச்
சுத்து ஆகாரமே! இந்தத் துரட்டப் பெண்
செய்திருக்கும் குற்றம் அற்ப பொற்ப
மாயதன்ம. மிக மிகப் பெரிது. ஆகவே,
நீ அவனை என் சிப்பாய்களின் கையில்
ஒப்படைத்துவிடு. நான் அவனைத் தீயில்
போட்டுப் போகவிடச் சாம்பல் ஆக்கி
அவன் செய்த குற்றத்துக்குத் தக்க தண்ட
னை அளிக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறேன்.
எவன் ஒருவன் அவனுக்கு சாதி செய்ப
முன் வருவானே, அவன் தன் உயிருக்குத்

தானே தீங்கு விளைவித்
துக் கொள்பவனாக
ஆவான். அதுமட்டும
அல்ல; பருணம் உட
ன் தக்கைக்கு வேறு
சொல்ல மாட்டான்.
ஆகவே, ஐக்கிரமம்!
அவனை எங்களிடம் ஒப்
படைத்துவிடு" என்று
உப்பாடு போட்டான்.

ஆனால் எகிந்து காட்டு
இளைஞன் இவ்வாறெவன்
சொற்களைச் சிறிதும்
காதில் போட்டுக்
கொள்ளவில்லை. கனார
யோரத்தில் எட்டிலி
ருந்த படகை அவிழ்த்து
விட்டான். அடுத்த
கணமே துருப்பைப்
கையில் ஏந்திப் பட
கைச் சொதுத்தவும்
தொடங்கினான். படகு
ஆடி அடைந்து கொண்டு
தீயில் மிதந்து சென்றது.
காதல் இருவரையும்
சாப்பாற்றும் பொதுப்
புரீ தனக்குக் கிடைத்த
தன் அதற்குத் தான்
எத்தனை ஆகாரம்?
அது சில நொடிகள்
நிராக் கிழித்துக்
கொண்டு மின் வேகத்
தில் நீந்திச் செல்வத்
தொடங்கியது. அதைத்

கண்ட இளவரசி தொண்டை கோட்டை மட்டில் உட்கார்ந்த தன் சிப்பாய்களைப் பார்த்து, "ஏன் பார்த்துக் கொண்டு கும்மா நீதிமீதிகள்? இருவரையும் உங்கள் அம்பைக் கொண்டு துண்டித்துத் தள்ளுங்கள்!" என்று மிகவும் கடுமை வாய் குரலில் உத்தரவிட்டாள்.

சிப்பாய்கள் அம்பு குத்துவதில் வீழ்ந்த அந்தரீக அம்புகளையும் காலி செய்து விட்டனர். ஆனால் எடுத்து காட்டு இளஞ் சீதும் நிழலன் சீதும் ஒரு அம்பு கூடப் படவில்லை. அவர்கள் தாள் படகுக்குள் படுத்துக் கொண்டு விட்டார்களே! அம்பு அவர்கள் மீது எப்படிப் படும?

அடுத்த சில சீமியைப் கழுத்தெல்வாய் படகு இழப்பும் வேகமான அதிகமாயிருந்த அந்நேரத்தில் சென்று விட்டது.

தன் காரியம் கை கூடாமல் போனதைக் கண்ட இளவரசி கோபத்தினால் கண்ணாப் பிரசுர்தான்; பல்லித் தடித்தான்; தன்னைத் தாமே கொடுத்து கொண்டான்; தன் சிப்பாய்களையே கடித்து கொண்டான். அதைத் தவிர அவனாம் வேறு என்னதான் செய்ய முடியும்?

5. கரணனின் வாயில்.....

அந்த இளஞன் வேறு யாரும் இல்லை. பருள் அம்பைகளின் போக்கிழைந்திரிபான தல்யத்தில் - ஏதும் சிப் பிதல்வாய் சீதம் பஸ் எல்பவந்தான். தல்யத்துக்கு அவன் ஒரே பின்னை. அவன் வசதி பஸ், சிரன்; அது மட்டும் அவன், எல்ல ஆள முக ளும் கூட. அவன் எவ்வழியே சென்றாலும், அவ்வழியையே ஆன் பெண் அடங்காது அனைவரும் கண்டோட்டாமல் பார்த்தவாறு மெய்ம் மறந்து வின்று விடுவர். அவனுடைய

வாய் ஆண்டனின் உள்வத்திலே அச்சத் ததையும், புன்னைக் பெண்களின் உள்வத்திலே பதைத் புலகையும் எழுப்பியது என்னும் அவனைப் பற்றி அதிகம் சொல்லுவானே?

தேம்பனாம் நிழலன் ஒருவரை யொருவர் காதலித்தனர்; மனமார விரும்பினர். படைத்த பிரம்மனும் சரி உன் சக்திப்பம் பார்த்த அவ்விருவரையும் அன்புப் பிண்பிடுவே பிணத்து ஒன்று சேர்த்து விட்டே, அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட மழிச்சிக்கு ஓர் அளவில்லை. இருவரும் பேராணத்தத்தில் முழி ஆனந்த உகரத்தில் மிதக்க வாயினர்.

எனும் சொந்த ஒரு சபை கட்டியிருக்கிறா-
யோம். அந்தச் சபை அப்பொழுது எந்த
காகக் கட்டியிருக்கிறது? ஒருவேளை பருவிக்
கத்திராமைப் பற்றிப் பேசுவதற்காக
இருக்குமோ? சொசை! அவர்களுக்கும்
பருவாமை உத்தரவுக்கும் என்ன சம்-
பந்தம்? அவர்கள் எத்தனை அந்த அரசு
மெய்யான விண் பேச்சில் எல்லாம்
இறங்கப் போகிறார்கள்? காதல் வரை
உதற்குக் காரணப்படுக்கான அவர்கள்
காதலப்பற்றியும் காதல் உலகத்தைப்
பற்றியும் தான் பேசிக் கொண்டிருப்-
பார்கள்! அப்படியானால் அவர்களிடையே
நியூனனின் பெயரும் அடி பட்டிருக்கி-
ருமோ? சர்க்கேவும் ஏன்? கட்டாயம்
கட்டியிருக்கும். ஏனெனில் எப்போது காட்டு
எழிலாசனினில் முதன்மை ஸ்தானம்
பெற்றவன் அல்லலா அவன்?

பார் போகக் காங்குத கொண்டிருந்த அந்த நில வீரனிலே எழுவதொன்றுக் கொன்றாம் எழுவதொன்றாக விளங்கிய நிலுதான் போக்குவே மத்திரி தலவத்திரை மானகையிலே உள்ள கத்தவனத்திரை தேம் பனாடல் கட மீதவும் ஓய்வாக கட காந்திரிக்குதான். அவனுடைய மலர்க் கதல் களை மென்மலர்க்கள் அயங்கித்துக் கொண் டிருக்கன. அவன் தன் கையிலிருந்த அந்தப் பூ விதழ்களுடன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறான். தேம்பல் நில சமயம். அவனுடைய கையிலிருந்த மென் மலர்களைப் பார்ப்பான் : நில சமயம் நிலுதனி டுடைய முகமையாப் பார்ப்பான். இதே துணியைக் குளிக்க கொண்டு தன் கிணறு மறந்த அழக்த சித்திரையில் வயித்த விடுவான். ஒருவேளை அவன் மென் மலர்க்கள் அழகு காங்க்தவனா அல்லது நிலுதன் அநில அழகு காங்க்தவனா என்பதைப் பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்க தானே, என்னவோ! எத்திரை நேரம் அவன் அந்த 'மலர்—அழகி'ய் பிரச்சி யில் தன் சித்திரையைச் செலவிடப்புகுத் தானே, தென்பாது. விடரென்று நினைச் சீதையும் மீதுதவான குரலில், "தேம்பல்!" என்று அழைத்தான். அவனுடைய அந்தக் குரலில்தான் என்ன கவிவு! என்ன குழைவு! அதில் மீதாள் மத்திரை வெணவனத்திரை வரணாதான் எங்கவனு கமமாக விடுத்து!

தேம்பன் அன்பின் அந்த இனிமைமயம் அழைப்பத் தன் அன்புக் காதுகள் கொண்டு கேட்டான். அவ்வளவுதான் அடுத்த தளம் அணந்தப் பரவாது மெய்மறந்து ஆடத்தொடங்கிவிட்டான். உடனே அவனுக்கு மின்னொளி போலத் தன் கண்களுக்குச் சரிவாய்பதின் மொத்த விட்டது. மனம் எப்படி நிறழும் நறுமலரும் வாய்க்கப் பெற்றது. அது

கடைசியில் ஒரு வான் அவன் பயிற்
படியேதான் ஆயிற்று. சீக்கிரவர்களுக்கு
இப்போது கோபத்தால் உதிட்ட
ஷர்த்திற்கென்று கும்மாரின் ஒரு வான்
பகுதியும் வந்து சென்றதாம். “புகுள்”
உள்ளுடைய அரங்கத்தை ஓராமிகளின்
யாரோ நூல்கள் என் அடிமைப் பெண்
நடுத்தியைக் கொல்லத் தடுத்தோண்டு
நாடி வந்த விட்டார். அதைப் பற்றி உள்
கிடம் புறர் செய்வதற்காவே இப்
போழுது என் இந்த வந்திருக்கிறேன்.
என் அடிமைமை என்னிடம் செல்பிக்க
வேண்டியது உன் கடமை. ஆகவே அதற்
கான ஏற்பாடு செய்து” என்று மிகச்
செருமையாக ஓரமிய் சொன்னார்.

அதைப் போட்டதால் தாமதம்; பருத் தம் தங்கச் செங்கோலைக் கையில் எடுத்த சென்ட்ரல் எழுத்து கின்று, "சென்ட்ரல் என்ட்ரல் மண்ணில் ஏறியது கப்பல் புக முடியாத இடங்களாக இருந்ததால்" சசி தேயுத் தருணிப் பார்த்துத் திருமணம் வரவில்லை என்று கையில் தப்பாவிட்டது போன்றும், இது பருதின் அரச ஆணை எளித்த காட்டு மக்கள் அனைவரும் இந்த ஆணையைச் செமெத் ரோண்டு இட அரசியலில் இறங்க வேண்டும்" என்று யித்யம் கருணமயாக உத்தரவிட்டார்.

[illegible]

இப்போதையுடனும் இரவு வேலை
வாங்கித் தர வேண்டும் என்று கட்டிடத் துறை

நியுதனோ கிதம், கதாபாசம், கத்திரம் இம் மூன்றும் ஒருங்கே வாய்க்கப் பெற்றன.

ஆகவே, நியுதன் மனதைக் காட்டும் மெய்கையுற்ற விட்டான்.

தேம்பன் நியுதனையப் பார்த்தான். அவனுடைய அகநப் பார்வையில் தான் என்ன அன்பு! என்ன ஆசை!

ஆங்கனின் இதயத்தில் எல்லாம் என்னும் கனம் எவ்வளவு வேகமாகப் பெண்களின் கண்கள் புகித்த கொள்ளுமின்றானவோ, அவ்வளவு வேகமாக மற்றவர்களால் புகித்த கொன்ற முடியவில்லை. நியுதன் எழுந்த கிளர்ச்சி. அடுத்த கணம் அவன் வெள்ளைப் புரு போன்ற மெய்கையையும் அழுதும் வாய்க்கித் தன் அன்பான பெற்றுப் பாதல்களை மலர்ப் பாதத்தினால் வைத்து வெகு ஓய்வாக வந்த கொள்ளு. சிறிது நேரத்துக்குள் அவன் தேம்பனைய விட்டு வெகு தூரம் சென்று விட்டான். தேம்பன் எயிந்து காட்டில் உள்ள எத்தனையோ பெரிய பெரிய கடனாசன்களின் கடன்களின் பெய்களும் பார்த்திருக்கிறான். ஆனால் அன்று அவன் தன் இதய சான்றியை நியுதனின் கையிலே வைத்து மனமோகம் மகிழ் சந்திகையையும் கையழகையும் வேறு பாரிடலும் கண்டதும் இல்லை; கண்டதும் இல்லை.

ஒருவனுடைய இதயராணி, எழிலும் பொழிந்த கொண்டிருக்கும் இன்ப நிலையே, பூத்துக் குதும்பும் பூச்சொடிவாக்கும் மத்தியிலே, தானும் ஒரு பூச்சொடிவாகி கின்ற கொண்டு, தன் காதலனைக் கண்டி என்னும் கண்டு கனி கனம் புகிடுவான். அப்பொழுது அக்கம் பக்கத்திலே அக்கியன் யாரும் இல்லை. காற்புறமும் கனம் அமைதி நிலையிருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இப்பக் கேனிக்கை களுக்கு மேற்ற அந்த மனோரம்பலான வேளையிலே காதலனுடைய மனதில் என்ன என்ன வெள்ளம் இப்பக் கற்பனைகள் பெருக்கெடுத்த ஒளும் என்! காதல் காதலில் வீடுண்ட ஒரு ஆதர்மாலும் மட்டும்தான் அறித்து கொள்ள முடியும் பொழிய மத்தவர்களால் அறித்து கொள்ள முடியாதது; ஆகவே, விட்டவம் முடியவே முடியாதது.

தேம்பன் அவனருகே வந்த கொள்ளு. நியுதனையத் தன் இரு கண்களால் கெட்டியாகப் பிடித்துத் தலையில் கொள்ள வேண்டும் என்று அவனுடைய உள்ளம் துடிப்பாய்க் துடித்துக் கொண்டிருந்தது. ஆகவே அவன் தன் கையால் சிறிது வேகமாகிடுவான். ஆனால் நியுதன் தேம்பனினுடைய உணர்ந்த

தேம்பனின் கண்ணிலேயே புகித்துப் புகித்த கொண்டு விட்டான். ஆகவே கதாபாசம் வாய்க்கித் தாக்குட்டி போலத் தன்னைக் குதித்துக் கொண்டு ஓடியான். அடுத்த கணம் அருகிலே இருந்த பொக்கிஷ மானிகளின் கைகளிலேயே ஒரே தானாகத் தாவி எறிவிட்டான்.

அட கடவுளே! தேம்பனினுடைய சத்தம் அப்படியே கனங்கு உலகித்தவிட்டது. இவ்வுடம்பு ஒரு அடி மூன்றுடம்பு எடுத்து வைத்துவிட்டான் போதும், நியுதனைய மானத்தின் பிடியிலிருந்து விட்டபடி மனித சத்திக்கு அப்பாற்பட்ட நிலை மாறினெனும். அப்படி அவன் எவன் வாயில் போனவன் போனவன்தான்.

தேம்பன் தன் மூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு மிக மிக மெதுவான குரலில், "நியுதன்! கடவுளுக்குக்காக வேழ இழப்பிலிடு! கீ எங்கே எறி விட்டான் என்பது உனக்குத் தெரியாது. உனக்குத் தெரிந்திருந்தால் இப்படித் தென்றிருக்க மாட்டாய்! அந்தப் பக்கம் கீ குதித்து விட்டான் என்று ஆபத்த வேளும், தெரியுமா?—நியுதன், என் கொண்பவரைக் கேள். பெண்ணுக்கு இவ்வளவு பிடிவாதம் பிடிக்காதே! உனதுகூட இத்த அறிவாமை உன்வாயும் என்வாயும் - என் இருகையாலும் மரபெனும் கண்டகத்து உன்கைகளிலும். அப்படி என் பிழைப்பது என்பது புனர் ஐயம்மந்தான். உனக்குத் தெரியாது, நியுதன்! உனக்குத் தெரியாது! என் கொண்பவரைக் கேள்! வேழ இழப்பிலிடு!" என்று மிகவும் மகர்ப்புகுதான்.

ஆனால் தேம்பனின் அந்த வார்த்தைகளைக் நியுதன் காதில் போட்டுக்கொண்டவரையோ! அவன் அதைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல் 'நிறும்' மென்று பொக்கிஷ மானிகளுக்குள்ளே குதித்து விட்டான்.

தேம்பன் தன் கண்களால் கனம் விடும் பாதைகள் கண்டான். அவன் ஒரு கணம் யோசித்தான். அடுத்த கணமே அவன், "மனதுக்குப் பிடித்தவர்கள் பக்கத்திலிருந்து தான் தான் மானவழியோ பின்பவழியோ ஒரு ஆகாரிதம் இருக்கிறது. வாழ்க்கைத் தியுதனாடல் வாழ வேண்டும். இவ்வாறு விட்டால் நியுதனாடல் கடவே உயிரை விடவேண்டும்" என்ற முடியுக்கு வந்து விட்டான். அந்த முடியுக்குவந்த அடுத்த கிமிஷமே அவன் சித்தகிப்போல வெகு வேகமாகத் தன் தெரிக்கொடிப் பொக்கிஷ கையின் கவர்ப்பை எறித் கைவழிக் கண் திறக்கும் நேரத்தில் கால்கின் வாயில் குதித்து விட்டான். (முடிபுகும்)

பாப்பா
மலர்

சீகோதரி

5. சீகோதரர் மீண்டனர்

சீற்று நேரம் கழித்து பாரிஜாதம் பேசும் பறவையைப் பார்த்து, "அன்பு மிக்க பறவையே, மஞ்சள் நீர் இருக்கு விடத்தை எனக்குக் காட்டுவாயா?" என்று கேட்டாள்.

பேசும் பறவை உடனே மஞ்சள் நீர் இருக்குமிடத்தை அவளுக்குக் காட்டிற்று. பாரிஜாதம் அங்கு சென்று தன்னிடமிருந்த வெள்ளி ஜாடி-நிறைய மஞ்சள் நீரை நிரப்பிக் கொண்டாள். உடனே மீண்டும் பேசும் பறவையிடம் வந்து, "பாடும் மரம் எங்கிருக்கிறது?" என்று கேட்டாள். அருகில்

உள்ள ஒரு காட்டில் அது இருப்பதாகப் பறவை கூறிற்று. பாரிஜாதம் அந்தக் காட்டுக்குச் சென்றாள். அங்கு பாடும் மரத்தைக் கண்டாள். அது மிகவும் பெரியதாக இருந்தது. அவ் வளவு பெரிய மரத்தை எப்படிப் பெயர்த்து எடுத்துச் செல்வது? ஆகையால் அவள் பேசும் பறவையிடம் யோசனை கேட்டாள். பறவை சொல்லிற்று:— "அம்மணி, அம்மரத்தில் ஒரு இளையை ஒடித்து எடுத்துக் கொள். அந்தக் இளையை உன் வீட்டில் கொண்டு போய் விட்டால் அது வெகு சீக்கிரத்தில் பெரிய மரமாகிவிடும்."

அவ்வாறே பாரிஜாதம் பாடும் மரத்தின் இளை ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு பறவையிடம் கூறினாள்: "பட்டியே! நான் விருமலிய வஸ்துக்களெல்லாம் விடைத் துவிட்டன. ஆயினும் எனக்குத் திருப்தி ஏற்படவில்லை. இங்கே கல்வாய்ச் சபிக்கப் பட்டிருப்பவர்களில் என் இரு சகோதரர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மறுபடியும் உயிர் பெற்றெழ வழி கூற மாட்டார்களா?"

முதலில் பேசும் பறவை பாரிஜாதத்திற்குப் பதில் கூறவில்லை. சற்று நேரம் யோசித்துவிட்டுப் பிறகு அது

கூறியதாவது:— "நீ விரும்புவதை நிகழவேற்றுவது மிகவும் கடினம். என்றாலும், அவ்வாறே நான் செய்யத் தயாரா யிருக்கிறேன். நீ சுற்றிப் பார்த்தாயானால் உன் அருகில் ஒரு குடம் இருப்பதைக் காண்பாய். குடத்திலுள்ள நீரை நீ காணும் கருப்புக் கற்களையே தெளித்தாயானால் அவை மறுபடியும் சுயரூபம் பெற்று எழும்."

பறவையின் பேச்சைக் கேட்ட பாரிஜாதம், அதையும், அது குறிப்பிட்ட குடம், பாடும் மரம், மஞ்சள் நீர் வாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு மலை யுச்சியை விட்டுக் கீழே இறங்கினாள். இறங்குகையில் குடத்திலிருந்த மந்திர

ஐயத்தையடுத்துக் கரும் கற்
கள் மீது தெயித்தூக்
கொண்டே சென்றான். ஓவ்
வொரு கல்லும் ஒரு மனிதனாக
மாரிபது. அதைக் கண்டு

பாரிஜாதம் ஆச்சரிய மடைந்தான்.
குதிரை ரூபத்திலிருந்த கற்கள் பாவும்
உயிருள்ள குதிரைகளாக மாறின.
உயிர் பெற்றெழுந்த மனிதக் கூட்டத்தி
லிருந்து தனது இரு சகோதரர்களும்
தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்டு பாரி
ஜாதம் பெராண்டாம் அடைந்தான்.

உயிர் பெற்ற இரு இளவரசர்களும்
தங்களுடைய அருமைச் சகோதரியைக்
கண்டவுடன் ஓடி அவளைத் தழுவித்
கொண்டனர். "இவ்வளவு காலமாக
இங்கே என்ன செய்து கொண்டிருந்
தீர்கள்?" என்று பாரிஜாதம் கேட்
டான். அதற்கு, "நாங்கள் தூங்கித்
கொண்டிருக்கிறோம்" என்று இருவரும்
பதிலளித்தனர். உடனே பாரிஜாதம்,
"நான் இங்கு வந்திராவிட்டால் இந்

தும் நீங்கள் தூங்கித்
கொண்டுதான் இருக்
கிறீர்களா?" என்று
சிரித்துக் கொண்டே
கூறினான். இந்தச் சம்
பாஷையினைக் கேட்டு
பாரிஜாதம் தனது அது
பவங்களைச் சகோதரர்
களுக்கு எடுத்துரைத்
தான். தான் ஆபத்திற்
குள்ளாகாமல் தப்புவ
தற்குச் செய்த புத்தி.
பேசும் பறவைகளைக்
கைப்பற்றிய விதம்.
அதன் உதவியால்
மற்ற இரு அசிரிய
வந்துக்களை அடைந்த
முறை - எல்லாவற்றை
யும் சகோதரர்களுக்கு
விவரிக்கக் கூறினான்.

பத்மமாறும் பன்னி
னும் தங்களுக்கு
அவன் செய்த உபகா
ரத்திற்கும் காட்டிய
நீரத்திற்கும் பன்
முறை கனிவி செய்துத்
தினார்கள். பாரிஜாதம்
பெற்ற மந்திர கிரீச்
உதவியால் உயிர் பெற்

றவர்கள் அவனைப் பார்த்துப்
பொருமைப் படவில்லை. தங்க
ளைக் காப்பாற்றியதற்காக,
ஆபுரூள் மட்டும் அவனு
டைய அடிமைகளாக உழைப்

பதாக வாக்வித்தார்கள். தன்னை
எல்லாரும் பாராட்டுவது கேட்டுப்
பரவசமடைந்த பாரிஜாதம் அவர்க
ளுக்குப் பதில் கூறினான். "என்பர்
களே! நீங்கள் பாவரும் கதந்திர
மாக உங்கள் விட்டுக்குப் போய்ச் சேர
லாம். என் இரு சகோதரர்களை நான்
திரும்பப் பெற்றேன் எனக்குப்
போதும். உங்கள் அன்பிற்கு வந்த
னம். நீங்கள் உடனே புறப்பட்டு
உங்கள் ஊருக்குச் சென்று உறவினர்
களைக் கண்டு களிப்புகள்."

இந்த நற்செய்தியைக் கேட்ட
அவர்கள் ஆனந்தம் அடைந்தனர்.
பாரிஜாதத்துடன் ஊருக்குப் புறப்
பட்டார்கள். பாரிஜாதம் குதிரையிது
எறி முன் செல்ல அவருடைய இரு

சகோதரர்களும் மற்ற
வர்களும் மலைப்பே
தோத்தைவிட்டு குதிரை
கவமாகப் பின்தொடர்
ந்து சென்றனர். ஓவ்
வொருவரும் தங்கள்
விட்டிற்குச் செல்லும்
வழி வந்தவுடன்
பிரிந்து சென்றனர்.
இவ்வாறாக, பிரயா
ணம் செய்தவர்கள்
எண்ணிக்கை குறை
ந்து, கடைசியில் பாரி
ஜாதமும் அவருடைய
இரு சகோதரர்களும்
தான் மிஞ்சினார்கள்.
கடைசியில் அவர்கள்
தங்கள் விட்டிற்கு
வந்து சேர்ந்தவுடன்
அவர்களுக்குச் சந்தோ
ஷம் தாங்க முடிய
வில்லை.

இளவரசர்களையும்
இளவரசினையும் அவ
ரவர்களுடைய வேலை
பாட்கள் உற்சாகமாக
வரவேற்றார்கள். வர
வேற்பு வைபவம் முடி
வடைந்ததும் தோட்

டத்தில் ஒரு கூட்டில் பாசிலாநம் பேசும் பறவையை அடைந்தான். அதன் குரல் கேட்டு மற்ற குளில் மூதலிய பல அருமைபான குரல் வாய்ந்த பறவைகள் அங்கு கூட்டம் கூட்டமாக வரத் தொடங்கின.

பாடும் மரத்தின் கிளைகளை ஒரு பூர் தொடட்டியில் நட்பான். அது சில நாட்களில் பெரிய மரமாக மாறி அதன் ஓலவொரு இலையும் பாட ஆரம்பித்தது. பிறகு சலகைக் கல்லால் ஒரு பெரிய தொடட்டி அமைத்து, அதில் தாள் கொணர்ந்த மஞ்சள் கீரை ஊற்றினான். அது தொடட்டி நிரம்பிப் பெருகினதும் பெரம்பி வயிளவில்கூட, அதிலிருந்து வெம்பிய குமிழிகள் இருபது அடி உயரம் எழுமயினதும் ஒரு சொட்டு நீர் கூடக் கீழே கீழ்தரமல் தொடட்டியிலேயே விழுந்தது.

இந்த அதிசயங்களைப் பற்றிக் கேட்ட ஜனங்கள் ஏராளமாக அவற்றைப் பார்த்துக் களித்தனர். நாளுக்கு நாள் கூட்டம் அதிகரித்துக் கொண்டே வந்தது.

அதிசயப் பொருள்களுடன் திரும்பி வந்த சில நாட்களுக்குப் பிறகு, பஹ்மாலும் பர்வியும் வெகு தூரத்துக் கப்பால் உள்ள ஒரு காட்டில் வேட்டை பாடச் சென்றனர். வேட்டையில் ஈடு

பட்டுக் களித்துக் கொண் டிருக்கையில் அதே காட்டிற்குப் பாரதிக் கல்தாநும் வேட்டையாட வந்தான். கல்தாநும் பார்த்தவுடன் இள வரசர்களை அந்த இடத்தை விட்டு வெளியேற மூயற்றித் தனர். ஆனால் அதற்குள் கல்தான் அவர்களுடைய வந்து விட்டான். உடனே இள வரசர்கள் குதிரையை விட்டிதந்து கல்தாநின் வணங்கினார்கள்.

தன் மூன் தலை வணங்கி நிற்கும் இரு இளைஞர்களையும் பார்த்து கல்தான் பிரமித்துப் போனான்.

அவர்களுடைய வசிகரம் மிக்க அழகிய மூகத்தோற்றத்தையும், மரியாதையான கபாவத்தையும் கண்டு 'அவர்கள் யார்? எந்த ஊர்?' என்று விசாரித்தான்.

"அரசே, தங்கனிடம் கந்தவனத் தலைவரவருக்கு பிரபுவின் குமாரர்கள் தான் கல்கன்!" என்று பஹ்மான்.

இவிய குரலில் இளவரசன் கூறிய பதிலைக் கேட்டு கல்தான் மகிழ்ச்சி மடைத்தான். அவர்கள் வேட்டையாடு வதில் பிரியமுள்ளவர்களாயிருந்ததால் தன்னுடன் சேர்ந்து வேட்டையாட வரும்படி அவர்களை அழைத்தான்.

இளவரசர்கள் கல்தாநனுடைய அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டு வேட்டைக்குத் சென்றனர். அவ்விருவரும் மிருகங்களைத் தூரத்தி் மடக்கும் சாமர்த்தியத்தைக் கண்டு கல்தான் பிரமிப் படைத்தான். மிக ஆபத்தான மிருகங்களைத் தூரத்த அவர்கள் புறப்பட விருத்த சமயம், கல்தான் அவர்களைத் தன்னுடன் பேசிக் கொண்டிருக்கும்படி உபபிட்டான்.

அவர்கள் தன்முன் வந்தவுடன் கல்தான் கூறினான்: "இளைஞர்களே, உங்களுடைய சாமர்த்தியத்தையும் தீர்த்தையும் மெச்சினேன். நீங்கள் மிகவும் அடக்கமானவர்களாகவும், மரியாதை தெரித்தவர்களாகவும் இருப்பது

எனக்கு அனலில் வரத் ஆனந்தத்தை அளிக்கிறது. நீங்கள் இருவரும் என்னுடன் என் அரசன்மனைக்கு வந்தால் எனக்கு மிகுந்த திருப்தியாக இருக்கும்."

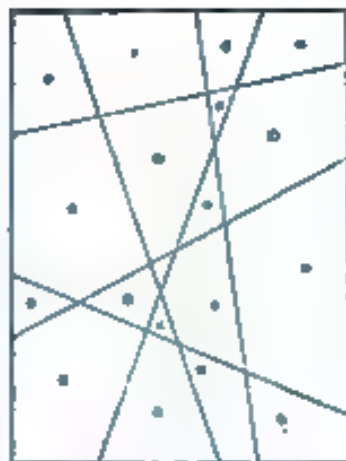
மூதலில் இளவரசர்கள் தங்கள் விட்டில் அவரை வேலை யிருப்பதால் கல்தாநின் அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்ள மூடிய விட்டை என்று சொல்லிப் பார்த்தார்கள். "அப்படி என்ன அவரை வேலை?" என்று கல்தான் வற்புறுத்திக் கேட்கவே, இளவரசன் பஹ்மான் பதில் கூறி

னான்: "எங்களுக்கு ஒரு தங்கை இருக்கேன். நாங்கள் அன்னிபர் வீட்டிற்கு விருத்தினராகச் செல்வதென்றால் அவளுடைய அனுமதி பெறுமல் செல்லுவதில்லை."

அவர்கள் தங்கள் சகோதரியிடம் வலது துள்ள அன்பைப் பாராட்டி விட்டுச் சந்தான், "இளைஞர்களே, அப்படியானால் உங்கள் சகோதரியின் விருப்பத்தை அறிந்து கொண்டு நாளைக்கு இரவு இடத்தில் என்னைச் சந்தித்துப் பதில் கூறுங்கள்" என்று கூறினான்.

உடனே கந்தானிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு இரவுரும் தங்கள் வீட்டிற்குச் சென்றார்கள். ஆனால் பாரி

பெற்ற வாய் புரீக்டு விடை :

டனர். அன்று கந்தானைச் சந்தித்த போழுதும் தங்கள் தவறை மன்னிக்கும்படி மறுபடியும் கேட்டுக் கொண்டனர். (தொடரும்)

அவர்

இரவு மணி மட்டு இருக்கும். அந்த சந்தானம் ஒரு கார் ஊழைக்க மாகப் போய்க் கொண்டிருந்தது. கார் சந்தானம் கொடிக்குச் சென்று மறைவதற்குள் ஒரு போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஒரு விதாயுக்குள் நம் மோட்டார் வாகனத்தில் ஏறிச் சென்று சரம் பாணம் மாற்றி அந்தக் காளைத் தொடர்ந்தார்.

சற்று நேரத்துக் கென்சைம் இன்ஸ்பெக்டர் காருக்கும் பக்கவாட்டின் நம் மோட்டார் வாகனம் வீட்டுக் கொண்டு போய், "நிறுத்து ஸார், மோட்டார்!" என்று அடட்டிக் கூவினார்.

கார் நின்று விட்டது. காளை ஒட்டி வந்தவர் காரின் குத்துக்கே இறங்கி வந்து பா பாய் புடன் காரின் பின் பக்கம் பார்த்தார். சற்று நேரம் நினைத்து நின்று விட்டார்.

இன்ஸ்பெக்டர் அவரை என்ன

கவலை!

மாகப் பார்த்து, "என்ன, கார்! அப்படியே ரோயித் துப்போய் விட்டாகனே! உங்களுடைய நகரது இம் பொழுதுதான் உங்களுக்குப் புரீக்டார்?" என்று

மிகவும் கோபத்தோடு கேட்டார்.

"எதை என் நகரது என்று சொல்லுவீர்கள்?" என்று கேட்டார் காரின் சொத்தக்காரர்.

"ஓகோ! இது வேறேயா? கார் ஒட்டுவீரே, பின்னும் சைப்பி லினக்கு இக்காமல் ஒட்டக் கூடாது என்று உமக்குத் தெரியுமா?" என்று கோபித்தார் இன்ஸ்பெக்டர்.

"அதைச் சொல்லுவீர்களா? மீள் லினக்கைப் பற்றி நான் கவலைப்

பா. வே லிண்டர். இதோடு மாட்டி இழுத்து வந்த 'டி ரேலிங்' அண்டி எங்கே போயினி' டது என்றுதான் அப்பொழுதி் விருத்து யோசிக்கிறேன்!" என்று காரின் சொத்தக்காரர். — கிளியம்.

சீராதாவின் சீடிகள்

எம். எஸ். வி.

சீராதா தன்னுடைய பங்கோலில் மூடி வாசலில் போட்டிருந்த ஊஞ்சலில் படுத்து அனாத சித்தியாவில் ஆழ்ந்திருந்தாள். எல்ல வேலியில் வேலை. தெருவில் 'ஐம் ஐம்' என்று ஐட்டாவண்டி வந்து சிந்தும் ஓசை கேட்டுச் சட்டென்று எழுந்து பார்த்தாள். கடுத்த வயதான ஆசாமி ஒருவரும் சிலவர்கள் சேர்ந்த உடுத்திய அழகிய பெண்ணொருத்தியும் ஒருவரின் ஒருவராக வண்டியை விட்டுக் கீழே இறங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

சீராதாவுக்கு ஒருகணம் மிதப்பாடவும் மறகணம் நினைப்பாடவும் இருந்தது. வண்டியிலிருந்து இறங்கிய இருவரையும் எங்கேயோ எப்போதோ பார்த்தமாதிரி தெரிந்தது. சீராதாவுடைய மிதப்புத் தீர வேறுபேரம் ஆரவியும். வந்தவர்கள் பாடுதல்படி மிதவல் மிதவல் வேகத் துக்குள் அவனுடைய ஞாபகத்துக்கு வந்துவிட்டது. அவர்கள் வேறு வாரும் இல்லை: எட்டாத அவனுடைய மிதவல் சீராதாவும் அவனுடைய சித்தப்பாவும் தான்!—இதென்ன ஆசாமியும்! இவர்கள் என் வந்தார்கள்? எப்படி வந்தார்கள்? இப்போது எதற்காக வந்தார்கள்—சீராதா தன்னுடைய மனதில் பொய்யிய வேறுபாட்டையும் கோர்த்தலையும் அடக்கிக் கொண்டாள்.

சீராதா சீராதாவுக்கு மானியிட்டு வருஷங்கள் மூன்றாமி ரித்தன. மால் கல்பதாரணம் கடைபெற்ற அந்தச் சமயத்தில் ஓடிப் புறகயிலிடையே கண்ட சீராதாவுக்கும் இப்போதுள்ள சீராதாவுக்கும் தெரற்றத்தில் எவ்வளவோ வித்தியாசம் இருந்தது. உடல் வளர்ச்சியிலும், முகப் பொலியிலும், ஆடை அணிவதில் திறமும் முன்னிக்கு இப்போது மிகவும் வளர்ச்சிகரமாக விளங்கினது.

கையில் பிடித்த வெள்ளிக் கணிகளும் சீராதா விழங்கி விடுபவரின் போல் பார்த்தவண்ணம், முகத்தில் வெட்கமும் பயமும் தோன்ற. தலங்கித் தலங்கி கடந்து வந்தான் சீராதா. அவனோ, அவனுடைய சித்தப்பாவோ. சீராதா தாய்க்கு வரும்போது "வா வென்று அழைத்து உபாசியோம்" என்று எந் பார்த்தவியும், கும் வார்த்தைகள் சொல்லிக் தங்கள் இருதயத்தை உடைக்காமல் இருக்கவேண்டுமே என்றுதான் அஞ்சினார்கள்.

சீராதாவின் சித்தப்பா அவரையும் அழைத்துக்கொண்டு உள்செய் பிரவேசித்தார். "மாப்பிள்ளையான், சீராதாவை அழைத்து வந்திருக்கிறேன். என்னைமீது குற்றங்கள் இருந்தாலும் அதைவெல்லாம் மறந்து அவரை அப்போடு எற்றுக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு உரிய பொருள் உங்கவிடத்திலே ஒப்படைத்து விட்டோம். நான் அவசரமாக இப்போதே ஊருக்குத் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும்" என்று கூறிக்கொண்டே, வந்த ஐட்டாவிலேயே விட்டிருந்துகிட்டுத் திரும்பிச் சென்றார். சீராதா வரையத் திறந்த ஒரு வார்த்தையும் போயிவிட்டது. சீராதாவின் என்னை இத்தகைய கவல்கள் இரு முத்தரை சித்தத் தயாராயிருந்தன.

செய் சீராதாவுக்குப் பிறகு சீராதா சீராதா இருந்த திவ்யை போக்கினார். "உன் தகப்பனுக்கு இப்போதுதான் புத்தி வந்ததோ? கலியாணமாகப் போனீன்? மெய்யாகும் வரை விட்டோடு வைத்துக் கொண்டிருப்பதானே?..... ...சரி, சரி: சொல்லப் படுவோடு இருப்பாய். என்மையல் அழையில் பிளாஸ்கில் கலப்பி இருக்கிறது. அதை எடுத்துச் சாப்பிடு. பிறகு வெளியே போட்டுக் குளிக்கவிட்டு வந்து என்மையல் செய்யலாம்" என்று சீராதா உதய வார்த்தைகளைக் கேட்டபோது சீராதாவுக்குப் போன உதிர்த் திரும்பி வந்தமாதிரி இருந்தது. இத்தமட்டில் இவ்வளவாவது அன்புடன் பேசுகிறாரே என்று எண்ணிப் பெருமூச்சு விட்டாள்.

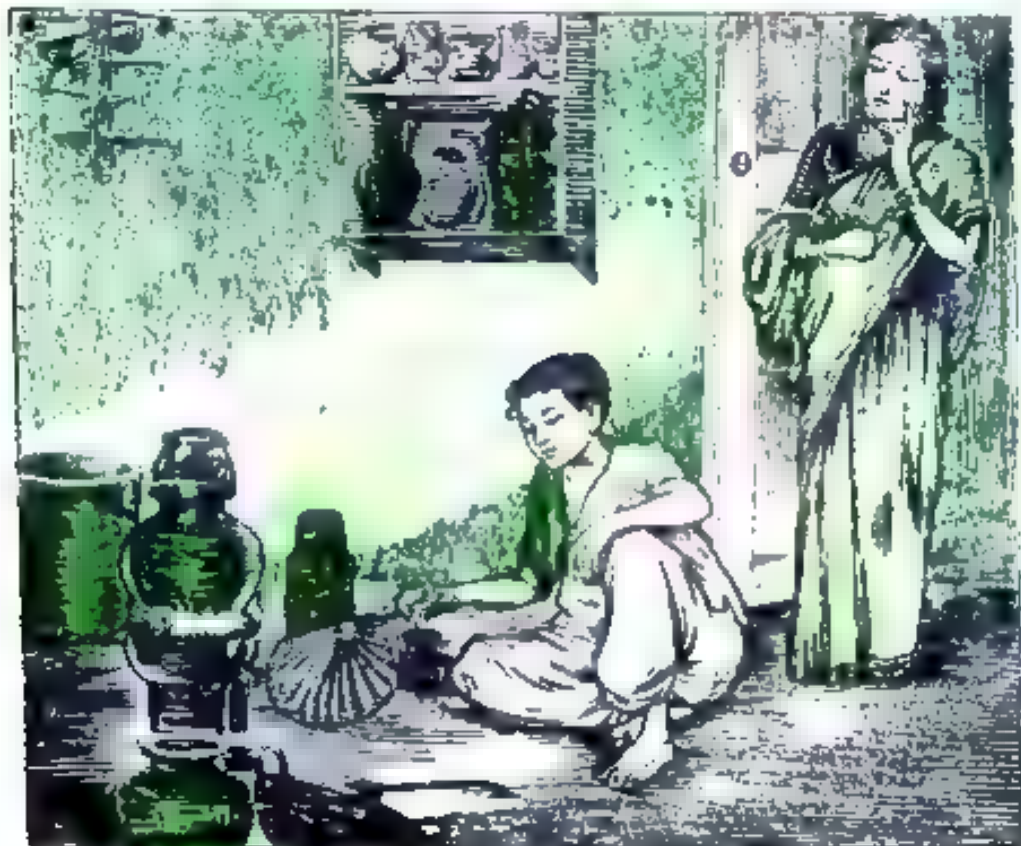
சீராதா கலப்பி அருந்தியவானதும் ஸ்ரீராதா அழைத்துக் கொண்டு குளிக்க விட்டு வந்தாள். இத்தகைய சீராதா என்மையலுதையில் கும்மட்டியில் கெடுப்புப்பற்ற வைத்துச் சாதம் வடிக்க உருகியைப் போட்டிருந்தாள். சீராதா வெட்கத்துடன் உள்செய் துறழ்த்தபோது சீராதா பணிக்கவாக அடுப்பருகில் உட்கார்ந்து விடிக் கொண்டிருந்தாள். இது அவளுக்குப் பெரும் அதிசயமாக இருந்தது. இத்தகைய வரைய காலத்தில் 'அவ'க்குச் சமையலுதைய வேலை என்னவாய் படித்திருக்கிறது என்று மனதிற்குள் விவந்து கொண்டாள். பருப்பு சாம்பலத்துச் சாதம் வடித்துக் கொண்டாள் சீராதா. கணவன் ஞாபியில் வைத்திருந்த ஆங்காய் ஊறுகையை எடுத்து 'வலத் துக்கென்று தனி சாதம் சாப்பிட்ட போது சீராதாவுக்கு பிரம்மவந்தமா

யிருந்தது. ஆகா! தனிக் குடித்தனத்தின்
ஆனந்தமே ஆனந்தம்!

சீர்தரவில் அவ்வாறுத்திட்டப்போது சிறைகள் பி. எஸ்.சி. படித்துக் கொள் டிருந்தான். ஏழாண்டுக்கும்பத்தில் பிறந்த வன். வளவே, ஈனாடெ வகுப்பு படிப்புக் கொண்டவ. அவனுடைய மாமனானே ஏற்றுக் கொண்டார். அவனைத் தம்முடைய வீட் டோடு 'மாமனா' வீட்டு மார்பினை 'யாசு வைத்துக்கொண்டு இடமாய் ஏற்று சேர தரவில் தந்தை மனப்பாய் குடித்தார். சாதாரண அவருடைய ஓரே அருமை மகன். அவருக்கு ஏராளமான சொத்தும் கி ட்புலனும் இருந்தன. வேறு பிள்ளை யிடும் ஒன்றுமில்லை. மாப்பினை உட்கி யேசுகன் பார்த்தாலும் பார்த்தாலும்தான். அதை அவர் பொருட்படுத்தத் தயாராயில்லை. மகளும் மாப்பினைமய ம் வீட்டோடு இருப்பதைவே. அவர் பெரிததாகக் கருதினார். கவிவாணம் முடிந்த ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக இந்த அபிப்ப ரயனைத் சிறிதளவிலும் கூறினார். சிறைத் 'மாமனா' வீட்டு மாப்பினை 'யாசு இருந்த மதிப்பற்ற வாழ்க்கை நடந்துவந்த அடி

பேரூ வேறுத்தான். எனவே, மாமனார் மேற்படி அபிப்பிராயத்தைத் தன்னிடம் அறிவித்தபோது உதாரணமாகப் பதில் கூறிவிட்டு வெளியே போய்விட்டான். அதற்குப் பிறகு மாமனார் வீட்டை எட்டிப் பார்க்காமலேயே இருந்து விட்டான். திபாவலி, கார்த்திகை நாதலிய பண்டிகைகள் சாதாரணச் விட்டும் *சிதரன் இலகாமல் வெறும் கறட்டுப் பண்டிகைகளாக ஆயின. காளையில் மாடுபிள்ளை வழிக்கு கருவான் என்ற சாத்தான் பெற்றோர் எதிர்பார்த்தார்கள். யாரும் மூன்றாகவும் *சிதரன் மாமனார் வீட்டுப் பக்கம் இருக்காமற் போகவே, சாதாரணத் தந்தை பெரும் மகிழ்ச்சிக்குள்ளானார்.

மூன்று வாரங்களுக்குள் கழிந்தது. இம்முறை ஆரம்பித்ததிலிருந்து ஒன்றில் சிறைக்கு உத்தேசமாக இடைத்தது. ஆனால் அங்குள்ளியும் குறுமாதம் சென்றது. அவன் உத்தேசமாகப் பத்திரிகைப் படிக்கின்றது. இப்போது சென்றது மாற்றியது கிருந்தான். இந்த மூன்று வருஷ காலத்தில் அவன் சாதாரணமாக வந்திருந்தபோது சிறைக்கு வந்தான். பார்த்ததுண்டு. தன்

மாமனாள் பணச் செருக்கையும் அகம்பா வந்தையும் எண்ணிப் பொருளியதன்ஓ. அந்நேசுவரம் காலம் வரும் என்று எண்ணி பொருளையுடன் காத்திருந்தான்.

இதற்கிடையில் உற்று உறவினர் சாரதாவின் பெற்றோரைப் பிடுங்கி எடுத்தார்கள். வயது வந்த பெண்ணை வாரிசு வெட்டியாக வைத்துக் கொண்டிருப்பதைக் குறித்துக் குளத்தங்கரை ஸ்திரீகளுக் கிடையே வம்புப் பேச்சு வந்தது. கடைசியில், சமூக துஷ்டிக்குப் பயந்து ஒரு நாள் சாரதாவின் தந்தை தம்முடைய தம்பியை அழைத்துச் சாரதாவை அவரோடு மாப்பிள்ளையிடம் அனுப்பியவைத்தார்.

இவ்விடத்தில் சாரதாவைப் பார்த்த சித்தரன் சில கண்டிப்பான கீழ் தடிகளைப் போட்டான்.

“சாரதா! இனி எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் நீ பிறந்தகத்துக்குப் போகக் கூடாது. உன் தாய் தகப்பன் முதல் திலும் சிறிக்கக் கூடாது. அதற்குச் சம்மதமானால் நீ இங்கே வாழலாம். இவ்வாறான இப்போதே திருப்பிப் போய்விடலாம்” என்று சாமபாணிப் போன்ற அன்நிரந்தரப் போட்டான்.

சாரதா துக்கம் தென்மையை அடைக்கத் தன்மையை அகசத்தான்.

“இத்தனை நாளும் புருஷன் ஒருவன் இருப்பதாகவே உனக்கு ஞாபகம் இவ்வாறுவா?” என்று பதில் கூற முடியாத எங்கடமான ஒரு கேள்வியைப் போட்டான் அடுத்தபடியாக.

“நான் என்ன செய்கிறேன்? ஒரு பெண் கணவரிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறவரை பெற்றோர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து கடக்க வேண்டியவர்தானே? காணும் அவர்க ளிடம் எவ்வளவோ செயலிப் பார்த்தேன்.....”

சித்தரனுடைய மனம் சற்றுக் கரைந்தது. பழைய மனஸ்தாபத்தை மறந்து சாரதாவுடன் எத்தொடிமாத வாழத் தொடங்கினான். அதுவா சாரதாவுக்கும் அவன் பெற்றோருக்கும் இடையில் சித்தரனும் போடப்பட்டிருந்த இருப்புத் திரை அகலவே இவ்வாறு. சாரதாவின்மீது சித்தரனுக்குச் சந்தேகமாகவே இருந்தது. தனக்குத் தெரியாமல் பெற்றோருக்குக் கடிதம் எழுதுகிறவனா என்பதே அச் சந்தேகம். அக்கவாய் திமை தவறாமல் தரவே ஆபீஸுக்குச் செல்லும்போது தபாலாபீஸுக்குச் சென்று தபால் வந்திருக்கிறதா என்று பார்ப்பான். சாரதா

வின் தந்தையிடமிருந்து எப்போதாவது கடிதம் வரும். சித்தரன் அவற்றைத் தபாலாபீஸிலேயே வரல்கிப் படித்து அங்கேயே கிறித்துப் போட்டு கிறுவான். சாரதாவுக்கும் இது தெரிந்தே இருந்தது.

வாரியும் தாழ்வும் மகித்களுக்கு எடக்கால் போல் வருவது இயல்பே அல்லவா? சாரதாவின் பெற்றோர்க ளுடைய சேர்த்து கடந்த சில வருஷங் களுக்குக் கெடுவதாக அழிந்து விட்டது. பணத்திலே மிதந்து கொண்டிருந்த குடும்பம் எவ்வாறு வந்தவகையை ஏற்கும்படி கிந்தித்தது. சித்தரனுக்கோ உத்தியோகத் தில் மேலும் மேலும் படிப்படியாகப் ‘பிரமோஷன்’ ஆகச் செல்வாக்கும் உயர்ந்து விடு. வாரம், கார் வேலைக் காரர்கள் முதலிய அந்தஸ்துக்கெல்லாம் உடையினர்.

சாரதாவுக்கு ஒரு நாள் அவனுடைய தந்தையிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. அந்தக் கடிதமும் வழக்கம்போல் சித்தர னுடைய ‘கொண்டா’ருக்கு உன்னா விறகு. மேற்படி கடிதத்தில் சாரதாவின் தந்தை தம்முடைய துக்கத்தைக் கொட்டி யிருந்தார். தம்முடைய பணமும், பணச் செருக்கும் அழிந்ததென்றும், சித்தரனா யும் சாரதாவையும் ஒரு தடவை பார்த்து விடும்படிதாக்கவும் எழுதி யிருந்தார். சித்தரன் மேற்படி கடிதத்தைப் படித்த போது சற்றுக் கவக்க மடைந்தான். அது தும் கடிதம் வந்த விஷயத்தைச் சாரதா விடம் சொல்லவே வில்லை.

அன்று சாரதா கணவன் ஆபீசுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றதும் அவசரம் அவசரமாகத் தன் அப்பாவுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி வேலைக்காரி வண்ணையிடம் கொடுத்துத் தபாலாபீஸில் கொண்டு போட்டுவிட்டு வரும்படி அனுப்பினான். ஆபீசுக்குப் புறப்பட்ட சித்தரன் தபாலாபீஸில் சிறித்கொண்டிருந்தான். வள்ளி வம்மை கடிதத்துடன் வருவதைக் கண்டும் அவனைக் கூப்பிட்டு அந்தக்கடிதத்தை வாங்கி உதறையைக் கிறித்துப் படிக்க ஆய்வித்தான்.

“அப்பா அப்பாவுக்கு, எம்மக்காம். புருஷன் கீட்டிதரு வந்த பிறகு என் வருதம் முதல் கடிதம் இது. இதை என் எழுதுவதாக என் கணவருக்குத் தெரிந்தால் கூட ஆபத்தான. தங்களுடைய பணத் தையும், பணச்செருக்கையும் அகல் அடி யோடு கெடுத்திருள். தங்கன் கைப் போம் ஸ்ரணையோன் அகல் தங்கன் கீட்டில் திருக்க வேண்டுமென்று தங்கன் கீதும்

பிழைதான் இவர்களுக்கு வரணம். அங்கு இரு உத்தியோகமில்லை, சொத்துமில்லை என்ற வண்ணித்தானே வண்ணி அங்குடன் வாழத் தான் என்ற மனதிலேயில்லை. இப்போது அவருடைய அந்தஸ்தை வண்ணிப் பார்த்தான் எனக்குப் பெருகையாக இருக்கிறது. உன் தந்தை மரந்து விடுமபடி அவருக்குத் தான் உனே ஒரு கடிதம் எழுதலாகும். அவருடைய குணம் தக்கக் கம்பி போன்றது. வண்ணித்த விடுவார். வருகிற வர்த்திகை மாதத்தில் தங்களுக்குப் போல் குழந்தை பிறக்கப் போகிறது. வணிகர்புரீருக்குப் பிறந்ததென்றில் இருக்க வேண்டுமென்ற வர்த்தப் பெண்தான் ஆகப்பெட மாட்டாள்? தங்களுக்கும் தாய்க்காரும் ஒரு குழை வரண விரும்புகிறேன்.

இப்படிக்கு,
சாரதா

செததன் மேற்படி கடிதத்தைப் படித்து விட்டு அப்படியே உறைக்குள் போட்டு ஒட்டித் தயால் பெட்டியில் போட்டான். பிறகு வண்ணியம்மையைப் பார்த்து "இந்தக் கடிதத்தை கான் பிரீத்துப் படித்ததாக அம்மாவிடம் சொல்லக் கூடாது. தெரியுமா?" என்று அதிகாரத்துடன் சொல்லி அனுப்பினான்.

அன்று செததன் போன்டாபீசிலிருந்து ஆபீசுக்குச் செல்லும் போது என்னுமில் வரத உற்சாகத்துடன் காணப்பட்டான். சாரதா எழுதியிருந்த கடிதமே அதற்குக் காரணம். மூதலாயது சாரதா கப்ப வதியாயிருந்திருள் என்று அக்கடிதத்தின் மூலம் தெளிந்தது. இரண்டாவது சாரதா தகப்பனுக்கு குற்றங்களைக் கண்டித்தும் தன்னைப் பாராட்டியும் எழுதியிருந்தது. இதனால் செததனுக்கு தன் மாமனார் மீதிருந்த கொஞ்ச நஞ்சும் சோபனும் மறைந்து விட்டது. அன்று சாயந்திரம் வண்ணியம்மையிடமிருந்து தான் கடிதத்தை வாங்கிப் படித்ததைப் பற்றி செததன் சாரதாவிடம் பிரஸ்தாபிக்கவே இல்லை.

ஒரு வாரம் கழிந்தது. ஒரு காள் மாலை செததன் விட்டு வரையில் 'ஜம்ஜம்' சப்தம் கேட்டது. வண்டியில் வந்தவர்கள் வேறு யாருமில்லை. செததன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த சாட்சாத் அவனுடைய மாமனாரும் மாமியும் தான். செததன் அவர்களை அன்புடன் உன்னை அழைத்து வந்து உபசாரம் செய்தான். சாரதாவுக்கு இந்தக் காட்சி வேறும் பிரமையாக இருந்தது. அவனால் இதைச் சற்றும் கம்பி மூடியவனில்லை.

"காந்தான் உன் தகப்பனாருக்குக் கடிதம் போட்டிருக்கிறேன். உனக்கு இந்த

மாதத்தில் வணிகர்பு அம்மவா? அதற்காக உன்னை அழைத்துப்போக வந்திருக்கிறேன். சீ போன வாரம் உன் தகப்பனாருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி யிருந்தாயல்லவா? அதை வண்ணியம்மையிடமிருந்து நான் வாங்கிப் படித்தேன். பிறகு, சாளுகவே உன் தகப்பனாருக்குப் புறப்பட்டு வருமபடி கடிதம் எழுதினேன்" என்று சொதான்.

சாரதாவின் இருதயம் சந்தோஷத்தால் பூரித்தது. தன் கணவருடைய மேலான குணத்தை மனதிற்குள்ளாகவே பாராட்டிக் கொண்டான். அத்துடன் தான் செய்த யுக்தியும், போட்ட திட்டமும் சிறையேறி விட்டதை சீமைத்து ஆனந்தப்பட்டான்.

அன்று தன் கணவன் ஆபீசுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றதும் சாரதா வண்ணியம்மையிடம் ஒரு கடிதம் எழுதி அனுப்பினாள்வவா? அதைக் கணவன் பிரீத்துப் பார்த்த வேண்டும் என்பதற்காகவே தான் அவ்வளவு அவசரமாக எழுதி அனுப்பினான். அவன் எதிர்பார்த்தபடியே செததன் அந்தக் கடிதத்தை வண்ணியம்மையிடமிருந்து வாங்கிப் படித்தான். இந்தச் சேதியை செததன் "அம்மாவிடம் சொல்லக் கூடாது" என்று கட்டுப்படுத்தி யிருந்தும் வண்ணியம்மை அம்மாவிடம் சொல்லாமல் கிருக்கவில்லை.

மீது தினம் சாயந்திரம் சாரதா, செததன், சாரதாவின் பெற்றோர், வண்ணியம்மை அனைவரும் குடும்ப சேதமாகச் சாரதாவின் பிரத்தகத்துக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள் என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?

வியதா! டாக்டர் வர்த்த மாத்மாவின் பெருமையையும் அவர் இத்தியாவுக்கு ஆதரி யிருக்கும் அருத் தொண்டையும்

மகாத்தமா காந்தி

சைத் தகிக் மெரு அழகா
கிளக்கி பிடுக்குர்

விசை அணு எட்டு
(தயால் சொல்லு தனி)

கிடைக்குமிடம்
கங்கி காவியமயம். சென்னை - 10

படித்துப் பாருங்கள்!

வம்புப் பேச்சு

விசுவேயுக்குப் பதிலாகச் சமீபத்திலே பாதலுக்குத் தாயாராக இருந்திருந்தால் என்ன கேள்விக்குடும்? மற்றவர் அவர் மனதை ஒரு போதும் மாற்றி யிருக்க முடியாது. எரமன், சேவத், வக்ஷணன் மூவரும் காவகம் சொந்திருக்க மாட்டார்கள். எருக்கமராகச் சொல்ல வேண்டுமானால் எரமாவாகக் கதைவே இவ்வளவு பெரிதாக வளர்ந்திருக்காது — இம்மாதிரி சுத்பிரா செய்த கொண்டே போனான் கேரன் கழி அழிவும் தீர்ப்பின்மீதுச் சென்றான் கடலில் மூழ்கி இருந்த விடலாம். இது எல்ல பொழுது போக்குச் சாத்தனம்.

இந்தமையே பொழுது போக்குச் சாத்தனத் தக்குத் தேவையான பதிலுறு எட்டுகாரகன் இத்தாலிக்கு இருக்கின்றன. 'காதலிவ்வாயல் கதை முடியுமா?' 'சொல்லும் காரும்' 'உடவுகிடம் சம்பிக்கம்' 'பெயரும் பொருத் தரும்' முதலிய கட்டுகாரகன் ஆகியவைகள் சென்றன வேகத்தை சமீபத்துச் சாட்டு வின்றன. இக் கட்டுகாரகன் வெதும் வம்புப் பேச்சு அல்ல என்பதற்கு உதாரணம் சாஜாஜி அவர்கள் இத்தாலிக்கு முன்னாலே அளித்திருக்கிறார் என்பதனான். பிரசாரம்: கி. பி. 1000 காலியாவலம். மலிவார்ப்புத், சென்றன; விசுவ: 1—4—0.

காந்திக் காட்சிகள்

சிரித்தக்கொண்டு சீட்டு விசுவாடித் கொண்டிருந்த பாலிண்ட் ஸ்ரீ வங்கபால் மிடேஸ் கார்தி மகாத்மா தம் பொக்கை வாய்ப் பன்னையால் ஆட்கொண்டு சீடாக் கிவது எவ்வளவு அருமையாக இருக்கிறது! தமக்கு அவற்றில் செப்பவந்த டாக்டரிடம் காந்திஜி தாமே 'பீஸ்' கேட்டது எவ்வளவு விசித்திரமாக இருக்கிறது! குறிப்பிட்ட காலத்தில் பொதுக் கட்டடத்துக்குப் பேசு வேண்டும் என்பதற்காக மகாத்மாஜி காசுக் கிள் எடுத்தக்கொண்டு போனதை எப்பக் கட முடியவில்லையென மனமால்! காந்திஜி மூன் கொடுத்திப் பழகியவர்களின் காதல வேண்டுகும் ஒருவர். மகாத்மாஜியின் வாழ்க்கையில் கடந்த பல சம்பவங்களைத் தொகுத்த கொஞ்சகாலத்திற்கு முன்பு அவர் எழுதிய காந்திக் காட்சிகள் என்ற புத்தகம் இப்போது தமிழில் பொலி பெயர்க் கப்பட்டு வெளியாகி யிருக்கிறது. மொழி பெயர்த்தவர் ஸ்ரீ கே. கிருஷ்ணமூர்த்தி.

விசுவ: கு. 1—4—0. விவரம்: சர்வோதயப் பிரகாசனம், அலிபுராத சர்க்கா சம்மம், கி. பி. 1000, திருப்பூர்.

திரு அருள்மொழி

அருளுண்டுளும் ஐய வாய்க் குண்டு ளும் உலகம் பயமுறுத்தும் இக்காலத்தில் 'உடவுன் ஒருவர் இருக்கிறாரா?' என்ற சர் தேசம் ஒரு சிலருக்கு ஏற்படலாம். மற்ற வர்கள் 'உடவுகிடம், கீயே கதி!' என்ற கம்பெனத்தின் குடும்பிடலாம். உடவுகிடத் தும்பிடும் இந்தப் பல்லாயிரக் கணக்கான ஆந்திரர்களுக்கு திருநெல்வேலி உதறிய வரவும் உதற தோழனாகவும் இருக்கும். சமத ஆத்வாரங்களும், காலவர்களும் பத்திப் பெருக்கித் தம்மை மற்ற 'அவனரு சாயே' பாடிய தீர்த்தியிற் பாடல்கள் சில வந்ததை தொகுத்த பொழிப்புறாட்டன் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் புத்தகத் தின் முதற்பகுதியாகிய 'பத்திரகா'தில் பன் வேறு சமயங்களைப் பற்றியும் அவற்றின் சாசனச்சத்தைப் பற்றியும் விவரணை தெளி வாகவும் எழுதியிருக்கிறது. தலைவர் சாஜாஜி இந்த தாஸப் பெரிதும் பாராட்டியுள்ளார். பிரசாரம்: ஸ்ரீ சாமிகிருஷ்ணமம், மலி வார்ப்புத்; விசுவ: 3—8—0.

பெனிசிலின்

இருவருக்கு வடிக்கைகளில் பணம் இருந்தால் மட்டும் போதாது இந்த காலில். அவர் பத்திரை வடிக்க பெனிசிலின் இது வெக்கவன் செய்த கொண்டிருக்கிறார் என் பதைப் பொதுத்தது அவர் மதிப்பு அங் களவு வேகமாய்ப் பெனிசிலின் எம் வாழ்க் கையை ஹாருவிப் பாடித்த விட்டது.

அமெக்லாண்ட் ப்ரேயின் என்னும் கிஞ்ஞான மேதை, பெனிசிலினைக் கண்டு பிடித்த, குராய்ச்சி எடுத்த, வேண்டுகுக்கு அதைப் பயன் படுத்தும் முறையையும் வகுத்த மனித சமுதாயத்துக்கு தீர்மானத்த சேவையை எப்படிச் செய்தார் என்னும் விவரம் முழுவதும் தெளிவாக இத்தாலிக் உதரப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தமையே ஆராய்ச்சி னவர்கள் இத்தகைய வாழ்க்கை நிலைகள் எவ்வளவு இன்றியமைய வாதவை என்பதை காம் சொல்ல வேண்டிய தின்புது ஆகியவன்: காட்டன் என். சேஷாத் திரிசாதன்; பிரசாரம்: கிரிஷ்ணமம் விட்ட. கே. சர் சர் சொலமண்டி, சென்றன; விசுவ: கு. 1—4—0.

பயமுதீ

அப்பா:- (காலகீழ்பம் திருவெழுந்தருளியுள்ள இடத்தில் நின்றபடியில்) :- வா, அம்மா! வா! இப்போதுதான் வந்திருக்கிறேன்.

மாமா:- ஆமாம், அப்பா! நான் அவரிடம் போய்த் துக்கமோடு வந்தேன். அம்மா எங்கே?

அப்பா:- அம்மாவா! என்னைத் துக்கமோடு போய்த் துக்கமோடு வந்தேன்? எங்கே?

★
அங்கு போய்.

சாது நன்றாகவா உன்னை கைக்கொண்டு வந்திருக்கிறான்? பக்கம் கூடத் துக்கம் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான். போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான். என்னைத் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான்? சாது ஒன்றும் தோன்றாமல் இங்கும் அங்கும் பார்த்துக்கொண்டு நெருங்கி நின்றிருக்கிறான்.

ஒருவர்:- என்ன அப்பா, என்னென்னவோ வந்திருக்கிறான்? தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான். (என்னைத் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான்?) தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான். தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான்.

சாது:- இப்போது, மாமா! என்னென்னவோ வந்திருக்கிறான்? தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான். தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான். தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான்.

★
அங்கு போய்.

ஒருவர் (விட்டு எழுந்தபடியில்):- என்ன! இப்போது ஒரு சமையத் தான் வந்திருக்கிறான் என்று சொல்லிப் பட்டேன். சமையத் தான் வந்திருக்கிறான். தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான்.

சாது:- இப்போது, மாமா! என்னென்னவோ வந்திருக்கிறான்? தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான். தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான். தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான்.

வந்தவர்:- அந்தான் என்ன? அந்த வாரம் வந்து பார்த்தேன்!

உண்மை!

ஒரு கம்பல் கொண்டு துறைமுகத்திற்கு வந்து நின்று. மாமாவின் கைகோரில் விழு வாய்க்க கொண்டு கம்பலை விட்டுச் சென்றான். ஒருவர் மீடும் கம்பலையே தவிர விட்டான்.

அப்பா:- (ஆச்சரியத்துடன்):- என்ன! தான் மீடும் கம்பலை? அங்கு கொண்டு வந்த கம்பலையையும் குழந்தைகளையும் பார்க்கவேண்டும் என்று போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான்! உனக்கு இன்னும் கம்பலையாம் ஆகவில்லையா?

மாமா:- இப்போது, இப்போது. இப்போது கம்பலையாம் மாமாவின் கைகோரில் விழு வாய்க்க கொண்டு வந்திருக்கிறான். அந்த வாரம் வந்து பார்த்தேன்!

★
'என்னைத் துக்கமோடு'

மாமா:- என்ன மாமா துக்கமோடு வந்திருக்கிறான்? அந்தத் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான். தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான். தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான். தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான்.

மாமா:- இப்போது, மாமா! என்னென்னவோ வந்திருக்கிறான்? தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான். தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான். தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான்.

★
ஒருவர் தான்.

"உன்னைத் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான்? தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான். தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான். தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான்."

"ஆமாம்; டாக்டரிடம் போன பிறகு, என்னென்னவோ வந்திருக்கிறான். ஒருவருடனாக அவரைப் பார்க்காமல் இருக்க மாட்டான். அவருக்கு உயிரைக் கூடக் கொடுத்து விடுவான்!"

★
தான் போய்.

மாமா:- என்ன தான் வந்திருக்கிறான்? தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான். தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான். தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான்.

உயிரைத் தான்:- என்ன? எதுக்காக அப்பா? கொண்டு?

மாமா:- என்ன தான் வந்திருக்கிறான்? தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான். தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான். தான் போய்த் துக்கமோடு வந்திருக்கிறான்.

பூங்கோதையின் சிணவன்

மேம்பு

பிறந்த கீழ்த்தகு வந்திருந்த சகலப் பொழுத போகாமல் மெய்யை மறப்பதில் சிறந்தவனென்று, தொழில் நெய்யும் சலியும் உண்டாகாமல் அதற்கு அப்பால் நெய்யும் சலியும் பார்த்துக் கொண்டு வருவதோடு பூங்கோதையின் கிணறு வந்தது. “உத்த இவ்வாறு எட்டென்றால் ஆவியிருக்கின்றன? சரிவருக்கு கேட்டோம், சரிவருக்கு கேட்டோம்” என்ற விரைந்தவிக் கொண்டிருந்தேன். கடைபிழை இனிமேல் அப்பாவிடம் பூங்கோதையைப் பற்றிக் கேட்காமல் இருக்க முடியாத என்ற என் மனம் தீர்மானித்தது.

“என் அப்பா! எதிர்க்கிட்டு பூங்கோதையின் என்னை? அந்த இவ்வாறு அருகே யாவும் காணாமல்? விடு என் பூங்குக் கிடத்தே?” என்ற கேட்டேன்.

“அவருக்குக் கவிமாயை மீட்டது; பூங்குக்கிடம் பட்டாத்திந்தான்” என்ற தாயர்.

“கவிமாயைத்தகு ஒரு கவிமாயைப் போடவில்லை பார்த்தாய், அப்பா! மெய்யில் என்னம்.....” என்ற என் உதவத்தான், “இவ்வாறு, இவ்வாறு. என்னதான் அவருக்கு உன் விவரத்தைக் கொடுத்தேன்; கவிதை வந்த கோவிலையோ விருத்திதே!” என்ற தாயர்.

என் கவிமாயைக் கவிதை மெய்யைப் போகாமல் பற்றிக்கிடம் கவிதைப் பட்டா, உடனே பூங்கோதையின் கவிமாயை வந்திக் கொண்டேன். அந்த மரையோ என் பெண் கருணைகள் பூங்கோதையைக் கவிதைதேன்.

பூங்கோதையின் என்னை அமையாமல் கவிதை கொண்டு கிட்டான். என்னுள்ளான் அமையப் புரிந்தவென்ற முடியவில்லை. என்னுள்ளான் துடி, கவிதை கொடுகள் அவன் முகத்தில் பட்டிந்திருந்தான்.

உத்தத்தில் அவருடைய தப்புவது சகல சாதனை உட்கார்த்திருந்தான். “கா, அப்பா!” என்ற அவர் என்னை வரவேற்றார்.

என் வந்த ஆனந்தத்தில் பூங்கோதையின் என்ன செவ்வது என்னை உட்பு புரியவில்லை. என் பெண் கருணைகள் அவருக்கு அப்பாவிடம் அமையத்தக்கவெண்டான். “உன்னை

அப்பாவிடம் உரித்த அவருக்குக்கானது? ஆனால் முகத்தான் அப்பாவிடம் முகது?” என்றான்.

“கீ எப்போது அவருக்குப் பார்த்திருக்கிறது?” என்றேன்.

“என், கவிமாயைத்தின்போது! அப்பாவிடம் தீர்மானித்தது; அதற்குப் பிறகு பெண் குக்குக்கிடம் வந்திருந்தான்! கீதான் என் கவிமாயைத்திக்கும் கவிமாயை என்னைமேல் கவிதைவிட்டான்! கீ என்னை கவிதைதான் என் உன்னை கவிதைவிட்டான்?” என்றான்.

“அப்பா, மெய்யை கவிதைகாடு, கோதை! உன்னை கவிதைவிட்டிருந்தான் இப்போது கோதை கவிதைவிட்டான்? அது இருக்கட்டும்; உன் கவிதை மெய்யைப் போடுகின்றது, கவிதைதான் என்னை உண்டா, உண்டது?” என்ற கேள்வியைக் கேள்வியை அருகில் கொண்டு போனேன்.

அவன் மூலம் உதவத்தது. “கா, கா! கவிதைப் போகாமல்” என்ற அவர் என்னை அவருக்குக் கொண்டு போனான். கருணை தெருவின் கவிமாயைப் பெண் கிட்டான்.

கவிமாயின் மனம் கிட்டி இருக்கும் பெண் கொண்டிருந்தேன். கருணைகள் கிட்டிக்குப் போகத் தொந்தரவு செய்ய ஆய்ந்த பிறகு வந்திருந்த கவிதை வந்தது.

“அருகே கீ வந்த போனதுதான் என் மனதுக்கு அதான் அளித்தது போலிருக்கிறது” என்றான் பூங்கோதை. இதைச் சொன்னபொழுது அவன் அறிமுகம் இருந்தது கீ முகத்தான் கீதே விருத்திதான் என் உண்டேன்.

2

“பிரதம், பூங்கோதை! அவருக்கு இப்போது கோதைதான்?” என்ற என் கவிதைதான் கீதே சொந்த வந்தது மனசே சரியாக இவ்வாறு.

பூங்கோதையின் பெற்றிருக்கக் கவிதை மனமும் கவிதை. பூங்கோதைதேன் பெண். வந்திருக்க கவிதை மனமும் போது அவன் தாயர் அவருக்கும் கவிமாயைச் செய்து கவிதைதான் என்ற பிறகுதான் பிறந்தான். பூங்கோதையின் அப்பாவிடமிருந்தே வந்தான்

சைவநாய அமைந் தான் குறையாகக் கேட்ட விரும்பாயம் என் னீடு வந்த சேந்தேன்.

3

67வது டாக்டர் மென்செரி என்னை, என்.

ஜ. எம். படித்தவர். ஸ்காலர்ஷிப். என் குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு என் அற னிடம் அடிக்கடி வருந்த வரக்கூடப் போகலாம். அப்படிப் போகும்போது எப்படி ஒரு பழக்கம் கொண்டிருக்க வேண்டும். அவரும், வயதான தாய்க்கு அந்த விட்டில் குடித் தான் இருந்தான். பக்கம் வேறொன்றில் அடிக்கடி என் அங்கு சென்ற போகக் கொண் டிருப்பேன். என் தமில் போகும் வரையில் ஒருவர் அப்போது அங்கே வருவான். 'ஹேயோ!' என்று குறையாக அங்குடன் போகக் கொண்டு விடுவான் சிலை. எனும் அத்தடன் விடை பெற்றதக் கொண்டு. ஒரு என் வலியானவர்களைப் பற்றிப் பொதுவாகப் பேசும் வந்தபோது ஆடவர்கள் வாதிலை என் தம், படிப்புக்கென்றும் கேட்பதைப் பற்றி என் அங்கலாய்த்தேன். அத்தடன் பூங்கோவையின் சேரக் கை வாயும் உறினான். டாக்டருக்குப் படிப் பதற்காக ஐயாவில் வேண்டும், பெண் அத்த ளுக்கு வருடக்காலம் பள்ளியில் படிக்க வேண் டும் என் தன்னை விட்டதற்காகப் போட்டு விட்டு, அப்படித் திருப்பிக்கூடப் பக்கம் விருத்தும் சேரையில் கைவாயும் பற்றிக் கூறினான். எட்டிய மீனாதி இருக்க வேறு யாருடனே அந்த மனாஜன் எத்தகையவன் கொண்டு.

சிலை என்வந்ததையும் கேட்டுக் கொண்டு போய்விருந்தான். என் வந்ததும் போய் அவனிடம் விடை பெற்றதக் கொண்டு விடு வந்த சேந்தேன்.

திருவெரு உறவின குறையார் ஒருவர் விட்டில் வலியானவர்களுக்குப் போக வேண்டி விருத்ததான் என் கைவருடன் கொண்டு கொண்டு சென்ற பத்தப் பள்ளியை ஒரு டாக்டர் எறிந்த வந்தேன்.

வரும்போது டாக்டர் சிலை விட்டில் பார்த்தேன். சிலை வேறொன்றில் போய் விட்டான். 'ஹேயோ' என்று இருக்கும் அந்த வீடு பூட்டப்பட்டிருந்தது.

'எங்கே போயிருப்பான்?' என்று சொல் தக் கொண்டு என் என் விட்டில் அங்கு தேன். என் தாயர் என்னிடம் ஒரு கடி தத்தைக் கொடுத்தான். மிகவும் கடிப் பட்டுக் கொண்டுத் தமில் விருத்தப் பட்டிருந்த அக்கடித் டாக்டர் சிலைவாந்தன் வருத்தப் பட்டிருந்த என்வந்த வந்தேன்.

போது வந்தது ஒரு பாய்வு எப்படித் துடித்ததன் பிற்றும் படித்தேன்.

படித்த குடித்ததும், ஒரு பக்கம் சீத் தோஷமும் இவ்வேரு பக்கம் வந்ததும் உண்டாயிற்று.

என்வந்தன் வதரியை இருந்ததும் பெண்ணுள்ளம் சில சமயங்களில் எவ்வு திருந்தது. அத்தனை, பூங்கோவையின் கைவன் கத்தாழத்தியைச் சீத்திக் கேரிட்டபோது அவளது பச்சு வந்தத தோறும், கடிக்கெய்வான போகெனும் சிலை மயிர் விட்டான். கத்தாழத்தி யும் தாக்குக் கையாவாக்கினால் பெண் தம் சிலைவாயை வலியானம் செந்து கொண்டு வந்ததும் வந்தேன் தானும். இதை எழுதிவிட்டு, ".....என் சமயத் தில் 1 வந்த உளது தோழியின் துயரக் கைவாய்க் கூறினும். என்வந்த சீத்தேன் வந்தது விசாரிக்க, உளது தோழியின் கைவந்தான் என்வன் சமயத் தில் பார்த்தான் என் தோழித்தது. எப்படியோ பெரும் பாதம் செவ்வியிற்றது என் து பிற்றக் கொண்டு. இந்த சேவ்வியை என்வன் என்வன் போன்ற இவன் பெண் தவிர்த்த டாக்டர் தோழியைத் தவிர்த்த செவ்விய ஆபத்ததான். என் தாய் குடன் கொடுத்த சிலை செவ்வியேன். உளக்கு என் இவ்வுத்தவன் என்வீ?" என்று அவன் கடித்ததது குடித்திருந்தான்.

சிலை, என்வந்தில் வருவது போன்ற இச்சமயத்தான் என் மனம் குழப்பித்தது. குழப்பிய உளத்தக்கு தோவது மாதம் வேண்டுமென்பதற்காக அந்த மனம் என் கைவருடன் என் மனியைக்குச் சென் தேன். பம் ஆய்வாளும் சமயத்தின் இரு தம்பதிகள் என்வந்த குறும் விட்டில் வந்த அமர்ந்தான். அவர்கள் வேறு யாருமில்லை பூங்கோவையும் அவன் கைவந்தான்.

பம் குடித்த மெனியை வரும்போது அவன் என்வன் வருத்தி, "என, என் வலி ரிவிவிட்டது! என் கைவன் திருத்திப் பென்ற மனம் மறி ஒரு என் வந்த விட்டாகடி. அத்தப் பாதம் வந்த இவ்வை சமயத் தில் விட்டான். வந்தியு கேட் காத குறையாய், அதுவட்டாத குறையாய் என்னிடம் என்வந்ததையும் கொண்டு!" என்றான். அவளது சேவ்வியிற்ற குறத் தில் அப்பொழுது சிலை தமில் விதித்தது.

என் ஒரு மெனம் புண்பாக்கடி என் விட்டிருந்த விடை பெற்றதக் கொண்டு.

சிவதாபம்

மீனத்தை மயக்கும் மாலை நேரம். நவ தாசீகமாக உடை அணித்திருத்த ஒருவர், இரு பதாம் நூற்றாண்டின் தா? போட்ட ரோட்டைப் பத்தாம் நூற்றாண்டின் சாதுபாட்டையாகப் பாரித் துத் தன்னத் தனியாக 'சாது தடை' போட்டுக் கொண்டிருத்தான். அன்னுடைய பாதங்களின் அளவு கரித்துக் கொண்டிருத்த பாதா?கைகள் 'கீரிக் கீரிக், கீரிக் கீரிக்' என்று ஒலையிட்டுத் தங்கள் எது மானகுக்குப் 'பாதா' சுதிக் கொண்டு கொண்டன.

அவன் பூசிக்கொண்டிருத்த மல்லிகை அத்தரின் மணமோ, 'வடிவமில்லா வாசனை தான்!' என்று பாட்டாமல் பாடிக்கொண்டு சென்றது. நடுக்கடலின் மௌன அலைகளின் நினைவுக்குவதுபோல அவன் உடுத்துவியிருத்த பட்டுச் சட்டை தென்ருக் காந்தில் ஈற்றுஈறுத்தது. 'தங்கள் மானம் கப்படுவதுவது போதாதென்று என்னுடைய மாயத்தையும் கப்படுவதுவதுகிறேன்!' என்று எண்ணித்தானே ஈன்மமோ, அவன் கட்டியிருத்த வேளினச் சௌர் வேஷம், எதிரிக் காந்தின் துணைகொண்டு இரு காக்களுக்கு இடையே துண்டித்து தரிப்பை வேளியே காட்டாமலிருத்தது. இவையொன்றுவதும் போகுட்படுத்தாமல் அவன் தன்னை வும் தன் அழகையும் கண்டு எத்தனை தாசீமணிகள் பெருமூச்சு விடுகிறார்கள் என்று வயி நெடுக உயர்த்து தீற்றும் மாட மானிக்கையையும் கூட கோபுரங் களையும் கவனித்துக் கொண்டே செங்குன். அந்தப் பொல்லாத தாசீமணி உளோ, அவனைக் கண்டு தாய்கள் பெருமூச்சு விடாதபோது தீர்க்கென; தங்களைக் கண்டு அவனையே பெருமூச்சு விடச் செய்தார்கள்!

இந்த ஸ்டீனத்தில் வறியின் விடத்த ஒரு வானையப் பழத் தோலை—பாஸம், அவன் எப்படி கவனித்திருக்க முடியும்? அதன் மேல் காலை வைத்துவிட்டான்.

அவ்வளவுதான்: 'சேரல்' என்று சூழக் கிற்று. 'தோடிசுமர்' என்று கீழே விழுந்தால்.

அடுத்த நிமிஷம் அவனைச் சுற்றி ஒரு சிறு கூட்டம் கூடிவிட்டது.

"தீசா, தீசா, தீசா! பார்க்குது வந்திருக்கக் கூடாதா, ஈரர்!" என்று ஒருவர்.

"ஏதாவது அடி, கீழ் பட்டிதா?" என்று இன்னொருவர்.

"வேஷம், சட்டை யென்றால் ஒரே மண்ணாவி வி'ட்டே!" என்று சோக் லிக் கொண்டே, மற்றொருவர் அவற்றின் மீது தீர்த்த மண்ணைத் தட்டினார்.

"அதென்றால் போனா, போகிறது. ஈரர்! ஆராய் எத்தவதமான உயரும் இவ்வாறம் தப்பினோ, அவைச் சொல்லும்!" என்று மற்றும் ஒரு வறட்டுப் பேர்வழி.

கீழே விழுந்தவனுக்கு அவர்களுடைய அனுதாபம் அந்தச் சமயத்தில் ஆறுதல் அளிக்கக் கூடியதாக வந்தது. அங்குப் பதிகாக அது அவமானத்தைத் தான் அளித்தது. அவன் 'விட்டென்று விடுத்த கவனம் தெரியாமல் எழுந்த மேலே தாத்தான். 'இன்னும் கொஞ்ச நேரம் தாமதத்தால் நம் பங்கியே விடத்து ஆட்டம் பார்க்குது விதிவார்கள் போலிருக்கிறதே! நான் ஈளவர்கள், தான் அனுதாபம்!' என்று அன்னுடைய மாய முறையு ஈறுத்தது. விடுத்த கவனம் அவனைச் சுற்றிக் கூடியிருத்த கூட்டம் ஒரு 'வந்தன'த் துக்குக்கூட வறியின்றி களைத்தது!

அவர்கள் அனைவரும் போன பிறகு வானையப் பழத் தோல் தனக்குத்தானே சோர்விக் கொண்டது:

"தகக்கியவனுக்காகத்தான் எம் லோரும் அனுதாபம் படுகிறார்களே தவிர, தகக்கப்பட்டவனுக்காக யாருமே அனு தாபம் படவில்லையே!" —வித்தன்

விண்ணகிலக் விண்டாள்!

கோமாம்

விண்ணகில மனதை அங்கும் பர
தும் அனலாதலும் உறுத்திக் கோன்
தருத்த விஷயம் அம்புஜத்தைப் பந்தியது
தான். விவாகத்துக்கு முன்பும் அம்
புஜம் தான் அவன் மனதை இடைவிடாது
அவ்வகழித்தான். இப்பொழுதும், விவாக
மானபிறகும், அம்புஜம் தான் அவன் மன
தில் குடிவீடுக்கு அவனைத் தூக்க வெட்டி
டாமல் செய்கிறான்.

அம்புஜத்தைப் பார்த்து ஆன கோண்ட
கண்ணன், அவன் விவாகம் செய்து
கொண்ட எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி
கொஞ்சமல்ல. அதற்காக அவன் ஒரு
காலமே கடிக்க வேண்டிய வீடுகூடத்
தாயாரிடம் 'அம்மா, இந்தப் பெண்ணை
எனக்கு சொம்பவும் பிடித்திருக்கிறது.
இவளைத்தான் பாணிக் கொணம் செய்து
கொள்வேன்' என்று கண்ணனும் தந்தையர்
மாதர் கோண்ட முடிவாகே! அதற்காக
அவன் கலயமான வழி போன்று கண்டு
பிடித்தான். அவன் தாயார் அவ
னுக்கு எந்தப் பெண்ணைப் பார்த்தாலும்
கண்ணன் கண்ண முடிக்க கொண்டு ஒரே
படியாக "வேண்டாம்" என்று மறுத்து
வந்தான். கடைசியில் அம்புஜத்தின்
'சான்ஸ்' வந்தது. கண்ணன் கண்ணை
அகலத்திறந்து குதுகலத்துடன் அவனைப்
பார்த்துத் தன் சம்மதம் தெரிவித்தான்.
அவ்வளவுதான், விவாகம் முடிந்தது.

அம்புஜத்தைக் கண்ணனுக்கு விவாகம்
செய்து கலத்த அவன் தாயார் அவன்
பிடியாதத்துக்காகத்தான் அந்தச் சம்பத்

தத்துக்கு இனங்கிணம். இந்த விஷயம்
முதலில் கண்ணனுக்குத் தெரியவில்லை.
போலப் போகத்தான் தெரிய வந்தது.
எத்தனைபோதும் இடக்களை பெண்ணை
விட்டு விட்டுக் கண்ணன் ஏதாவது அம்பு
ஜத்தை மணக்க இனங்கியதில் அவன்
தாயாருக்கு மிகவும் அறியுப்தி. அந்த
அறியுப்தி முழுவதும் அம்புஜத்தின் மேல்
திருப்பி விட்டது. கண்ணனின் பிடியாத
தத்துக்காக அவன் அவனுக்கு மணம்
செய்து கலத்தானே தவிர, பிறகு அவனை
அழைத்துக் கொள்ளுவதைப் பந்திய
பெற்றே ஏடுக்கவில்லை. அம்புஜத்தின்
பெற்றேடுச் சம்பவமே முயன்றும் ஒன்
தும் பலப்படவில்லை. இப்படியே
இரண்டு வருஷங்கள் சென்று விட்டன.

இப்பொழுது கண்ணன் காரைநில
வீடு வட்டத்துக் கொண்டிருந்தான்.
கந்தரம் புதிதாகக் காரைநிலையில் வந்து
சேர்க்கான். கண்ணனும் கந்தரமும் இளை
யிசியாத கண்பர்க்கொள்கிறான். ஒரு கண்
கந்தரத்தோடு கண்ணனும் அவன் மாமா
விட்டுக்குப் போனார். கந்தரம் தன்
மாமா விட்டிய்தான் இருந்து வட்டத்தான்.

கண்ணன் அந்த விட்டியுடன் புருத்ததும்
அம்புஜம் தான் அவன் கண்ணில் பட
டான். அந்த மிளகம் தாக்குதல்
கண்ணனை அடனாக்கி விட்டது. அடுத்த
கணம் அம்புஜம் மிளகனைப் போகவே
மறைத்து விட்டான். அப்போதும் கண்ணன்
அடிக்கடி அம்புஜத்தின் கண்ணில் பட
ஆரம்பித்தான். கந்தரத்தின் முயற்சி
காரணமாக அவன் தங்கக் அம்புஜத்துக்
கும் கண்ணனுக்கும் விவாகம் நடந்தது.

கண்ணனின் தகப்பனார் காலமாகும்
போது கண்ணனுக்கு வீடு, நிலம், சொக்
கம் எல்லாம் கலத்த விட்டுத்தான்
போனார். கண்ணன் பி. ஏ. பான் செய்து
விட்டு வேலைவிலாமல் இருந்தான்.
வேலைக்குப் போக வேண்டிய அவசியமே
இருக்கவில்லை.

கண்ணன் தான் மணப் பூவமாகக்
காதலித்த பெண்ணையே மணத்து
கொண்ட முடிந்ததில் அகடக்த ஆனத்
தத்தை அளவிட முடியாதது. ஆனால்
இன்னொரு விஷயம் அவன் மனதில்
புருத்து கொண்டு தாக்க முடியாத மனம்
செய அளித்தது கொண்டிருந்தது. அது
ஒன்றும் அப்படியே பிரமாதமான விஷய
மல்ல; அவனுக்கு அப்பொழுது வேலை

கிடைக்காததால் அந்த மகிழ்ச்சிக்குக் காரணம். உங்களைக் கூடும்போது வேலையில் இருப்பதைத்தான் எவ்வளவு விரும்புவார்கள்? உன்னால் உத்தப் கைத்தியக்காரர் போலிருக்கிறதே என்று சினைத்து விட்டார்கள். வேலையில் இருந்தால் தினக்கேதாவும் மகிழ்ச்சிக்குக் கடிதம் எழுத முடியுமா? அதனால்தான் அவன் வேலைக்குப் போகவில்லை.

ஆனால் கொஞ்ச நாட்களுக்குத்தான் இந்த மகிழ்ச்சி அவன் உள்ளத்தின் சினை திருந்தது.

உங்களைப் பூடித்ததும் அம்புதும் தன் பெற்றோர் இருக்கும் ஊருக்குப் போய் விட்டான்; உன்னவின் விருப்பப்படி கடிதமும் எழுதினான். அந்தக் கடிதங்கள் தான் அவன் மகிழ்ச்சிக்கு உரிமைத்தன்.

உன்னவன் எப்போது வேலையில் இருந்தால் அவன் மகிழ்ச்சி எழுதும் கடிதங்கள் ஆரம்பித்து வந்தாலும் அவ்வளவு இப்போது அந்தக் கடிதங்கள் அவன் விட்டுக்கு அவ்வளவு வந்து கொண்டிருந்தன? அத்துடன் போதாக்குறைக்கு அவன் அம்மா அவ்வளவு அக்கடிதங்கள் மூலையில் பார்த்துத் தொலைக்கிறான்! இதற்கு என்ன செய்யது? தனக்கு வரும் கடிதங்கள் அம்மா பார்த்துக் கூடாது என்று எப்படி அவன் அம்மாவிடமே சொல்லுவான்? அவன் தான் வந்ததை தட்டியபதிலாத தனபுள். 'தாவித் திறந்த ஒரு கோயில் இல்லை' என்றும் முதல் மொழியைச் சரியாகக் கடைப்பிடிப்பான். 'அந்த ஊரில் கோயில் இல்லை' என்றும் விஷயத்தைக் குறிக்கும் முகவெடுத்துவன் கொடுக்க வேண்டியதில்லை!)

பொருவாரம் அம்புதத்திலே மிகுந்த கடிதம் வந்தது. அந்தக் கடிதத்தைப் பிரித்துப் பார்த்துவிட்டு அம்மா அவனிடம் கொடுத்தாள்.

உன்னவன் ஒன்றும் சொல்ல முடியாமல் சிரமம் பட்டுக் கொண்டு "என் அம்மா, கடிதம் உன் பெருக்கு வந்ததா?" என்று கொஞ்சம் துணிச்சலாக வர வகைத்துக் கொண்டு கேட்டு விட்டான். அதில் ஒருவாறு நாலுக்காகத் தன் அபிப்பிராயத்தை வெளிவிட்டு விட்டதில் உன்னவனுக்குக் கரை கடந்த சந்தோஷம்.

"இல்லை அப்பா, கடிதம் உன் பெருக்குத்தான் வந்தது. எனக்குத் தெரியாமல் உங்கள் இரண்டு பெருக்கும் என்ன இரகசியம் இருக்கப் போகிறது என்று கடிதத்தைப் பிரித்துப் பார்த்தேன்!" என்று அவன் தாயைச் சில சாதாரணமாகச் சொல்லி அந்த விஷயத்துக்கு முடிவு கட்டி விட்டான்.

உன்னவின் மனம் மாத்திரம் அந்த விஷயத்தை அவ்வளவு சித்திரம் முடிவு கட்டியிருக்கவில்லை.

'புதிதாக மனம் கொண்டு கொண்டதும் பதிகள் கடிதம் எழுதித் கொள்ளுவது என்றும், அதன் எத்தனையோ இருக்கும், ஏதோ சிறிகடன் பித்தரித் கொண்டிருக்கிறதாக்கும் என்று இருந்தால் கன்னு விருக்கும். இதற்காக அம்மாவிடம் போய்துத் கொள்ளுவதில் பயன் இல்லை, இனிமேல் கடிதம் எழுத வேண்டாம் என்று அம்புதத்திக்கு எழுதிவிட வேண்டும்'—என்று சினைக்கும்போதே உன்னவின் உன்னவிரிந்து உன்னிப் பெருகி விட்டது. இந்த இறந்த கடிதத்தை அவன் அருளாமல் அம்புதும் எப்படித் தாக்குவான்! ஊர்!

உன்னவின் உத்தரவுப்படி அம்புதும் கடிதம் எழுதுவதை சிறுத்திவிட்டான். உன்னவன் இம்மொருபடி பதனங்கையப் போவானாக. அவனுக்கு இப்போ தெல்லாம் விட்டும் இருப்புக் கொள்ளுவதே வில்லை. எப்படியாவது வேலை தேடித் கொண்டுவிட வேண்டும் என்று அவன் எவ்வளவோ முயற்சிகள். அவன் விரும்பிவ உடனே வேலை கிடைத்துவிடுமா? ஊர் உத்தியத்தான் மிச்சம், இப்போது அம்புதத்தை சினைத்து அவன் மனம் பன் சித்தரிதும் தவித்தது.

அம்புதத்தைப் பிரித்த விட்டிருக்கே விட்டு வைப்பதற்கு உன்னவன் அவனைக் காதலித்துக் கொண்டான் கொண்டு கொண்டான்? உன்னவனுக்கு ஒரு யோசனைவும் ஈடவில்லை. அம்மாவிடம் அம்புதத்தைப் பதிலியப் போடுப்பதற்கே அவனுக்குத் ததையம் இல்லாமலிருந்தது.

ஒரு நாள் உன்னவன் துணிச்சலாக வர வகைத்துக் கொண்டு, "அம்மா, எத்தனை

சாஸ்கு 4 ஒருத்தியே எழுந்தும் போட்டுப் பாடு படுவாங்க? நீ குள்குது, கிமிர்ந்து, பரிமாறி, எச்செல் கட்டை அலம்பி எல்லாக் காரியங்களையும் செய்வதைப் பார்க்க என் மனசு தாக்கவிட்டது. அம்மா...!" என்று மிகவும் அதுதலாகத் தோடு சொன்னான். அந்தக் குள்கு எதைவோ எதிர்பார்க்கும் ஒருவித ஆங்குழம் தோவித்தது.

"அப்பா, கண்ணா! உனக்குச் சமைத்துப் போடுவதில் எனக்கு எல்லாவிதமான? நீ இந்தக் கண்ணாடு சொன்னதே எனக்கு எவ்வளவோ திருப்தியளிக்குமிருந்தது. உனக்கு என்னை? உன்மேல் தெரியாது. இப்பொழுதுதான் உனக்குச் குழிப்பம் வர்டுமே தெரிகிறது. நீ எப்போதும் மனசு உன்மேல் இப்படியே இருந்தால் எனக்கு அதுமே போதுமடா, கண்ணா!" என்று அவன் தலையாட்டி தலும்பும் குள்கில் சொன்னான்.

கண்ணனுக்கு இப்போது மிகவும் எட்டாவிருந்தது. இவ்வளவு தூதம் பேசுதான் எடுத்த பிச்சு அம்புதுத்தைப் பற்றி எப்படி ஆரம்பிப்பது என்று அவனுக்குத் தெரியவில்லை.

"அம்மா, அதற்கு நான் சொல்லவில்லை. அம்புதுத்தை வேணுமானால்... உன் சொல்ல... எழுதினேன். அவன் அங்கே என்ன வெட்டி முறிக்கிறான்?" என்று ஆரம்பித்தான் கண்ணன்.

"எனக்கு ஒரு சிரமமும் இல்லை. வேணுமானால் உன் அத்தைக்குச் சத்தாக எழுதி அவனை வரவழைத்துக் கொள்ளலாம். அவளும் இங்கே வந்து இருக்கிறாள் என்று சொல்ல ஆசையிருக்கிறது. உனக்கு ஏதாவது ஒரு வேலை கிடைத்த பிறகுதான் அம்புதுத்தை வரவழைக்கலாம். அதற்கு முன்னாலே அந்தப்

பேச்சு போடப்பாடாது. காமாசு காலியப் போய் அந்த சம்பவத்தைக் கவிதாவைப் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன் அவர்களுக்குத் திரி? சொம்ப அங்குமா விருக்கிறது. இன்றைக்கே அதைக்கு ஒரு கடிதமாக எழுதிப் போட்டு விடுகிறேன். உன் மனசு கலப்படாமல், அதை என்னை சொம்ப ஒத்ததாய்க்க இதுபாள்!" என்று சொன்னதும் கண்ணன் பதில் போத தெரியாமல் திணறிப் போய் விட்டான். கண்கள் வெட்டிப் பூதம் புறப்பட்ட கதை வரக அல்லவா ஆகிவிட்டது! கண்ணன் தலைக்குள் தோண்டு அங்கிருந்து கழுவிவிட்டான்.

அன்றைய தினத்திலிருந்து கண்ணனின் போக்கே மாறிவிட்டது. என்னைக்கோ அங்கே விட்டிருக்கிற வெகு நேரம் கழித்து உரையாடல், சில நாட்கள் கண்பலம் விட்டும் தங்கிவிட்டதாகச் சொல்லி இரண்டு நாள் தாமதித்து வருவான்.

கண்ணனின் அம்மாளுக்குக் கலைய அதிகப்பாடு போய்விட்டது. அவன் மனம் விபீத எண்ணங்களை வெளியாக எண்ணி வருவது. ஏற்கெனவே குழம்பிவிட்டிருந்த அவளுக்கு அந்த அந்தக் கடிதம் இன்னும் குழப்பத்தை உண்டா பண்ணி விட்டது.

"அன்புள்ள கண்ணாக்கு,

உன்னைக் கடிதம் விடைத்தது. என் சொன்னபடி பங்கா ஏற்பாடுகளையும் செய்கிறாயிடுகின்றேன் என்ற அங்கிதேன். அம்மாவின் கைப் பெட்டியைத் திறக்கச் சத்தப்பம் விடைக்க கிளிய என்ற பழுதியிருக்கிறேன். சத்தப்பம் தானாகவே வந்து குதிக்குமா? சத்தான் சத்தப்பத்தை, சம்ப சத்தப்பம் பார்த்தச் சிறுத்துத்தக் கொள்ள வேண்டும். அம்மா கோயிலுக்குப் போயிருக்கும் சத்தப்பத்தைப் பவன்புத்திக் கொண்டு கைப் பெட்டியை உருக்க அமைதிகே எடுத்துச் சொன்ன கலியத்தை சூதத்த விடுக்க. பனக்கு அவசரமாக தன ரூபாய் வேண்டும்.

மங்குலகாசு."

இந்தக் கடிதம் கண்ணனின் தாயாரின் கண்களில் விட்ட விட்டதுதான் கண்ணனுக்குப் பெரிய ஆபத்தாய்ப் போய் விட்டது.

"அப்பா, கண்ணா! அந்த மங்குலகாசா பாடுமா? இந்தப்பாதிக்கி கண்ணுபென்னு சினைகொண்டாய் வேண்டாம். அப்பா! கணம் குறிய்ப கேளாவமே அடிபெளடு தோடிக் தோரும். பணம் வேண்டுமானால் என்னைக் கேட்கக் கூடாது.

கண்ணா? நீ என்னத்துக்காக என்னைக்குத் தெரியாமல் என் பெட்டியிலிருந்து திருட வேண்டும்?" என்று அவன் அம்மா பிரயோக ஆரம்பித்து விட்டான்.

கடுங்கும் கைகளுடன் கடிதத்தை வாங்கிப் படித்தான் கண்ணன்.

"எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லையே, அம்மா! இதெல்லாம் யாருடைய குழந்தை?" என்றான் கண்ணன்.

பிரகா அவன் தாயார் அவனோடு ஒரு வாசத்தையுட்ப்பேசவில்லை.

இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு வானத்தில் வண்டி வந்து நிற்கும் சத்தம் கேட்டது. வண்டியிலிருந்து இறங்கி உள்ளே வந்தது வெறு யாரும் இல்லை; அம்புஜம்தான்!

"அம்மா, நமஸ்காரம் பண்ணுகிறேன்" என்றான் அம்புஜம்.

"நீக்காயா யிருக்க, அம்மா! இப்பொழுதுதான் என் வயிறு குளிர்ந்திருக்கிறது!" என்றான் கண்ணனின் தாயார். கண்ணன் பேச்சுக் குரல் கேட்டு வெளியே வந்தான். அம்புஜம் அவனையும் கமஸ்கரித்தான்.

"அப்பா கண்ணா, இனிமேல் அவன் ஆயிற்று, நீ ஆயிற்று. கடிதமாக எழுதிப் போட்டு அவன் வரவழைத்து விட்டேன். அவன் கண் கலங்காமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது உன் பொறுப்பு!" என்று சொல்லிவிட்டு அவன் அம்மா உள்ளே போய்விட்டான். அம்புஜமும் கண்ணனும் ஓரக் கண்களால் பார்த்துக் கொண்டனர்.

"அப்பப்பா! எவ்வளவு கஷ்டப் பட்டு நான் இங்கே வந்திருக்கிறேன். தெரியுமா? அந்தக் கடிதத்தை இடது கையால் எழுதிப் பழகிக் கொண்டு கடைசியில் கல்லதாக ஒன்று எழுதி, அண்ணாவிடம் கொடுத்து வேறுபாட்டிலிருந்து சேன்னைக்கு வந்து தபாலில் சேர்க்கக் கொள்ளேன். இல்லாவிட்டால் நான் வந்திருக்க முடியாது" என்று அம்புஜம் அன்று இரவு கண்ணனுக்கு எதிரில் உட்கார்ந்து கொண்டே சொன்னான்.

"நானுந்தான் உன்னை வரவழைக்க ரொம்ப சிரமம் எடுத்துக் கொண்டேன். வெய்யிலில் அலைந்து, விட்டில் படுக்காமல் இரண்டு நாள் மூன்று நாள் பட்டினி கிடந்து தவித்துப் போனேன். ஆனால் அம்புஜம், நீ ரொம்பக் கெட்டிக்காரி. கடிதம் ரொம்பப் பிரமாதமாக எழுதி யிருந்தாய்!" என்று கூறிக் கண்ணன் அவன் கண்ணத்தில் ஒரு தட்டைத்தட்டினான். அம்புஜத்தின் கண்ணங்கள் சிவந்தன.

இந்த அபூர்வமான

PEPS

கவராக் கோவாறு, இருமல், ஜஸ்தோஷம் இன்பாயுயர்வை ஆகியவற்றை ஒழிக்கிறது

பெப்ஸ் மாத்திரையை வாயில் போட்டுக் கொண்டவுடனேயே, அதிலுள்ள இனிய மருந்து சத்துக்கள் கவாஸத்துடன் கலந்து

கவாஸப் பைக்குள் செல்லுகிறது. அதனுல்தான் பெப்ஸ் வேருவ்வளவில் இருமலை ஒழித்து நெஞ்சுக்கும் தொண்டைக்கும் இதம் அளித்து அபாயகரமான இருமலை அழித்து, கவாஸா யக் கோவாறுகளிலிருந்து உங்களை விடுவிக்கிறது.

PEPS

எல்லா கவாஸை உபத்திரவங்களுக்கும் பிடிவந்த மருந்து மாத்திரைகள்

இளைஞர் வாழ்க்கையும் பட்டுஷ்ட

ரஜினி

கொழும்பு, ஜூலை, 28—

இலங்கை சிதி மந்திரி ஸ்ரீ ஜே. ஆர். ஜயவர்தனா வெளியீட்டிற்குக்கும் அடுத்த வருட பட்டுஷ்ட பொதுவாக எல்லோருக்கும் திருப்பிவைக்க கொடுத்திருக்கின்றது. இதை ஏற்றுக்கொள்ளும் பட்டுஷ்ட என்ற வர்ணிக்கலாம். இதுவரை ரூ. 2,400 வரையில் வருஷ வருமான மிகுந்தவர்களுக்கு வருமான வரி இல்லாதிருந்தது. இந்த வருஷம் ரூ. 4,800 ஆக அதிகரித்திருப்பது சொற்பச் சம்பள முட்டையவர்களுக்கு கிவரண மணிப்பலாகும். அரிசி, மாவு முதலிய அத்தியாவசியப் பொருள்களைக் குறைந்த விலையில் ஜனங்களுக்கு விகிதோக்கியும் உதவித் தொகையளிப்பதை சிதி மந்திரி அதிகரித்திருக்கிறார். இதனால் அரிசியின் விலை படி முப்பத்தாறு சதத்திலிருந்து முப்பது சதமாகவும் மாவின் விலை இருபத்தி எட்டரை சதத்திலிருந்து இருபத்திரண்டு சதமாகவும் குறையும். கொட்டியின் விலையை பவுண்டு முப்பது சதத்திலிருந்து இருபத்தைந்து சதமாகவும் அரசாங்கம் குறைத்திருப்பதை ஏதே ஜனங்கள் வாயா வாழ்த்துவார்கள். இவை தவிர அனேகம் அப்பாவசியப் பொருள்களின் இறக்குமதித் தீர்மானங்களையும் சிதி மந்திரி குறைத்திருக்கிறார். வரி செலுத்த முடியாதவர்களுக்கு கிவரணம் அளித்து அதிக வருமான முட்டையவர்களுக்கு அதிக வரி விதிப்பதற்காக தந்தரம் (வரி விதிப்புக் கொள்கையின் முக்கியமான அடிப்படை. இந்தக் கொள்கையை அனுசரித்த சிதி மந்திரியின் அடுத்த வருட பட்டுஷ்ட தயாரிக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையில் சிதி மந்திரி பெருமைப் படக் கூடிய விஷயமாகும்.

ஊமை பேசிய அநீதம் !

இவ்வருட ஆடிமேல் உற்சவங்கள் பிரமாணமான முடிவிற்கு வந்து பெற்றவரிடம். கொடிய வரட்சியினால் குடி தண்ணீருக்குக் கடுமையான தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டதால் உற்சவத்துக்கு வரும் வரமட்டார்க்கள் என்று எல்லோருக்கு எதிரினார்கள். அரசாங்கமும் "தண்ணீர் இல்லை; கதிரங்காய் போகாதிடு!" என்று அறிக்கைக்கு மேல் அறிக்கையாக வெளியிட்டல் கொண்டு இருக்கிறது. ஆனால் முருக பக்தர்கள் இதற்கெல்

லாம் அஞ்சவில்லை. ஆர்த் ஊக்கியே அங்கு திரண்டு சென்றனர். எப்படியும் கடைசி தோத்தில் மழை வந்துவிடுமென்றும் வேண்டுகோள் தக்கனாகக் கைவிட மாட்டா மென்றும் அவர்கள் உதறியாக கம்பினார்கள். அவர்களுடைய கம்பிக்கை கீழ் போகாமல் மீண்டும் பிரதேசத்தில் மழை பொழிந்து மானிக்க கண்ணாயில் கிவரண ஜலம் வந்துவிட்டது. பக்தர்கள் ஆனந்தமாக கோடி ஸ்வாமி தரிசனம் செய்யும் சந்தர்ப்பம் இவ்வருடம் கிடைக்குமென்று ஒருவரும் எதிர்பார்க்கவே வில்லை.

சிறீ காமத்தில் இவ்வருடம் இன்னொரு அநீதமும் உட்கிறது. சென்ற ஏழுமீட்டி வருடங்களாக கணையாபிருத்த ஒரு தோட்டத் தொழிலாளி மானிக்க கண்ணாயில் கன்னம் செய்ததும் இதற்கு ருசுவத் திடகொண்டிருப்பவும் பெற்றது. கடுமையான கோயினால் அவனுடைய காக்கு உங்கே இருந்த கணையாபி மீருந்தாலும், சென்ற எட்டு வருட காலமாகச் சமீக்கனுமிருந்தேயே அவன் பிரகுடன் பெரி வந்தாலும், மானிக்க கண்ணாயில் ஒரு முழுக்குப் போட்டு எழுந்தவுடன் அவன் மனமே வென்ற பேச ஆரம்பித்த விட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.

பிரசா நும்புரம்

இலங்கையிலுள்ள அனேகம் இத்தியங்கள் பொத்தந்தனாக மதம் மாற விரும்புகிறார்கள். அவர்களிடம் பொத்த மதப் பிரசாரம் செய்வதற்காக பாரத் பொத்தங்கள் சங்கம் என்ற பெருகுடன் ஒரு புதிய சங்கம் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கு திரு ஏ. எஸ். ஜான் என்பவர் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார். இத்தியங்களிடையிலும் வாழ்பவர்கள் தமீதர்களிடையிலும் தீவிரமாக பொத்த மதப் பிரசாரம் செய்ய இத்தச் சங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. எனினும் இச்சங்கத்தினர் கிண்ப்பதைப் போல மதம் மாறவேண்டுமென்ற எண்ணம் அதிகமாக இத்தங்களிடம் இருப்பதாகத் தெரிகவில்லை. இதற்கு மாறாக இத்தமதப் புனகுத்தாரணத்தில் அவர்களுக்குப் புதிய ஊக்கம் பிறந்திருக்கிறது. கடைக்கும் கடைக்கும் கூடும் பிரசாரத்தினால் இத்தருப் பிரதேசியப் உதாரணமாகும்.

பி.எஸ்.நாயகம்மா

59

எம்முடைய சோதிட சாஸ்திரம் போய்
என்று இதற்கு வாரும் திருபிச்ச
வில்லை. இனிமேலும் திருபிச்சப் போவ
தில்லை. எம்மவர் அனங்கராஜனைத் தெரியு
மல்லவா உங்களுக்கு? அவன் தான் அரிய
காத முதலியார் மகன். அவனுக்குச் சோதி
டம் சொன்னது என் கண்ணெதிரில்
பலித்ததைக் கண்டேனே! அதற்கென்ன
சமாதானம் சொல்ல முடியும் உங்களால்?"
என்குர் முதலியார்.

அவர் குறிப்பிட்ட சபை கிரகபஞ்சதிக்
கொண்ட முயற்சென். என் கிராமத்தை
விட்டுவந்த பல வருஷங்களாகி விட்டதால்
இயல்வில்லை.

"யாரைச் சொல்லுகிறீர்கள்?" என்றேன்.
முதலியார் உச்சாகத்துடன் சொல்லத்
தொடங்கினார்:

"மேலத் தெருவில் எங்கள் வீட்டுக்கு
கேள் பின் புறத்திலிருந்தது அவர்கள் வீடு.
அதுதான் கார், புவாச மரத்து விட என்று
கூடச் சொல்லுவார்கள்! அங்கேயிருந்த
அரியகாத முதலியானை கிணலில்லையா உங்க
ளுக்கு? சரி, பரவாயில்லை. அவருக்கு ஒரு
மகன், ஒரு மகள். மகனைத் தந்தைக்குடி
யில் கட்டிக்கொடுத்திருக்கிறது. மகன்தான்
அனங்கராஜன். முதலியார் உயிரோடிருக்கும்
போதே அவனுக்குக் கலியாணம் செய்து
விட விரும்பினார். அப்போது அவனுக்குப்
பத்தொன்பது வயது.

"அவருக்கு ஜாதகம், சோதிடத்திலென்
லாம அரைக்க முடியாத கம்பிக்கை. வயது
னுக்கு ஜாதகம் குறித்த கவலையிருந்தார்.
அதை ஒரு சோதிடரிடம் கொடுத்திக்
கலியாணம் எப்போது நடக்கு மென்று
பார்த்துச் சொல்லச் சொன்னார். சோதிடர்
அதைப் பார்த்துவிட்டு 'ஆய்ன் பாவம் பல
மாக இல்லை. அவனுடைய இருபத்தி
யோராவது வயதில் ஒரு மாண கண்டம்
இருக்கிறது. அது தான்முகர் பிறகு கலியா
ணம் செய்வதற்கான உபதம்' என்குர்.

"முதலியாருக்கு மனதிலே கிஸ் பிடித்
திக் கொண்டது. தமது அருமை மகன்
அப்படியானால் போய் விடுவானே என்ற
எக்கம் உக்குற அரிக்க ஆரம்பித்தது. அதி
வேகமே உடல் கிண கொட்டுப் படுத்த
விட்டார். ஆறு மாதம் விவாதிப்புடன்
போராடி விட்டுப் போகச் சேர்ந்தார்.

"போகுமுன் அப்பாவிய மனிதன் தன்
மனை விவையும் மகனையும் அழைத்து,
சோதிடர் சொன்னதைச் சொல்லிவிட்டார்.
அவன் அவசரப்பட்டுக் கலியாணம் செய்து

கொண்டு ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கையைப்
பாழாக்கி விட வேண்டாம் என்ற கவல்
எண்ணத்தோடேயே சொல்லியிருக்கலாம்.
ஆனால் அது விபீதமாகப் பணவந்தது.
அவர் மிணவியையும் அது கவலையில்
ஆழ்த்திவிட்டது.

"அனங்கராஜன் மனதிலும் அது விசித்
திரமான ஒரு மாறுதலைத் தோற்றவித்தது.
சோதிடர் சொல்லியபடி தான் இறங்கப்
போவது கிச்சயம் என்றே கம்பி விட்டான்.

"முதலியார் இறந்த இரண்டாம் மாதம்
அவர் மனைவி இறந்தாள். கருமாதிரி சடக்
குக்காகப் போனவன், அனங்கராஜனைத்
தேற்ற முயற்சென். என் சொன்னதற்
கெல்லாம் அவன் உச்சாகமில்லாமல் பதில்
சொல்லவே எனக்குக் கவலையாகிவிட்டது.
அவர்களை வளக்குச் சா உதவினார்கள்.
ஆகையால் அவனை எங்கள் வீட்டில் வந்து
இருக்கச் சொன்னேன்.

"எங்கள் வீட்டிலிருக்கும்போது அவன்
என்னிடம் ஐரதா விஷயத்தைச் சொன்
னார். அதைக் கேட்டு என் மனமும்
சொந்த போய்விட்டது. 'மாண கண்
டம் செரிமென்றால் அது எதோ ஒரு கிர
கத்தின் கோளாறும்தான் இருக்கும்;
ஆகையால் அதற்கு ஏதாவது சார்தி, பரி
காரம் செய்யலாமா என்று பார்ப்போம்'
என்று கதறிய முடிபுனேன்.

"அனங்கராஜன் மனதில் என் அளித்த
வாதியம் உறைக்கவே வில்லை. 'மாமா!
முடியப் போகிற விடையைத் தருக முடியுமா?
இன்னும் ஒரு வருஷம். அதற்குள் அப்பா
கிச்சக் கடியுண்டியெல்லாம் அதுபலித்ததற்
தித்த விடுகிறேன்' என்ற சொல்லிவிட்டு
என் வீட்டை விட்டு வெளியேறி விட்டான்.

"அடுத்த வாரமே கிராமத்திலிருந்த
சொத்தையெல்லாம் பணமாகிக் கொண்டு
புறப்பட்டு விட்டான்.

"அவன் கேரே சென்னைக்குப் போய்
அங்கே 'அழைக்கிற' வழிகளிலே
இறங்கி விட்டானென்று கேள் விப்
பட்டேன். மணக்கு சொம்ப வருத்தமாக
இருந்தது. அதனால் அவனைத் தேடிச்
கொண்டு சென்னைக்கு வந்தேன். அப்போது
வந்ததான்; இங்கேயே தங்கிவிட்டேன்.
விவாபாரம், மகன், உத்தியோகம் என்று
குடித்தனம் செஞ்சுறி விட்டது.

"அனங்கராஜனைத் தேடிச் சென்ற பிடித்
தேன். இங்கே அவன் யாரோ ஒரு பெண்
னைச் சேர்த்திக் கொண்டு அவளுடன்

பணத்தைக் கைத்தரக் கொள்கிறார்கள். இவ்வாறு ஓர் தடவை போய் அவ்வாறு கைபிடிக்க அவர்களைக் கண்டேன்.

"எங்களைப் பார்த்தவுடன் அவன் உத்தர சத்தாடன் 'யாழா! என் சாஹு பங்கட லிங்கம். அது வரும்போது சந்தோஷமாக வாடுவதேன். எனக்கு உலகத்திலே இனிமேல் நீ வேண்டிய ஆகாயே இல்லை. அம்மாதிரியும் அனுபவித்த விட்டேன்' என்றான்.

"உன்னுடன் யாரோ பெண் இருக்கிறாள், அவர்களை விவாஹம் செய்து கொண்டு விட்டாயா?"

"எனக்கென்ன கூபத்தியமா, விவாஹம் எட்ட? எதோ போதிர வழியில் தங்கும் சத்திரம். அவளிடமும் விவாஹத்தை கொல்லி விட்டேன். இருக்கிற காலில் என்னிடம் பற்றிக் கொள்ளுவதில்லை என்றும் கருத்தமாக இருக்கிறேன்."

"இப்போ யாழாபோலே யோபாபோலிக்கு கொல்லும் இருக்கிறார்களோமே, அவர்களிடம் உன் ஜாதகத்தை எட்டி எதாவது பரிசாகச் செய்து கொண்டதிலிருந்து தப்பி வழியுண்டா என்ற பரிசுக்கொமே!"

"அவர்களுடைய எட்டென்கிற சித்திரம். 'யாரோ வழியில் போகிறவனுக்குப் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றிதினை? அவர்கள் சாத்திர பரிசாத்திரியும் போகிற உயிரை சித்திரிவிட முடியுமா, என்ன? கீழ்க் கவலைப்படாமல் போய்க்கொண்டேன்? என் காலில் குக்கெட்டு வாங்கிக் கொண்டு யோபாஹத்திற்கு என்னை சித்திரம் செய்த விட்டேன். இப்போது வந்த

டிபன் சாப்பிட வந்தவர்:—எங்கள், ஸார்! இந்தத் தோஷை சப்பர் மாநிர் இருக்கிறதே!

சிப்பந்தி:—உஷ் இவரத்து சொல்லாதீர்கள்! சப்பர் இப் பொழுது என்ன விள எந்திறது, தெரியுமா?

திரும்பிவந்து எடுத்த வஸ்துவத்தில் பிடித்த டிபன் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தார்.

பத்து நிமிஷம் பதிலின்றி கிமிஷமாயிற்று. புரொபஸர் பேசவே வில்லை. அதற்குள் புதிதாகச் ஸெரும் வந்து சேர்ந்தான் அமைருன். டிபன் பிடுத்தவர்க்கு விடையே காணாப்பத் தோன்றியது.

புரொபஸர் திடீரென்று கவடிச் சுட்டைச் சுட்டி வைத்த விட்டு கிமிஷது குறிப்பாக உணரவும் பார்த்தான் “இன்று பூனாஜியே ஏதோ குறை இருந்திருக்கிறது. காடி எழுந்த ஸ்தித் காண்கிறது. எல்லாரும் என்னை மன்னித்த விட வேண்டும். இனி காரைதான் படிக்க முடியும்” என்ற எழுந்த எதிர்ப்புத்திவிருத்த மந்தெரு வழியில் உன்னை சொந்த விட்டார். மற்ற எல்லாரும் கவந்தத்தான் எழுந்தார்கள். என் பாத் திரும் உட்கார்ந்திருந்தேன். எழுந்திருக்க குவந்த அருமைகி முதலியனையும் கவையப் பற்றி உட்காண வைத்தேன்.

மத்தவர்க்கெல்லாம் போய் விட்டார்கள். காண்க இருவரும் பாத் திரும் உட்கார்ந்திருந்தேன். புரொபஸரின் குயாண்டா என்னை வெறித்த வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டு ஏதோ சொல்ல விரும்புவதும் தயங்குவது யாக கிண்குள். இரண்டு நிமிஷமாகி இருக்கும். புரொபஸர் மறபடி உன்னை வந்தார். அந்தக் குயாண்டா அவர் கண் குறிப்பைக் கண்டு வெளியே போய் விட்டான்.

புரொபஸர் மேதே அருமைகி முதலியா ரிடம் வந்து, “மாமா! என்னை அடையாளம் புரியவில்லையா?” என்றார்.

முதலியார் திடுக்கிட்டு அவரைப் பார்த்தார். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவர் மனதில் உண்மை புலப்பட்டதை அவர் மூகம் காட்டியது. “அனக்காராஜா! ஆ! சீமா!.....சீமாஜா!” என்று படபடக்கும் குரலில்.

அனக்காராஜன் “காரைதான்! கண் காணாத என்னைவாது போய் அஞ்ஞானமாக உலகிவிருத்த மறைத்தவிட வேண்டுமென்ற புறப்பட்டேன். என் காரைச் சுற்றினேன். கங்கத்தாவிவிருத்த காலம்கிருக்கும் புறப்பட்டேன். அவகாபத்தில் திரைக்கிச் சாப்பிடப் போயிருந்தேன். அதிர்ஷ்டமாக யாதலோ தாதிர்ஷ்ட வசமாகலோ சலிப் புறப்பட்டு, விட்டதான் திரும்பி வருவான். அதைப்பற்றி என் கவலைப்படவே வில்லை. மாணம் என்னை என்னை, எந்த ரூபத்தில் வந்த ஆட்கொண்டப் போகிறதோ என்ற ஆவலில் அங்கேயே தங்கிவிட்டேன்.

“சலிவில் என் பெட்டி பறக்கலகெனல் வசம் போய்விட்டது. கையில் பணமும் அதிகம் இல்லை. மறகான் பத்திரிகையில் அந்த சலில் விபத்திற்குள் காணப்படும் இரத்தாகப் படித்தேன். அதில் என் பெயரும் திருந்தது.

“உடனே என் மனதில் பார்ச்சென்று உண்மை புலனாயிற்று. சோதிடன் சொன்னது தவறு. என் அவன் சொன்னபடி சாடிப் போவதில்லை யென்ற தெளிவாகி விட்டது. உடனே உயிரகாச என்னைப் பற்றிக் கொண்டது. சோதிடத்தை கம்பி, இருந்த பணத்தை யெல்லாம் இறைத்த விட்டோமே என்ற வருத்தம் மேலேவல் பெய்து. இறைத்த பணத்தை யெல்லாம் மறபடி ஒட்டிக்கு இரட்டையாகத் திரட்டிவிட வேண்டுமென்ற கைகளைச் சுட்டிக் கொண்டேன். அதன் பலனாகப் புரொபஸர் காடி கமான் தோன்றிவிட்டார்!” என்றான்.

முதலியாருக்கு ஆச்சரியத்தால் ரூச்சு கின்றவிடம் போவாவி விட்டது. தட்டுத் தடுமாறிய குரலில் “இம்மளவு ஐண்ட்ரூம் போற்றிக் கொண்டாடும்படி எப்படிச் சோதிடம் கற்றுப்? அந்த காடி உனக்கு என்னை கிடைத்தது?” என்றார்.

“ஒரு குக் கிராமத்தில் அங்குசுவையும் இரண்டரை ரூபாய்க்கு காக்கினேன். பொருளைப் போட்ட இடத்தில் தேடினும் தானே கிடைக்கும்? என் சோதிடத்தை கம்பி என் சொத்தை இறந்தேன். அதை கம்பிவந்தவர்க்கிடங்குத்தே வருக் செப்ப என்னைப் பற்றிச் செய்து கொண்டேன்” என்றான்.

முதலியார் என்ன செய்வார், பாவம்! என்னைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தார்!

பாண்டி நாறையிலுள்ள புத்தகங்கள் வரையறைகள் பற்றி உடையாதிபதி (புத்தகங்களின் உதவி சிறிதுமீட்டி) கற்ற வர்களுக்கு தெரிந்திருந்தால் ஒரு விஷயத்தைப் பாடமாக வைப்பதால் குழந்தைகள் அதை ஓர்ப்பம் வைத்துக் கொள்ளுமென்றே, பாடமாக வைக்காவிட்டால் அதை மறந்து விடுமென்றே சிபி இல்லை. ஆகையிற் பாத்திரம் பாடக்கூடாது தவிர மற்ற விஷயங்களைவே குழந்தைகள் அறிவதாக ஓர்ப்பம் வைத்துக் கொள்ளுமாறு.

குழந்தைகளில் உயிர் குழந்தைகள் வயிற் குழந்தைகள் புத்தகங்களில் பாடம் குழந்தை வேண்டும். வேண்டுமென்றால் சிவனிடமிருந்தும். தமிழ், கணக்கு என்பன இரு புத்தகங்களில் தனித் தனி நூலாகப் புத்தகங்கள் தேவையாக இல்லை.

இதனால் குழந்தைகளுக்கு 1. ஓர்ப்பம் சகல வாகும், 2. தன்னைப்போன்ற ஒக்கும், 3. அறிவுப் படிப்பால் வளம் கொடுத்து, 4. படிப்பும் சேக்கிறது, 5. குழந்தைகளின் தகுப்பாளுக்குக்கே பணம் செலவு செய்யும் குறையும்.

அப்படி 7-8-10 என். என். தரமில்லம்

○○○

கேட்பு இக்கியா?

செவ்வாய்க்கு ஒரு மணிக்கு நான் 33 மணிக்குள் வரவேண்டுமென்பதையும், ஆனால் மானாஜரேன் மணிக்கு 35 என்றும், மானாஜரேன் ஒரு மணிக்கு குறைத்து விட்டதற்காகத் தக்கீசத் தேற விடாமல் சொத்து மிகவும் அளித்து என்று எழுதியிருக்கிறதான் படிக்க வேண்டும்.

இந்த விஷயம் அம் மானாவதற்கும், இன்னும் செலவுக்கும் ஆகையால் தகுந்தாக இருக்கலாம். ஆனால் இதற்கே ஆகையிட்டு விட்டால், இதற்கும் மேலாக உடம்பாவகைச் சான்றுப் பொறுது என்று சொல்லுகிறேன் தெரிவிக்கலாம்.

தேற வேண்டிய மணிக்குகளுக்கு அகே மானாவே மணிக்குகள் வரவேண்டும் அம்மான் வரவேண்டும் சிறுத்திலிடை உடைய "சாமத்தியம்" என் சர்வகாலத்திற்கு இருக்கிறது என்று அதைத் குறித்து எம்மாதிரி ஆகையிட்டுவது?

இன்னுடைய வகுப்பில் ஒருவருக்கு பாகத்தில் 150 மணிக்குக்கு 55 மணிக்கு பெற்றால் 'பாஸ்' சொல்வதற்கு போதும்பெறாத பெற்றால்

என்று அந்தமும், ஆனால் 150-க்கு 55 மணிக்குள் வரவேண்டும் அருகதை அம்மாதமும் என்று அந்தமாம்!

"இது என்ன புதிது?" என்று கேட்கத் தேர்வற்றது அம்மான்! கண்டுக்கொண்டால் ஆனால் எம்மாத கேட்க வேண்டாம். சர்வகாலத்திற்கு எம்மோடும் கேட்கு கொண்டு கொண்டு. மானாவகைத் தேற விடாமல் சொல்வதற்கு எம்மாத தூரம் இருக்கக் கூடாது போல முடிவாக அம்மாத தூரம் போட்டு அதில் 'கல்மென்' எம்மாதித்துக்கொண்டு 'பெருமை' அம்மாத வகுப்பிற்குள் சொல்லி முடிவாகிவிட்டதற்குள்.

இன்னுடைய வகுப்பில் ஒருவருக்கு பாகத்தில் 150-க்கு 55 மணிக்குள் வரவேண்டும் போதும். ஆனால் Practical-இல் 30 சத வீதமும், Theory-இல் 35 சத வீதமும், மொத்தத்தில் 150-க்கு 55 மணிக்குகளுக்கும் வரவேண்டும் மாம். அப்படி சிவனிடம் 80 மணிக்குகள் வரவேண்டும் குறிப்பிட்ட 'மனிதம்' இல்லாவிட்டால் அம்மான் 'பெஸ்' ஆக வேண்டியதற்குள்.

மீட்டிவரவில் எம்மாத கேட்க மணிக்குகளை 80 மணிக்குகளுக்கிடமே, ஆகையால் என் 'பெஸ்' ஆகிவிட்டேன்.

ஆனால் எம்மாத Practical மீட்டிவரக் கூடாத அம்மோகைத்ததைப் பற்றி பாசிடமும் சொல்லிக் கொள்ளக்கூட வாய் கூகிறது. அம்மாத கேட்காமல் முறையில் கூடிறது. இதைப் பற்றி, இம்மாதிரிவான் அதுகூடாததான், முன் சொல்லிவந்த முறையில் கூடாத மீட்டிவரவாய் பற்றி என் சர்வகாலத்திற்கு எழுதியபோது மிகவும் விசித்திரமான பதில் ஒன்று வந்தது. "இம்மாதிரிவான் கூடாததன் உத்தரவி பிரிப்பினால் முன் தான் அனுப்பப் பட்ட வேண்டும்" என்று அதில் கூறுகிறது. அவர் தலைமையில் தான் இந்த அம்மோகைக் கூடிக் கூடிகிறது என்று என் எழுதும் போது அவர் மானாவே எப்படி இந்த வகுப்பில் மேலே அனுப்பப்படுமோ எனக்குப் புரியவில்லை!

இவை பெருமளவற்றதையும் சிவன்க்கும் பொறுது "என் அறிவாத்தில் இருக்கும் வரையில் மானாவகை ஒரு ஆட்டு ஆட்டி வைத்து விட்டுப் போகலாம் என்று என்மாததால் இம்மாத கேட்குமோ இதைத் தகுத்து வகுப்பிற்கு கொள்!" என்று சிவன்க்கே தேர்வற்றது.

எனக்கு 20-7-80 என். தரமில்லம்

	மேலதர மணிக்குகள்	மேலதரமேலதர மணிக்குகள்	மேலதர மணிக்குகள்
முதல் பிரிவு : இம்மீட்டி	100	105	800
இரண்டாம் பிரிவு : தமிழ்	85	70	200
மூன்றாம் பிரிவு : இயற்கை சான்றிதம் (Natural Science)	55	52½	150
பெய்தகம் (Physics)	54	52½	150
சுவரவனம் (Chemistry)	58	52½	150

புத்தகேந்திரம்

○○○ சென்ற மகா புத்தம் முடிந்ததும் கோரியாவுக்கு ஐந்து வருஷகாலத்தில் சர்வ எட்சணங்களுடனும் கூடிய பூரண சுதந்திரம் அளிப்பதாக ருஷ்யாவும் அமெரிக்காவும் உறுதிமொழி அளித்திருந்தன.

ஆனால் மேற்படி வல்லரசுகள் ஐந்து வருஷம் முடிவடந்ததும் அந்த நாட்டுக்குப் பூரண சுதந்திரம் அளிக்காததுடன், அமைச்சர் சர்வ எட்சணங்களுக்கும் பொருத்திய போரில் ஆழித்தி விட்டன!

கோரியா நேசத்தைப் பற்றிய புராதன சரித்திர வரலாறுகளை ஏற் கொளவே விவரித்தாதி விட்டது. அந்த நாட்டின் தற்போதைய வரலாற்றை இந்தக் கட்டுரைகளில் காணலாம். ○○○

இரண்டாவது மகா புத்தத்தின் இறுதியில் ஐப்பானிய சாம்ராஜ்யம் நொய்லியுற்றபொழுது, நென் மீழ்க்கு அமெரிக்கா நாடுகளில் எல்லாம் ஐப்பானியத் துருப்புகள் இருந்ததுபோல் கோரியாவிலும் மேற்படி துருப்புகள் இருந்தன. அந்தத் துருப்புகளைச் சரண் அடைபயம்படி செய்வதற்காக 1848-ம் வருஷம் ருஷ்யத் துருப்புகளும் அமெரிக்கத் துருப்புகளும் கோரியாவில் பிரவேசித்தன.

அந்தத் துருப்புகளின் தலைமையில் சென்ற ருஷ்ய, அமெரிக்க தளபதிகளின் மேற்பார்வையில் கோரியா முழுவதற்கும் ஒரே சர்க்கார் அமைக்க வேண்டும் என்றே முதலில் ஏற்பாடாதி யிருந்தது.

ஆனால் அவ்விஷயமாகச் சமரசம் ஏற்படவில்லை. ஏற்கெனவே கம்பூனின்டு கொன்வகக்கு விரோதமாக இருந்தவர்களைக் கோரியா சர்க்காரில் நோக்கக் கூடாது என்று ருஷ்ய தளபதி பிடிவாதமாகக் கோரியதால் சமரசத்துக்கு வழி யின்றி தகராறு மூண்டது.

அந்தத் தகராறு இரண்டு வருஷ காலம் வரையில் புறகூறு கொண்டிருந்தது. இறுதியாக அதைத் தீர்த்துவைக்க ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் உதவியை அமெரிக்கா நாடியது. கோரியா பிரச்சினைபைத் தீர்ப்பதற்காக ஐ. நா. சபை சீயமித்த கமிஷனை வடக்கு கோரியாவுக்குள் அனுமதிக்க ருஷ்ய சர்க்கார் இறுதி வரையில் மறுத்துவிட்டனர்.

பிறகு ஐ. நா. சபைக் கமிஷனின் மேற்பார்வையில் தெற்கு கோரியாவிலே 1848-ம் வருஷம் மே மாதம் தேர்தல்கள் கடைபெற்றன. பிறகு அங்கு குடியரசுப் பிரகடனமும் செய்யப்பட்டது. எனினும் ருஷ்யாவின் ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்ட வடக்கு கோரியா சர்க்காரே கோரியா

களின் கம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான வர்கள் என்று ருஷ்யா கூறியது. பின்னர் வடக்கு கோரியாவிலிருந்து ருஷ்யாவும் தெற்கு கோரியாவிலிருந்து அமெரிக்காவும் தங்கள் துருப்புகளை வரையில் சென்ற கொண்டன என்றும், கோரியா சம்பந்தமாக அந்த வல்லரசுகளும் இடையே ஏற்பட்ட புறகூறு அடங்கியிற்று.

கோரியா தங்களதுவட மேற்பார்வையில் ஐந்து வருஷ காலம் இருந்தபின் அந்த நாட்டுக்குப் பூரண சுதந்திரம் அளிப்பதென்று வல்லரசுகள் உறுதி கூறியிருந்தன. ஆனால், வல்லரசுகள் தங்கள் அளித்த மேற்படி உறுதியைக் காற்று

கோரியாவின் தளபதி க.க.க.

கமார் அவர்களைக் கொடூரமாக கொல்லுங்கள் என்று குழுவாவுக்கும் சென்று அஞ்ஞாத காரும் புரிந்ததாகவும் அவர்கள் யாவரும் குடிவாங்கிடும் நிறத்த ஓராணுவப் பவிர்தி பெற்றதுபோது போலீஸ் சிபிபிடி புதுப்பதரகவும் கூறப்படுகிறது.

கொரியாவுக்குத் திடீர் இரண்டு நாட்களும் வடக்கு காலாறு குடிவாங்கும் அபெரிக்காவும் சித்திரை கொண்டிருப்பதால் மேற்படி வந்ததில் எதில் வந்து முடிவும் என்பதை யாராவும் சொல்லமுடியாது.

தெற்கு கொரியா முற்றிலும் தோல்வியடைந்து விடுமாயின் அபெரிக்கா ஆக்சோஷியல் தாக்குதல் ஆரம்பிக்கும் என்பது நிச்சயம். தெற்கு கொரியா இறந்த பிரதேசங்கள் மீண்டும் கைப்பற்றிப் புரண வெற்றி பெற மாயின் அந்த குடிவா பார்த்துக்கொண்டு இரந்து என்பதும் நிச்சயம்!

கொரியாவுடன் கம்யூனிஸ்டுகள் சிறப்புப் போவதில்லை என்றும், அவர்கள் அடுத்தபடியாக ஹாங்காங்கையும் பர்மாவையும் திபெத்தையும் தாக்குவார்கள் என்றும் இப்போது முதற்கொண்டே பரிசீலிப்பு ராஜதந்திரிகள் உக்குரலிட ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

அதற்காக அவர்கள் ஹாங்காங்கைப் பலப்படுத்தவும் முற்பட்டிருக்கிறார்கள். பிரிட்டிஷ் கடற்படைமீள் கொடும் பகுதி கீழ்த்தொண்டி போக்கு வருவதாகவும் சொல்கிறார்கள் கூறுகின்றனர்.

சீனாவில் உள்வாழ் பஞ்சம் கடுமையாக இருப்பதால் அதைத் தீர்ப்பதற்காக கம்யூனிஸ்டுகள் பர்மாவைத் தாக்கலாம் என்றும் பர்மாவிலுள்ள அரிசி அவர்களுக்கு அவசரத் தேவையாக இருக்கின்றதென்றும் கூறப்படுகிறது. பர்மா வெவ்வேறுகளுக்கு வருஷா வருஷம் இருபது கோடி டன் அரிசி ஏற்றுமதி செய்வதால் அய்யிஷ்யத்தில் கம்யூனிஸ்டு சீனாவுக்குச் சவலம் ஏற்படுவதற்கிடையில் என்று சொல்ல முடியாது.

இவ்வாறாக, கொரியாவில் எரிவும் அக்ஷி ஸ்டாஃப் தென்மேற்கு ஆசியா முழுவதும் பரவுவதற்கான குழுவில் உருவாகி வருகிறது என்று சொல்லலாம்.

5. மலேயா

நாபிட் மைல் சிறு வயதில் மிகவும் துஷ்டப் பிள்ளையாக இருந்தார். அவரது விஷயங்களைப் பெற்றோராலும்

நைட்டாமியோசிட் சாயிம்ஸ்

மற்றோராலும் சமீபக் குடியியல்கள். எனவே, அப்படிப்பட்ட துஷ்டப் பிள்ளை இருந்தால் இருக்கட்டும் அவ்வது சேத்தால் சாகட்டும் என்று அவருடைய பெற்றோர்கள் அவரை வெறுத்து இந்தியாவுக்கு விட்டிருந்தார்கள்.

அவ்வாறாக, பதினாட்டாவது வயதில் பிரிட்டிஷாரின் கிழக்கு இந்தியா கம்பெனியில் ஒரு சாதாரண குமாஸ்தாவாக வந்து அமர்ந்த மைல் பிறகு இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தை எதிர்ப்பி

பதற்கு மூல புருஷராக இருந்து உலகப் பிரசித்தி பெற்றார் என்று பிரிட்டிஷ் சரித்திராளிகள் அவரை வானவாய்ப் புகழ்கிறார்கள் அல்லவா! அது போலவே தாமஸ் ஸ்டாம்போர்ட் ராபின்ஸ் என்பவராலும் அவர்கள் பிரமதமகப் புகழ்கிறார்கள்.

மேற்கு இந்தியத் தீவுகளில் ஒன்றான ஜெமீனிக்காவுக்கு அருகில் பாம ஏற்றத்திலும் பதில் பித்த தாமஸ் ஸ்டாம்போர்ட் ராபின்ஸ் வறுமை காரணமாகப் பெற்றோர்களால் கைவிடப்பட்டு, கிழக்கு இந்தியா கம்பெனியில் ஒரு குமாஸ்தாவாக வேலைக்கு அமர்ந்தார். பிறகு படிப்படியாக உயர் பதவிக்கு வந்து 1810-ம் வருஷம் மலேயாவில் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தை மீட்டாக்கி என்று பிரிட்டிஷார் அவரைப் பாராட்டுகிறார்கள்.

இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்ய பதிவத மீட்டாக்கி மைல் குழ்ச்சி செய்வதற் போல், மலேயாவிலும் மேற்படி சாம்ராஜ்யத்தை மீட்டாக்கி ராபின்ஸ் குழ்ச்சி செய்தார் என்றாலும், மனைவிக் காட்டிலும் ராபின்ஸ் உயர்ந்தவர் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஏனெனில் இந்தியாவில் மைல் புரிந்ததைப் போல் ராபின்ஸ் மலேயாவில் அவ்வளவு கொடிய அம்மோடிகள் எதுவும் செய்யவில்லை!

ராபின்ஸ் ஜோகர் களிதாவிட்ட ஐப் பத்தம் செய்து கொண்டு மெக்பூரில் காலடி வைத்த போது அந்நில் பெரும் பகுதியும் காடாக இருந்தது. ஒரு சில செம்படவர்கள் மாத்திரம் அங்கு வசித்து வந்தனர். அவ்விதம் ஒரு சிறு விராமம் என்று கூடச் சொல்ல முடியாத நிலையில் இருந்த மெக்பூர் எதிர்காலத்தில் அதாவது தற்பு வருஷங்களுக்குப் பிறகு கிழக்குத் திசையிலே பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் கோட்டையாக விளங்கும்

பெரால்லாத மனம்

(ஆ) தரத்தியணை சர்வதாமி

9) குரோடு செவ்வ வேண்டிய 'பொட்
மெயில்' கும்பகோணத்தை அண்டியப்போது
பொழுது கங்குல விகித்த விட்டது. ஆத
மணக்கு முகூர்த்தம். கான் போய்ச் சேரு
வதற்குள் தாலி கட்டியாகிவிடும் என்ற
எண்ணமிட்டுக் கொண்டே குதிசை வம்
மலில் விளங்குத சென்றேன்.

வண்டி போய்ச் சேரும்போது தவிக்கட் டிவீஸ், மற்றவையிடம் ஏமாக்கன் காட்டு சொல்கிறான். வண்டியை விட்டும் கீழே இறங்கியதும் தெரிந்தவர்களுடையவாரும் 'வா, வா' என்று உபசாரம் சொன்னார்கள். சக் காரனும் ஞானத்தில் உயர்ந்த பரிபூரணமாக மல் 'வா' என்று தலையை ஆட்டினான். சாக் விரும்பியது அவ்வளவுதான்.

“குறித்து இப்படி எப்பி எப்பிட்டு விட்ட வந்துவிடு. உனக்காகத்தானே என் னமோ காழியாதி விட்டது” என்று கையு சொல்லியது. அவர்தான் சந்தானம் மாறா மாறி மாறாது. பழைய கிணறு யெல்லாம் குடிபட்ட கட்டித் தர கைத்தாவிட்டுக் கொடி கொட்டியுடன் அங்கு கிற்பதைக் கண்டதும் எனக்கு என்னமோ சொந்தது.

இருவரும் உங்களை போனேன். என் னுரித்த ிட்டி யரும் உங்க ளில் அங் கத் துக் கொண்டிருந்தார். இட்டி ளி எங் டி னு ளில் உட்கார்ந்தபோது அவரும் உட் கார்ந்த கொண்டார்.

“தோன் உன் செனெதெனுக்குப் பத்தி சொல்லணும். அவன் பிடிவாதம் பிடித்த தாய்தான் இந்திரன் தோன். ‘பட்டு வேண்டாம், மாடு வேண்டாம்’ என்று அவன் படுத்தி வைத்த பாடு இருக்கிறதே, சொஞ்சுசொஞ்சமல்ல, அப்பப்பா!”

இதெல்லாம் என் எதிர்பார்த்தவதான். சம்பளம் முதல் எல்லாத்திற்கு ஒப்புக் கொண்டுதான் பெரிய சபைல்லவா?

“மாலை மாத்திரமாம். மாலைக் காலச் சொத்துக்கோ?” என்ற காலிலிருந்து யாரோ கூப்பாடு போட்டார்கள். “சீக்கிரம் வா.” என்ற சொல்லிவிட்டுக் கணசேகராயர் எழுந்த போனார். கார் இடிக் கிணை மறந்து விட்டு எதிர்ப்புறப்போது பதப்படுத்திக் கொண்டேன்.

சேக்காழம் காணும் இரண்டாயிரம் கிராம
மேல்நகர், பன்னிக்கடம் காவேஜ் எல்லா
வற்றிலும் ஜோடி எட்டிய காரணம் போல்
ஒன்றாகப் போய்க் கொண்டிருந்தோம்.
காவேஜிலிருந்து விடுபட்டதும் என்னுடைய
தனி என்ற ஆதி விட்டது. காள் பிழைந்த
காரியாக ஊர் ஊராகச் சென்ற
கொண்டிருந்தேன். அவன் சர்க்கார் வேலை
யில் அயல்து கலியாணமும் செய்து கொண்ட
டான். கமல சேகரப்பயின் பெண்தான்
முதலில் வாழ்க்கைப்பட்டாள். ஆதலு
வர்கள் அவன் வாழ்க்கையிலேயே 'பொத்
தல'மாக இருந்தது. 'தாயைக் குடம்
விடைக்கச் செய்ய வந்தான்' போல் பக்கணம்
பிறந்தான். ஆனால் அவன் அதிர்ஷ்டமில்
லாதவன். காங்காவது உபதிரோபம் தாயை
இழந்தவிட்டு விட்டான். தெய்வ கிருபையால்
குழந்தை அந்தத் தாக்குதலில் சித்திக்கு
கொண்டு விட்டான். ஆனால் எதிர் பாராத
விதமாக சங்கரன் மனமிழந்த போனான்.
குழந்தையைத் தெற்றி மறக்கச் செய்தது
போல் அகிலரத் தெற்றி முடிவிலிங்கம்.
விட்டோடு விட்டே அடைந்த தனியாகமில்
விட்டது உருகினான். காள் போனதுமே
காள் திறக்க மாட்டான், என்ருல் மற்ற
வர்கள் போனால் கேட்க வேண்டியது?
விட்டே விட்டான் 'கா' என்ற உபயோக
மில்லாமல் எல்லாவு காந்தான் அழகாய்
இருக்கும்? ஒவ்வொரு உதவிக்காகத் தா
குதவி விட்டார்கள். காள் விட்டமில்லாம்.
தன்னது தனியாக விற்றும் குழந்தைக்காக
காவது போய் காவேஜ்மும் என்ற அடி
கடி போனான். மொட்டை மாடியில்
அவன் மல்லாந்த பற்றத்தக்கொண்டு பெரு
மூச்சு விட்டவாறு இருப்பான். காணும்
குழந்தையும் அவன் பக்கத்தில் விட்டகார்து
தாவது விளையாடுவோம். எனக்குக்
'கண்ணாடி மான்' என்ற பெயர் சூட்டி
விட்டதான் பக்கணம்.

ஒரு கான் வரைக்கு ஒரு புதிய நிர்வாக வழித்தது. 'சர்கான் இங்கெரு கவி யானம் செப்த கொண்டான் என்ன? குழல் வந்தகாவையது ஒரு பெண்ணைப் பார்த்த அவன் கழுத்தில் கட்டியிட வேண்டியது தான்' என்று மூலவு செப்தென்.

தெய்வச்சேவகா அந்த சமயம் குழந்தை யின் பாட்டியும், தந்தை மனசோகையாகும் வந்திருந்தார்கள், பாட்டியும் வந்திருந்ததற் குக் காரணம் இருந்தது. "குழந்தையைத் தம்பிடும் வைத்ததிலொன்று சந்தோஷமாக வரும்படி பார்த்தாக் கொள்ள வேண்டும்" என்ற ஆசையோடு வந்திருந்தான். சங்கரன் "ஒரு கிலிகுழைவது என் கண்மயங்கை விட்டுப் பிரிய முடியாத" என்ற அழுத்தத் திருத்தமாகச் சொல்லியிட்டான். ஆதலால் இருவரும் அன்றே ஊருக்குப் புறப்பட விரும்பினார்கள்.

மனசோகையுடனும் அவர் பத்தினியிட லும் சங்கரனின் மதமாண வியப்பைத் சொல்லி அவர்கள் பிரயாணத்தை திறத்தி னோன், பெண்ணைக் கொடுத்தவகா இருத் தாலும் தாய் மாயம் அல்லவா? அவருக்கும் அந்த வேலின் தோன்றியிருந்தது. உடனே எங்கள் பெரு முயற்சி ஆரம்பித்தது.

இதைக் கேட்ட சங்கரன் மனசோகையுடன் "உங்கள் பெண்ணை அந்தருள் செய் மறந்துபோய் விட்டார்களா? பெயர்! பெயர்!" என்று கவனித்தான்.

கான் குறக்கிட்டுப் பேசினான். உடனே, அவன் என்னைப் பார்த்து, "என், குழந்தை கண்ணைக் கசக்காமல் விடையாடுவதது உனக்கு ஆகவில்லையா?" என்று கேட்டான்.

இவ்விதம் ஒரு வாரம் பிடிவாதம் பிடித் தான். குழந்தைக்குத் தாயார் வந்தானத்தில் ஒருத்தி வேண்டு மென்று அவன் மனதில் படுப்படி செய்ய அக்ஷயம் காணாதது. அவன் எடுத்ததக் கொண்டுருந்த ஆறு மாத ஜலமும் முடியும் சம்பவமெயிட்டதால் அதை லும் எடுத்ததக் சொன்னான்.

"பெண்ணைத் தந்தா விட்டுக்கும் அனுப்பமாட்டே னென்றிதும். அறிந்து, நீயும் சூயஸ், கெனிஸ் பிரயாணம் என் தெல்லாம் போகவேண்டும். விட்டால் சகா வர்க்கா அம்மனுடன் குழந்தை தனிவாக இருப்பார்களா? உனருடைய உயரில், அவனைக் கெனித்கப் பொறுப்புடன் தாயர் வேண்டாது?" என்றான்.

சீக்கையில் ஒரு பெரியாள் ஒப்புக் கொண் டான். மனசோகையுடன் ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து விடையும் சென்றான். எனக்கு விஷ யம் பிழிந்தவுடன் சங்கரன் விட்டுக்குப் போனான்.

"கண்ணாடி மான். நீக்கின சொல் றுக்கொ. கவிவாணாரு பதாவது அழு வுனா?" என்று என்ங்காகக் கதையைத் திறக்க வந்த பங்கஜம் கேட்டான்.

அவன் சொன்னது உண்மைதான். சங்க ரன் கண்ணீர் விட்டுக் கொண்டுருந்தான். அந்தச் சமயத்தில் கான் போகவே என்னிடம் வந்த பதவிக்க் கொண்டான் பங்கஜம்.

சங்கரன் கையை நீட்டி அவனை அழைத் தான், "இனி மெல் அழகிலே, காமம், பங்கஜம்!" என்று.

"உறமும்!" என்றது குழந்தை.

"அப்பா வேண்டாம் உனக்கு? ஆனால்; உனக்குத்தான் அம்மா வந்த விடருனா? இனிமேல் அப்பா எந்தரு?" என்ற தோஷத்தில் பேசினான் சங்கரன். அந்தத் துபிரமம் விழித்த குழந்தையை அழைத்ததக் கொண்டு கான் அப்பாப் போய்விட்டான்.

★

இப்படிருந்த சங்கரன் கவிவாணத் தின் போது எவ்விதமையும் ஆட்டி வைப் பான் என்ற கான் கிணத்தது சரியாகப் போய் விட்டது.

உத்தரவு அங்கு குரல் கேட்டது.

"அந்த டயனாகக் கொண்டா இம்மே!"

"உங்களுக்கு வேறே யாங் இருக்கு. குழந்தை எப்பிடும்" என்ற பதி லளித்தது பெண் குரல்.

"கொண்டாங்கு கொண்டா!" என்ற இரைச்சல் போட்டான். உடனேயே. "சரி, குழந்தைக்குக் கொடுத்த கிடு" என்ற சொல்லி விட்டு வெளியே வந்தான்.

தோட்டத்தில் இரண்டேயடி, "எக் கையடி கண்டவரை இருந்ததும் என்னு ளுக்குமேயாக இருக்கக் கேட்கமுண்டா?" என்ற உதிர்தல். விஷயம் ழித்தது! பாலில் தண்ணீர் விட்டுக் கொடுத்தாய்ம் இருக்கிறதா என்ற சோதனை செபத்தான் ழுப்பிக்குத்தொன்! என் பதில் சொல்லவில்லை. அவன் செபத்தையில் அருகருப்பு உண்டா தான் மொகையாக உட்கேற்றன்.

அடுத்த தடவை கால் அந்த கீட்டில் கையடி வைத்தது சரியாகப் பதினெட்டு மாதங்களுக்குப் பிறகுதான்! திடீரென்ற உட இத்தியலித்தல் போய்த் தன் வேண்டி விருத்ததான் மொழிச் சொந்த விட்டேன். அங்கையடி கண்ட கையத்திற்குப் பிறகு ஒரு மாத ழுதலில் சென்னைக்கு வந்தேன். ழுதல் கேட்கிறதா? பங்குத்தலை பரப் பத்ததாக ழுதலேன்.

அந்த கிடு அடையாளமே தெரியவில்லை. அப்படி யாதிரிந்தது. அந்நாளே தோட்டம், மெய்மட்ட தாலகிரை, உத்தரவிருந்த ரேடியோ காலம்! "உத்தரவியேயே கீட் திருக்கு நீ தேவி வந்த விட்டாய்" என்ற பதித்தியடி உடியேயிப் போனோன்.

முதல் அகாலில் ஒருவரும் இல்லை. சோபாக்களும், பீக்கர் பூஜாடினும், சத்திய கம்பளமும் வந்தன காசேத்தன. குழத் தையல் பரக்க வேண்டியென்ற தடியடி அந்நாளே இருத்ததால் முன் அகாலையத் தாலகி உடத்தில் வரிக் வைத்தேன்.

"யா அது?" என்ற கேட்டுக் கொண்டே வகுதலில் ஆகத் கொண்டிருந்த சந்தான் எழுந்த வந்தான். அகாலையிற் உட்கார்க் திருந்த மிகை வேகமாக உத்தரவு ழுப்பி போய் யாழ்ந்த கொண்டான். கைக்குத் ழுப்பென்ற விவத்தது. மட்டை வென்ற முன்வகைக்கு வந்த விட்டேன்.

"ழிடி" என்ற உதிக் கொண்டே சந்தான் என் பித்தலெயே வந்தான்.

"உட்கார்க் கொண்டே, கையி கொண்டே வகுத்தேன்" என்ற சொல்லி விட்டு மற படியடி உத்தரவு போனான். கண்டவரை

யத்தியகையுடன் வந்த இடத்தில் திடீரென்ற கைக்கு இருப்பிக் கொண்டாய்ம் போய் விட்டது.

சந்தான் கையிடி உத்தரவு. ஆத் தைக்குப் பெருத்திருந்தான்.

"மெய்யாத கத்தல்? என்ற சோதனை? ழி போட்ட கத்தலி வெண்டை வெடத்தது. பதில்மட்டை கையகை கிண்டி யட்டை, கையி் தையல் ழுது" என்ற சந்தான்.

ஒரே ழுத்தில் மிகைவகைக்குப் போக வேண்டியதை வெண்டை போடு, அதுபி விடத் தாலகை இருத்தான் போலத் தோன்றியது.

"பங்குத் பத்திக் உட்கத்திருப் போலி குத்திருதா?" என்ற கேட்டேன்.

அவன் பதில் சொல்கத் தங்கினான். உத்தரவையப் பத்ததான். பூ ழுடியிலிருந்த பூகைச் சரிப்படுத்தினான். சிறே ழுத்தித் தத்திய கம்பளத்திலிருந்த யாழ்மையி் பரித்த விட்டான். கையி்மில் உட்டென்ற தல கித்தித்த. "குப்பிவாணத்தில்க் பாட்டி- தத்தலிடம் இருத்திருன். அங்கை அகலி வைத்தக் கொண்ட ஆகாய்ப்பட்டினம்" என்றான். கைக்குத் தத்தி கையி் போட் டது. ஒரே பெண்டி, கண்ணிர் மலரி போன்றவிக், யாக்குக்கைக் கையகைக் செப்து கொண்டாடுது அகலி.....

ஆதலம் அவன் கரேர தீயவாத்திற்கு வத் தலப்போல் கொண்டிக் கொண்டே போனான்!

"அவன் பத்தியபங்குதலில்லை, தெரியுமா? கத்தலிருத்ததான் அத்தியை பொருதையடிப் பிகைதலும் கத்ததேர தெரியவில்லை. இத்த யாதிரி வெட்ட ழுதலிருத்ததால், யாலிருத் ததலம் சரி, கைப் பொத்தக் கட்டேன். இப்போதே இப்படி விருத்தேவன், கைக்கு ஒரு தத்தியை தத்தலையே தீர கத்தில்க் பித்ததால் கத்தலிருப்பாடுதா? அத்தகைத் தன் பரித்த வைத்திருக்கலாம் என்ற..." அப்படித் தன்னென்ன சொல்லுகினே, கையடி வெண்டை முத்தகை வைத்தக் கொண்டாடுது, கைக்கு தீயகிண்டி.

என், கை கத்தியாத அந்த கீட்டை கீட்டிக் கையி்மென் என்ற உட்கச் சரியாக ழுதலகிண்டி. என் யாடுவெண்டை ஒரே சித் தலகிண்டி கத்தலிருத்தது. யாதியை ஆட்டி வைக்குத் 'யாழ்' இருத்ததேர அது கத்தல் போன்றதது. கைகைட்டி யா கித்தக்குபோல் அதில்க் பத்தா ஒரே கிண்டியில்க் கெட்டாக யாதிரி கித்தித்தது!

ஆதலம்! ஒத்தகை கருவத்திற்கு அப் புதல் சத்தித்த கைக்குச் சந்தனிடம் உத் தலகி்ருத்த மாததல், கைக்குக் கை திதல் பத்தற்குத் தீயத்தலாகெ தோன்றியது.

ஜாவம் பத்த கைக் கடிகாரங்கள்

FOR 2 WEEKS ONLY
 47, 435 **THAN** HALF PRICES
 EACH GTO.
 10 YEARS

ALARM TIME PIECE

806 பஞ்சம் 12/-
 805 அபிபு 16/8

808 15 ஜாவம் கரோம் 33/-
 809 15 .. ரோடுகோடே 43/-

807 6 ஜாவம் கரோம் 29/8
 807 6 .. ரோடுகோடே 34/8

806 கரோம் கை 13/-
 808 உயர் கை 15/-

000

தபால் செலவு தனி. இரண்டாக
 ஆட்டர் செவ்வொருக்கு இலவசம்

PIONEERWATCH CO
 905, 80X 40 11428 CALCUTTA

Each Drop of
SUGARINE
 PUTS NEW LIFE
 into a patient of

DIABETES

மிகக் கொடிய நிகழியிலுள்ள மூலப்
 பெருங் விபாதிக்கு 'சுகரின்' ஓர்
 சிறந்த ஔஷ்டம். நோய் குணமாகா
 தொ நம்பிக்கையை இழந்துபோனும்
 'சுகரின்' உட்கொள்ளலாம். - முதல்
 நாளை நீர்க் கழிவின் எண்ணிக்கை
 யிலும் அளவிலும் குறைவு ஏற்படும்.
 சில தினங்களிலேயே நீரினுள்ள
 சர்க்கரை சத்தைக் குறைத்து சம
 நிலைக்குக் கொண்டு வரும். மருந்து
 சரப்பிட ஆரம்பித்த உடனேயே தாக
 உணர்ச்சி மறைகிறது. தேகத்தின் மீது
 ஏற்படும் கைமச்சலும், அசுனும் பரவும்
 படை முதலிய சுகும நோய்களும் மாய
 மாக மறையும். உணரலில் பத்தியம்
 (கட்டுப்பாடு) இன்றெக்கவுள் முதலிய
 தொல்லைகளும் மிகையாது. மருந்து
 உட்கொண்ட சில நாட்களிலேயே
 கொடியதும், குணப்படுத்த முடியா
 தொ குறிப்பிடப்படும் இந்த விபா
 தியை பூரண குணமடையச் செய்யும்.

ஒது பாட்டில் விலை ரூ. 10
 தபால் செலவு தனி

குணமில்லவென நிகழித்து, காணிப்
 பெட்டியை வாயால் செய்வார்களுக்கு
 ரூப் பணம் திரும்பக் கொடுக்கப்படும்.
 (மெலிகை கையா துத்தகருகே ஏதுவுள்)

000

MAYOR & BROOKS
 LABORATORIES (K.M.). JULLUNDUR
 'Telegrams: SERVICE

கஸ்கி

ALKI ஆகஸ்ட் 6, 1950 4 அணு

டயபெப்ஸின்

ஆராம் சரிசர ஜீரணமாக டயபெப்ஸின், பெப்ஸின் என்னும் இருவகைப் பொருள்கள் அடியாவியமானவை. இவைகள் நீரண்டும் உயிர் தராயன மூலையில் செல்தததான் டயபெப்ஸின். ஆராதற்குப் பின் ஒரு கல்பூர் டயபெப்ஸின் உட்கொண்டால் ஜீரணி செயல் தலுணமே ஆரம்பித்த, பாக்கி ஜீரண மெல உயிற்றக்கு மிகவளிதர தெறு. உங்கள் ஆராததின் மூலப் போஷ னையும் அடைய இதவே சிறந்த மாரக்கம்.

யூனியன் டிரக், கல்கத்தா

சுதந்திரம் : அப்பாசுக்கு கோ. மதான்
சுதந்திரம் : சுதந்திரம் மதான்

UNION DRUG. CALCUTTA

பருத்தி தூக்களுக்குப் பிரதான ஸ்தாபனம்

மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிட்.

மதுரை - தாத்துக்குடி - அப்பாசமுத்திரம்

5,00,000 தாக்கும் உதிகள் தம்பர் 80 வரை தூக்கம்

சங்குலாய கிசுமாய தூக்கம்: ஒத்தை தூக்கம், இரட்டை தூக்கம், பணியன் கொவுக்கேற்ற கோன் தூக்கம், மில் கொவுக்கேற்ற சில் தூக்கம், முறுக்கேற்றிய தூக்கம்.

தூக்கம் மில் செயல்: கைத்தறி, இயந்திரத் தறி, பிள்ளல் தறி களுக்கு வேண்டிய காரிக்கள் தூக்கம், இயந்திர கொவுக்கேற்ற லாப்பி தூக்கம் கலத்த வேப்பில். காண்டால் மூலியனாகளுக்கு கேற்ற மடத்த இரட்டை தூக்கம், மற்றும் பிள்ளல் இயந்திர கொவுக்கேற்ற மிகுதவாச சண்ட தூக்கம். மூக்கம் எடுப்பிய பருத்தி தூக்கம் இயக்குமதியாகும் தூக்ககிப்போல் எல்லா வகை யிலும் சேர்த்தி பெற்றவவ. காங்கள் தூற்பவதைத் தவிர செய்வதில்லை.

மாணேஜர்கள்: ஏ. & எப். ஹாசன் லிமிடெட்

“கன்கி” ஆசிரியர் எழுதின

இருபேரு நவீனங்கள்

சிவகாமியின் சபதம்

மனம் பதம் ௧. 15

பார்த்திபன் கனவு

தமிழ் நாட்டுச் சரித்திரத்தில்
மகோன்னத காளத்தை இவ்விரு
தனிநபர்களும் ஆதிதமமாக
விளக்குகின்றனர்.

ബി.സി. 6-8-0

சுதிதேவி

का.प्र.वि.सं.

விஜயா

முதலிய கனதுகன்

வினா எண். 2-8-0

(தயார் செலவு தனி)

இனம் கருவியிடம்

கல்கி சாரியாலயம்

கீழ்ப்பாக்கம் :: சென்னை

டி.எஸ்.ஆர்.

சந்திரன்
வதவம்

புறநாடுகளை விட
மேலும்

டி. எஸ். ஆர். கதவங்குடி
ஆயிரக்கணக்கான மக்கள்
விருட்டி உபயோகிப்பதற்குக்
காரணம் அவையதன் மீதத்
குணமே. ஆயுதவேத சாஸ்திரிய
முறைப்படி தயாரித்த சத்தகுதியு
டைய, அரைக்கோர் விவரத்
ததனம் ஸ்தலங்குக் குளிர்ச்சியை

ஆம் சமுத்திரத்
குடி மனமனம்
மயமும் கொடுக்
கின்றன.

டி. எஸ். ஆர். & கோ.
கும்பகோணம்

[illegible]

369, கைலாசம் தெரு, கோயமுத்தூர்
மதுரை மாவட்டம் திருச்சிவந்தூர் (ம. ஆ.)
தேசிகன், திருப்பத்தூர் (ம. ஆ.)

